

ANÀLISI DELS RESULTATS DE LES ELECCIONS MUNICIPALS A CONSTANTÍ (1979 – 2011)

Ivan Plana i Joan Vendrell

A tots aquells que ens han ensenyat, encara que no tot en la vida s'aprèn dels llibres. Cal trobar, valorar i interpretar la saviesa que ens aporta parlar amb la gent gran, amb tots aquells vells polítics que han lluitat per un món millor i més digne.

PRÒLEG

Aquest treball que publiquem ha estat anteriorment presentat pels mateixos autors com a treball de recerca de segon de batxillerat de l'Institut Antoni de Martí i Franquès de Tarragona, obtenint la màxima qualificació i el reconeixement de l'Institut.

Al llarg de tots els mesos d'elaboració d'aquest treball, hem pogut veure el desenvolupament de l'administració local com és l'Ajuntament de Constantí i els diferents partits polítics que hi han format part mitjançant tot tipus de pactes. Alhora, també s'ha observat l'evolució amb l'obtenció de nivells màxims i mínims per a cada partit segons fets diversos tant a nivell local com també a nivell nacional.

Les tesis des de les quals partíem en un principi les hem trobat força encertades, amb desviacions mínimes. Primerament, l'alteració electoral produïda per l'arribada massiva d'immigració obrera als inicis dels anys setanta és i ha estat un factor molt decisiu per obtenir les repetides victòries del Partit dels Socialistes de Catalunya al municipi.

En segon lloc, l'efecte Casino-Sindicat al poble. L'existència de dues entitats dedicades molt sovint a activitats similars ha produït un enfrontament, ara per ara força superat, entre molts veïns. Constantí, a banda de tenir els fronts dreta-esquerra i espanyolisme-catalanisme, també té el front Sindicat-Casino. Això ha complicat una mica la nostra feina a l'hora de fer la lectura dels resultats electorals i, sobretot, a l'hora d'extrapolar-los amb la finalitat de comparar-los amb els de la resta de Catalunya.

També hem trobat i pogut constatar que des d'ençà de la moció de censura l'any 2008 i el pertinent canvi de color en el govern municipal, el poble ha canviat. Uns ens co-

menten que a millor, altres que a pitjor. La qüestió és que ha canviat, i així ens ho han fet saber els entrevistats.

Tot i aquest panorama polític tan curiós, un fet important és el lideratge a nivell comarcal del 13-D i de les primeres reunions per l'Assemblea per a la Independència de Catalunya. Cal destacar la revifalla cultural de les dues entitats Casino-Sindicat, així com de l'associació "La golfa" de joves del poble.

Ha estat doncs apassionant fer un recorregut per la nostra història més recent de país i estem orgullosos de poder contribuir, si més no pel fet de créixer com a persones, al coneixement d'aquesta època i dels principals esdeveniments succeïts.

Agrair la col·laboració del Centre d'Estudis, del personal de l'Ajuntament de Constantí -fent menció especial a Montse Franquès-, de l'Arxiu Municipal de Constantí -fent un esment especial a Josep Estivill-, a les diferents entitats locals, als particulars que ens ha facilitat documents, als diferents partits polítics municipals que ens han dedicat el seu temps i ens han proporcionat diferent material, propaganda, candidatures... Que aquest treball també serveixi com a reconeixement a la tasca portada a terme pels nostres representants a l'Ajuntament.

Agrair finalment a la tutora d'aquest treball de recerca, Remei Tell Rosich, la dedicació, l'exigència i l'afany de superació que ens ha transmès en tot moment. Gràcies a tots.

INTRODUCCIONS DELS AUTORS

Joan Vendrell, introducció personal

La tria de l'evolució de resultats de les eleccions municipals a la vila de Constantí com a treball de recerca no és una decisió arbitrària com a priori es pot arribar a pensar. Constantí, amb tota una sèrie d'al·licients diferenciadors tant demogràfics com socials o lingüístics, fan que el seu panorama polític es desviï del de la resta de pobles del Camp de Tarragona. El barri d'Adigsa popularment anomenat "les vivendes", on s'hi presenta un alt índex d'espanyolisme de classe obrera (majoritàriament nouvinguts andalusos dels anys 60), té en el seu col·legi electoral un feu socialista amb victòries sempre que s'ha presentat en tots els comicis celebrats fins als nostres temps. Aquest és principalment el fet que fa decantar la balança municipal cap al Partit dels Socialistes de Catalunya, fins l'any 2008 en què Pep Plana decideix abandonar el PSC i passar a ser regidor no-adscrit permetent, d'aquesta manera, un nou govern format per ERC, CiU i ell mateix. Durant els temps previs i posteriors a la moció de censura i al canvi de govern, Constantí visqué moltes tensions tant internes dins d'alguns partits com externes en forma de concentracions davant dels plenis municipals o extorsions enfront la figura del regidor que va permetre el canvi de govern. Cal afegir també, la dualitat del poble en tots o gairebé tots els sentits, ja que l'existència de dues entitats socioculturals amb les mateixes finalitats (dinamització del poble, realització d'activitats festives, etc.) fa que es dupliquin la majoria d'activitats. Parlo del Casino i el Sindicat Agrícola, tot i que en l'actualitat la possible "rivalitat" s'ha anat redreçant cap a una col·laboració, fins i tot en alguns casos estreta... Això provoca que, als fronts Dreta-Esquerra i Nacionalisme Català-Espanyol s'hi afegixi el front Casino-Sindicat, travessant una mica més el panorama polític municipal i fent-ne el seu estudi d'un gran interès.

Ivan Plana, introducció personal

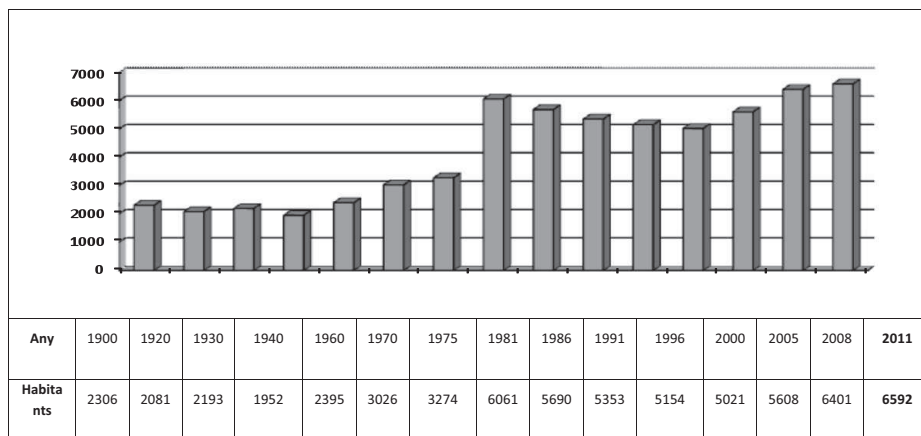
A l'estiu del 2011 se'm posà damunt la taula la possibilitat d'analitzar en un treball de recerca els resultats de les eleccions municipals des de la recuperació de la democràcia a Constantí al meu poble. Que com un estudiant de ciències pot arribar a fer un treball d'anàlisi política? La resposta és clara i té diferents raons. La primera, òbvia, perquè és tracta del meu poble. La segona, familiar, com a fill del regidor que –almenys per a mi i per uns quants més– podent marxar cap a casa decidí quedar-se i canviar o, almenys intentar-ho, la forma de funcionar de l'ajuntament, el llenguatge i el rumb de la història. És un tema que sempre m'ha interessat i que he viscut, o m'ha tocat viure, en primera persona des de ben petit. La tercera, històrica, com a descendent –en les meves arrels constantiniques– de vells lluitadors republicans que o bé s'hagueren d'exiliar o bé patiren el fet d'haver donat suport a la República. Dins la part històrica trobar respostes del perquè la fractura de la guerra, la transició política, a Constantí durà més enllà de les primeres eleccions municipals fins al retorn de béns confiscats pel franquisme al Sindicat el 1983. Una quarta, demogràficament i política, com amb els anys un poble agricultor ha passat a formar part del teixit industrial de Tarragona, ser considerat per alguns com a ciutat dormitori i, a efectes dels resultats de les eleccions, que s'assembla més a una barriada de Tarragona que no pas a la resta de pobles agrícoles del Camp de Tarragona.

1. INTRODUCCIÓ AL POBLE DE CONSTANTÍ

Tal com s'expressa a l'Enciclopèdia Catalana, Constantí és un: *“Municipi del Tarragonès estès, en una gran part, a la dreta del Francolí, al límit amb Tarragona, amb una superfície de 31 km² i que confina al N amb els municipis de la Pobla de Mafumet i Perafort, al S amb Tarragona, a l'E amb els Pallaresos i Tarragona i a l'oest amb la Canonja, Reus i la Selva del Camp, ambdós pertanyents a la comarca del Baix Camp.”*

La població de Constantí creix en la mateixa proporció amb la qual es transforma una població eminentment agrícola en un part del teixit industrial del gran polígon químic del Camp de Tarragona que s'aixeca en dues zones clarament diferenciades, una al nord de la capital tarragonina, principalment als termes de La Pobla i El Morell i l'altra en direcció oest a la zona de La Canonja i Vila-Seca.

Veient el gràfic de l'evolució de la població constantinica al segle XX i principis de l'actual, segons dades extretes de *Viure de la Terra, Història i Memòria del Sindicat Agrícola de Constantí (1905-2005)* i de la pàgina web d'idescat.cat, observem que durant el darrer segle la població es mantingué estancada al voltant dels 2300 habitants entre el 1900 i el 1960, amb lleugers descensos el 1920 i al 1940. A partir de 1960 i degut a la primera onada d'immigració de població, sobretot andalusa i extremenya, es produeix un primer augment poblacional del 30% i s'arriba als 3000 empadronats. L'augment espectacular es produiria cap al 1979 amb l'ocupació dels pisos del grup Adigsa i, així, observem que al 1981 la població havia augmentat un 100%, s'havia doblat la del 1975. A partir d'aquest moment es produeix una davallada que arriba al seu punt més baix l'any 2000 amb poc més de 5000 habitants, una davallada que s'atura i es converteix en augment i es superen els 6500 a partir del 2008. Segons l'alcalde, Sr. Josep M. Sabaté i Sans, el dia de l'entrevista a Constantí hi convivia 6543 habitants de 44 nacionalitats, amb un 26% d'immigració i un 24% d'atur.

Constantí només té un nucli de població a banda de diversos masos però amb poca població disseminada. Quatre carreteres travessen el seu terme, i que uneixen la nostra vila amb Tarragona, Reus la Pobla de Mafumet i amb la Selva del Camp, que resulten fonamentals per a la comunicació del municipi amb els que l'envolten. La primera li permet d'arribar a la capital comarcal i establir l'enllaç amb la N-340, A-7 i l'AP-7, que travessa el terme a migdia de la vila. La segona estableix la comunicació amb Reus i els pobles de ponent del Baix Camp i amb la C14, Salou - Andorra i la N-420. La tercera constitueix la via de relació amb els pobles veïns de la Pobla de Mafumet i el Morell i, per extensió, amb Valls i l'Alt Camp. La quarta, Constantí a la Selva, serveix per a la unió del nostre municipi amb el nord, sortida cap de Lleida, i des d'aquestes carreteres junt amb la del Morell a Reus pengem les diferents entrades al Polígon Industrial de Constantí (PIC) del qual parlarem posteriorment.

El ferrocarril de Sant Vicenç-Roda de Barà-Reus travessa el terme en direcció nord a oest, però no hi té estació de passatgers perquè passa massa lluny del nucli urbà però, en canvi, té una important estació de mercaderies al PIC. A l'oest del terme hi ha part de les instal·lacions de l'aeroport de Reus. El terme és travessat, encara tal com es veu a la fotografia anterior, per la nova A-27, que servirà per ampliar l'obsoleta N-240, Tarragona a Montblanc i el corredor del Mediterrani amb estació, encara que dins el terme de Reus, al sud de l'aeroport.

Fins a la dècada de 1960 l'economia de Constantí fou bàsicament agrària. Les aigües de pous i mines, i també la del Francolí, li permetien regar més de 800 ha, en les quals hom conreava avellaners, hortalisses i préssecs. En les terres de secà el conreu dominant era la vinya, seguida de l'olivera, els cereals, els avellaners, els ametllers i els garrofers.

Si bé la base econòmica tradicional del terme s'ha caracteritzat per les activitats agràries, aquesta ha donat pas al desenvolupament dels serveis i de la indústria, que ha experimentat un creixement important gràcies al sector químic. Constantí disposa d'instal·lacions pertanyents als sectors químic, de la fusta i del metall. A ponent del terme, prop del límit amb Reus, hi ha el polígon industrial de Constantí, dit inicialment polígon industrial del

Francolí, la promoció del qual data del 1974. El polígon de Constantí és, amb més de 300 ha, el segon més important de Catalunya després del Polígon de la Zona Franca. D'altra banda, al nord del terme, hi ha el complex petroquímic de la Refineria, compartit amb els municipis de la Pobla de Mafumet i de Perafort. El 1998 s'inaugurà al PIC una planta incineradora de residus industrials..

A nivell històric té importància el mausoleu de Centcelles. La vil·la romana de Centcelles està ubicada a l'actual terme municipal de Constantí, a 7 quilòmetres de la ciutat de Tarragona, molt a prop del riu Francolí. És un dels monuments romans conservats més importants dels Països Catalans i de la Península Ibèrica, amb mosaics d'excel·lent valor. El lloc fou ocupat per una gran vil·la de l'Alt Imperi, completament refeta durant el segle IV dC; a aquesta segona fase pertanyen unes termes romanes. Hi fou bastit damunt el mausoleu, aprofitat durant l'època medieval com a capella dedicada a sant Bartomeu i després com a casa de pagès fins al 1958.

La importància de l'edifici rau en una de les estances principals de la vil·la, quan fou habilitada, a mitjans del segle IV, com a mausoleu. La seva cúpula presenta un revestiment de mosaic amb escenes de cacera, representacions de l'Antic i del Nou Testament, de les quatre estacions i de personatges entronitzats. És, en conjunt, un monument clau de l'arquitectura paleocristiana.

De principis de segle passat a Constantí trobem reixes i bancs de J.M. Jujol a l'església dedicada a Sant Feliu i que data d'entre 1734 i 1744, si bé el campanar es bastí amb posterioritat. El 1913 Josep M. Jujol va remodelar el baptisteri i, el 1927, va dissenyar les reixes de les capelles i part del mobiliari religiós. A Constantí trobem edificis modernistes

com les Escoles Velles i el Casino, dissenyades per l'arquitecte reusenc Pere Caselles, i el Sindicat. Sense ser visitables també es conserven els refugis antiaeris construïts durant la Guerra Civil 1936 a 1939.

En els darrers 25 anys si algú ha situat Constantí dins el panorama musical de Catalunya ha estat el conjunt de rock agrícola local Els Pets. Com diuen en la seva biografia "Els Pets neixen la nit de Nadal de 1985 a Constantí, petit poble del Tarragonès on Lluís Galvada, veu i guitarra, Joan Reig, bateria i veu, i Falin Cáceres, baix, es reforcen ràpidament amb dues veus femenines, Les Lluferes i comencen a tocar per la seva comarca davant un públic incondicional i bulliciós que gaudeix amb la frescor i l'humor del grup. Amb aquesta formació s'autofinancen el seu primer disc 'Els Pets' (Discmedi 1989) amb el que donen a conèixer arreu del país la seva música, dotada d'un gran eclecticisme, i les seves lletres compromeses, provocadores i dotades d'un gran sentit de l'humor."

2. ELECCIONS MUNICIPALS A CONSTANTÍ 1979-2011

Les eleccions es convoquen seguint la llei orgànica 5/1985, llei orgànica del règim electoral general. LOREG http://www20.gencat.cat/docs/Adjudat/Documents/ARXIUS/lo5_1985lreg.pdf, si bé aquesta es modificà al 2007 mercès a la llei orgànica 3/2007 d'igualtat efectiva entre homes i dones http://www.boe.es/aeboe/consultas/bases_datos/doc.php?id=BOE-A-2007-6115 que a nivell electoral es concreta amb l'aparició de la ordenació de candidats i candidates de forma paritària <http://www.boe.es/boe/dias/2007/04/19/pdfs/A17197-17198.pdf>.

Els resultats de les eleccions municipals a Constantí de 1979 i 1983 ja foren estudiats i comentats a *Estudis de Constantí* número 2, any 1986, en un article de la Montserrat Duch i Plana. En aquest article s'intenta fer una anàlisi dels resultats electorals que s'han produït a Constantí des de la recuperació de la democràcia - és per aquesta raó que tornen a aparèixer aquelles primeres dades- i fins als nostres dies, des de les eleccions d'aquell 3 d'abril del 1979 fins a les darreres eleccions de fa poc menys d'un any, les eleccions del 22 de maig de 2011.

Generalitat de Catalunya
www.gencat.cat

Departament de Governació i Relacions Institucionals

Departament
Serveis i tràmits
▶ Catàleg de serveis i tràmits
▶ Serveis en línia
▶ Borsa de treball de personal laboral

Àmbits d'actuació
▶ Administració i funció pública
▶ Món local
▼ Eleccions
- Informació general
- Normativa
- Dades electorals
- Eleccions arreu
- Vot electrònic
- Publicacions i estudis
- Serveis
- Enllaços d'interès
▶ Afers religiosos
▶ Relacions institucionals i amb el Parlament

Inici > Àmbits d'actuació > Eleccions > Dades electorals > Dades electorals de totes les convocatòries

Dades electorals de totes les convocatòries

● Parlament de Catalunya	● Municipals
» Any 1980	» Any 1979
» Any 1984	» Any 1983
» Any 1988	» Any 1987
» Any 1992	» Any 1991
» Any 1995	» Any 1995
» Any 1999	» Any 1999
» Any 2003	» Any 2003
» Any 2006	» Any 2007
» Any 2010	» Any 2011
● Consells comarcals	● Diputacions provincials
» Any 1987-1988	» Any 1979
» Any 1991	» Any 1983
» Any 1995	» Any 1987

Captura de pantalla de la pàgina web del Departament de Governació de la Generalitat de Catalunya / *gencat.cat*

Si bé intentarem centrar-nos només en les eleccions Municipals és possible que en algun punt es realitzin comparacions amb d'altres comicis electorals, més que res per ubicar escenaris. Els resultats han estat extrets de la pàgina web de la Generalitat de Catalunya, concretament del Departament de Governació, <http://www20.gencat.cat/portal/site/governacio/>. En l'apartat "eleccions", i concretament en el subíndex "dades electorals de totes les convocatòries" hi hem trobat tota la informació necessària per a realitzar les comparacions pertinents.

Els comentaris es trauran de les diferents entrevistes a alguns dels personatges que han escrit la història del nostre poble en els darrers trenta anys llargs. Els autors de l'escrit no som responsables, en alguns casos tampoc els compartim, els comentaris que sortiran reflectits. La història l'han feta moltes dones i homes però uns pocs noms són els recordats. Per una altra part, cadascú de nosaltres tenim la nostra idea del que succeí en un moment determinat, estarem més o menys d'acord amb el que va passar i, fins i tot, amb la visió que donin els articulistes. Tots formem part de la història i en som protagonistes, tots fem història.

2.1 Eleccions Municipals 1979

Cens	Meses	Votants	Abstenció	Vots			
				nuls	en blanc	a candidatures	vàlids
2.324	6	1.775 76,38%	549 23,62%	22 1,24%	3 0,17%	1.750 98,59%	1.753 98,76%

CC-UCD | Centristes de Catalunya-UCD

Vots: 617 | 35.20%

Regidors: 4

A.E.D.I. | A.E. Democràtics Independientes

Vots: 573 | 32.69%

Regidors: 4

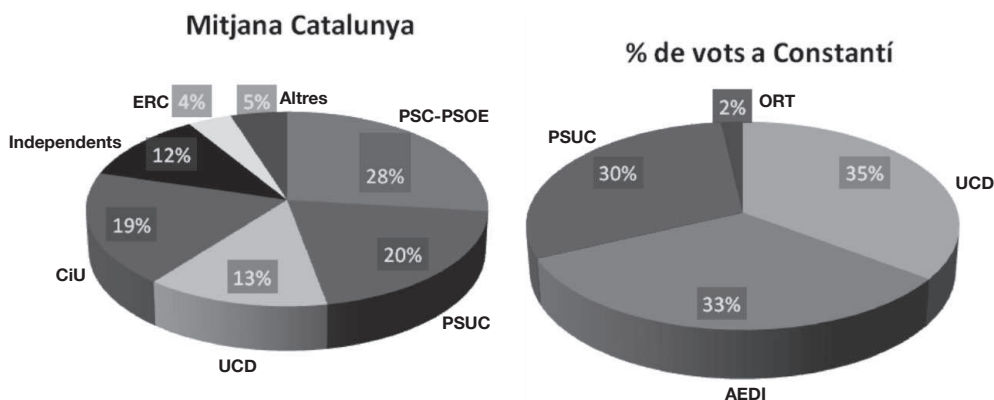
PSUC | Partit Socialista Unificat de Catalunya

Vots: 528 | 30.12%

Regidors: 3

ORT | Organización Revolucionaria de los Trabajadores

Vots: 32 | 1.83%

Anàlisi previ: Al 1977 es van realitzar les eleccions generals i a Constantí hi va haver un 82,83% de participació. En Josep Franquès Sans a "*Viure de la terra, història i memòria del Sindicat Agrícola de Constantí, (1905-2005)*", ens feia unes previsions de resultats de cara a les municipals de 1979 basant-se en aquelles primeres eleccions generals democràtiques de 1977.

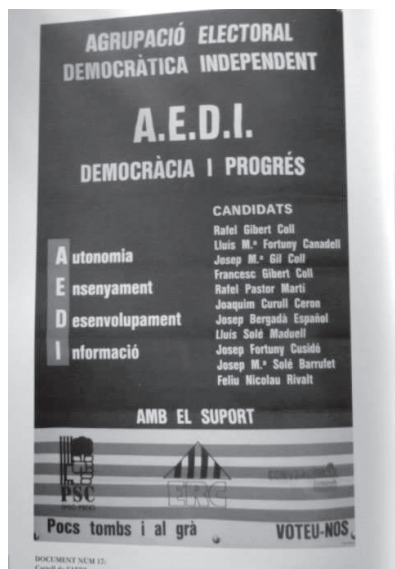
15 06 1977	Cens	2091	Vots emesos	1732	82,83%	
	Esquerra			Dreta		
		Vots	%		Vots	%
	PSUC	546	31,87%	UCD	351	20,49%
	PSC	281	16,40%	PDC	228	13,31%
	ERC	87	5,08%	AP	149	08,70%
				UCDC	50	02,92%
totals	914	53,35		778	45,42%	

Però la realitat a Constantí fou prou diferent, com podem comprovar al quadre següent:

Hipòtesi de Municipals 1979	PSUC	546	4 regs	UCD+AP	500	3 regs
	Sindicat (ERC+PSC)	368	2 regs	PDC+UCDC	278	2 regs

Eleccions Generals 01/03/1979				Eleccions Municipals 03/04 /1979				Eleccions Parlament de Catalunya 20/03/1980			
Cens	2.347			2324				2.728			
Vots	1.759	74,95%		1775	76,4%			1.780	65,25%		
UCD	448	26,06%		UCD	617	35,20%		UCD	296	16,69%	
CDC	154	8,96%						CDC	282	15,91%	
ERC	192	11,17%	41,36%	AEDI	573	32,69%		ERC	331	18,67%	47,24%
PSC	365	21,23%						PSC	228	12,86%	
PSUC	426	24,78%		PSUC	528	30,12%		PSUC	461	26,00%	

Transcrivim el que Montse Duch diu a *Estudis de Constantí núm. 2* de 1986: "Les eleccions municipals de 1979 posaren fi, després de moltes i interessades dilacions, al nomenament dels alcaldes pel governador civil així com al sistema anterior, franquista, de designació i elecció parcial dels regidors. Era el primer cop des de la recuperació de la democràcia que tota la ciutadania estava cridada a escollir els seus regidors, en aquest cas 11, i aquests a l'alcalde".

Cartell electoral d'A.E.D.I./ *Viure de la terra*.

En aquelles eleccions de 1979 es van presentar quatre candidatures i no tres com reflectien els Estudis de Constantí, 2, les tres ja esmentades (Unión del Centro Democrático, l'Agrupació d'Electors Democràtica Independent i Partit Socialista Unificat de Catalunya, encapçalades respectivament per Francisco Roig, Rafael Gibert i Pere Piñol) i una quarta, la candidatura de l'Organització Revolucionària de Treballadors que liderava Blas López.

Les eleccions del 1979 van estar molt disputades entre UCD i l'agrupació d'independents a la qual diversos sectors propers a CiU, ERC i PSC van donar suport, A.E.D.I. Els comunistes del PSUC van ser la tercera força amb una diferència de 40 vots respecte la segona. El govern va ser fruit d'un pacte entre Centristes de Catalunya i els independents d'A.E.D.I. La raó del pacte va ser retornar el Sindicat als seus propietaris, cosa que no es portaria a terme fins a la propera legislatura, quan ho farà sent alcalde Feliu Nicolau.

En política, l'aritmètica no sempre és exacta i veiem que dels tres components que donaven suport a la candidatura d'AEDI, es van produir una pèrdua de vots cap a l'esquerra, PSUC, i cap a la dreta, UCD, valorada en un 9% en tan sols un mes de diferència, ja que al cap d'un any es tornarien a recuperar els resultats anteriors i inclús es millorarien.

Segons una conversa efectuada recentment amb Josep Bergadà Español, qui després seria alcalde de Constantí, *"tant el PSUC com UCD estaven molt ben organitzats al nostre municipi, la resta de partits no ho estàvem gens ni mica. Calia organitzar una tercera via. Al voltant del Sindicat que era el referent comú, ens vam organitzar gents de diferents tarannàs que trenqués aquella bipolaritat que s'anunciava. Ho vàrem aconseguir"*.

Cartell electoral Centristes de Catalunya i Unió del Centro Democrático / *"Col·lecció de Cartells Fons Josep Vinyals (Universitat Autònoma de Barcelona)"*.

Cartell demanant el vot per al PSUC / *"Col·lecció de Cartells Fons Josep Vinyals (Universitat Autònoma de Barcelona)"*.

Josep Maria Solé Barrufet, en aquell moment Conseller Nacional d'ERC, ens comenta, "hi varen haver contactes anteriors a les eleccions per tal d'intentar una candidatura única però no es va poder portar a terme. Per una part el PSUC havia tret uns molt bons resultats a les anteriors eleccions legislatives i demanava que els dos primers membres fossin seus i després també el quart, sisè, vuitè, ... Per una altra banda per a nosaltres a banda d'objectius polítics –que també els teníem– era primordial que s'acongués que el Sindicat tornés als seus legítims propietaris". I afegeix, "s'havien iniciat contactes per veure quina seria la millor solució per què es pogués recuperar la titularitat del local el més ràpid possible, ... els resultats no eren els esperats i seguíem a precari, fent cates al subsòl en un local que encara no era el nostre. Al final vàrem posar-nos en contacte amb algú que a nivell provincial tingués pes dins el govern d'UCD i aquesta era persona era en Francisco Roig".

De les respostes extretes de les nostres entrevistes, tant Josep M. Sabaté, actual alcalde de Constantí (2012), com Pep Plana, de MxS, creuen que es produí un frau a l'electorat d'esquerres, per una part per l'afany de recuperació del local del Sindicat i, per una altra, per un sentiment anticomunista.

El pacte UCD – AEDI / Sindicat creiem que ja era un fet abans de les eleccions municipals.

L'alcaldia fou per Francisco Roig Gasol (centrista) fotografia de l'esquerra, el qual durant l'última etapa del règim franquista ja ho havia estat. A falta de tres mesos per les eleccions del 83 Paquito Roig o Paquito de la farmàcia, o de la Closa, com era conegut, morí. L'alcaldia va passar a Rafael Gibert Coll, d'A.E.D.I., a la dreta d'aquest text.

Si comparem les eleccions municipals de Constantí amb la mitjana de Catalunya podem observar que l'AEDI i els partits que li donaven suport, CiU, ERC i PSC, obtingueren un resultat menor a Constantí, amb una diferència del 18% i, per una altra part al nostre poble observem que tant PSUC com UCD estan molt per damunt de la mitjana, amb un 10 i un 22%.

Eleccions Municipals 1979	
Partit	Nom del Regidor
<p>AGROPACIÓ ELECTORAL DEMOCRÀTICA INDEPENDENT A.E.D.I.</p>	Rafel Gibert Coll – Alcalde (10.3.1983-23.05.1983)
	Lluís M. Fortuny Canadell
	Josep M. Gil Coll
	Francesc Gibert Coll
<p>CENTRISTES DE CATALUNYA · UCD</p>	Francisco Roig Gasol – Alcalde (03.04.1979-10.3.1983)
	Roman Rollan Martínez
	Joan M. Torrents Martorell
<p>PSUC</p>	Agustí Queralt Gavaldà
	Pere Piñol Guinovart
	Francisco Fernández Marín
	Claro Delgado Fernández (Substituït per Salvador Claverías Martínez el 2.6.1981)

2.2 Eleccions Municipals 1983

Cens	Meses	Votants	Abstenció	Vots			
				nuls	en blanc	a candidatures	vàlids
3.851	6	2.619 68,01%	1.232 31,99%	38 1,45%	10 0,38%	2.571 98,17%	2.581 98,55%

PSC-PSOE | Partit dels Socialistes de Catalunya-PSOE
 Vots: 953 | 36.92%
 Regidors: 6

CiU | Convergència i Unió
 Vots: 572 | 22.16%
 Regidors: 3

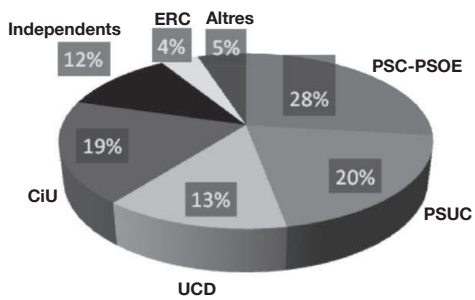
PSUC | Partit Socialista Unificat de Catalunya
 Vots: 418 | 16.20%
 Regidors: 2

AP-PDP-UL | Alianza Popular-Partido Demócrata Popular-U.Libe
 Vots: 307 | 11.89%
 Regidors: 1

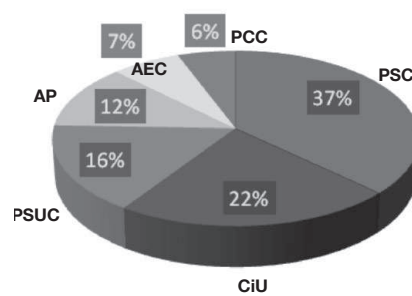
AE CATALANA | Agrupament de l'Esquerra Catalana
 Vots: 174 | 6.74%
 Regidors: 1

PCC | Partit dels Comunistes de Catalunya
 Vots: 147 | 5.70%

Mitjana Catalunya

% de vots a Constantí

Primerament, destacar la incorporació d'aproximadament un miler i mig de persones al cens respecte al 1979, molts d'ells procedents del sud d'Espanya, amb llarga tradició obrera i d'esquerres. Es produeix l'arribada progressiva dels habitants al Grup Gentcelles i es duplica la població de Constantí. Com comenten els nostres entrevistats, l'augment del cens fa variar el resultat de les votacions. Com seria el poble i quins serien els resultats sense el grup Adigsa? Ens trobaríem amb un altre poble, potser més semblant als altres municipis del voltant, i diferent dels de la zona urbana de Tarragona o Reus, encara que és una realitat amb la qual hem de conviure.

Acte electoral de l'Agrupament de l'Esquerra Catalana, d'esquerra a dreta, amb Assumpta Cerdà, Josep M. Sabaté, Josep M. Combalia, Pep Amill, alcaldable, i Blanco.

Acte de CiU amb Josep Sendra, Antoni Cerdà, Rafael Gibert, alcaldable, Juli Gens, Ignasi Garreta, Ricard Escarré i Jaume Vilanova.

El 1982 es produeix un canvi al govern de l'Estat i comença l'època de Felipe González. A Constantí les forces que s'havien presentat unides a les eleccions de 1979 sota el nom d'AEDI prenen camins diferenciats i es presenten les candidatures de l'Agrupació de l'Esquerra Catalana encapçalada per Josep Amill Pagani, imatge de la pàgina anterior, Convergència i Unió, encapçalada per Rafel Gibert Coll, dreta, i la candidatura del Partit dels Socialistes, encapçalada per Feliu Nicolau Rivalt.

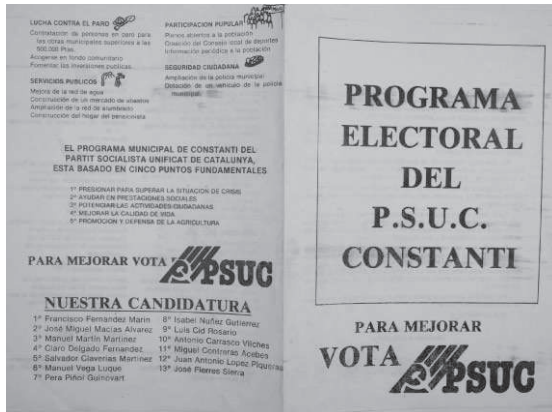
Els comunistes del P.S.U.C. tingueren un trencament després del cinquè congrés i apareix la candidatura del Partit dels Comunistes de Catalunya. Dues candidatures encapçalades respectivament per Francisco Fernández Marín i per Fermín Recio Cordero. La candidatura d'Alianza Popular l'encapçalà Joan Sabaté Domènech.

En aquesta legislatura es signa el retorn del Sindicat als seus legítims propietaris, segons veiem a la fotografia que s'adjunta extreta de "*Viure de la terra*", i on podem veure, d'esquerra a dreta a Francesc Gibert, Lluís Rabascall (Secretari Ajuntament), Pere Piñol, Josep Franquès (President del Sindicat), Josep M. Maceira, José D. Ververa (Notari), Feliu Nicolau (Alcalde de Constantí), Josep M. Solé, Josep M. Gil i Francesc Gibert.

A les urnes, s'acaba traduint amb una àmplia victòria per part del Partit dels Socialistes de Catalunya, amb 6 regidors, que aconsegueix doblar a Convergència i Unió, segona força amb 3 electes. El PSUC perd un regidor i es queda amb 2 mentre que tant Alianza Popular com Esquerra Republicana, que es presenta en coalició amb Nacionalistes d'Esquerra, aconsegueixen un regidor. Feliu Nicolau aconseguí l'alcaldia de la mà del PSC.

D'entre les diferents entrevistes, trobem qui s'oposa a la utilització d'una persona coneguda del poble, en aquest cas Feliu Nicolau, amb molta vinculació al Sindicat, que havia treballat en la reconstrucció, per tal de fer guanyar vots a un partit determinat,

Extracte del programa electoral del PSUC/ Arxiu Històric

en aquest cas al PSC. Algú altre ens comenta que es tracta d'un frau electoral, que s'utilitza una persona coneguda per a guanyar vots i un cop aconseguits, perquè no estava preparat, per problemes amb l'aparell del partit, com en l'extracció d'aigua del nostre terme per a l'abastiment de Bonavista, o per les raons que fossin, per a treure-se'l de sobre. Hi ha qui diu que no era ni tan sols socialista, que era del Sindicat. A nivell personal d'alguns entrevistats, aquest canvi, o la forma de produir-se aquest canvi, no va agradar, però això és una altra història. El 14 de maig de 1986 es produeix el relleu al capdavant de l'alcaldia, es relleva Feliu Nicolau i és escollit nou alcalde Josep M. Maceira.

D'aquesta època (12 de març de 1986) hem de parlar, encara que només sigui de passada, del referèndum per determinar l'entrada o no d'Espanya a l'OTAN i d'un acte polític a favor de l'entrada a l'OTAN que havia de celebrar-se al local de Caixa Tarragona i que no pogué portar-se a terme ja que fou rebutjat per partidaris del NO.

Portada programa electoral del PSC/ Pròpia

12 03 1986	Cens	3996	Votants	2444	61,2%
		vots	tant per cent %		
	SI	1214	49,67%		
	NO	1121	45,87%		
	En blanc o nuls	109	4,46%		

Eleccions Municipals 1983	
Partit	Nom del Regidor /a
	Feliu Nicolau Rivalt - Alcalde (1983-1986, Substituint per Jesús Caballero Armenteros el 8.5.1986)
	Josep M. Maceira Barbosa – Alcalde (14.5.1986-1893)
	Francisco Sillero Padilla
	Montserrat Duch Plana
	José Muñoz Urbano
	Francisco Cano Mendaño
	Rafael Gibert Coll
	Ignasi Garreta Estrada
	Juli Gens Rivalt
	Francisco Fernández Marín
	José-Miguel Macías Álvarez (Substituint per Manuel Martín Pozo el 2.11.1984)
	Joan Sabaté Domènech
	Josep Amill Pagani

2.3 Eleccions Municipals 1987

Cens	Meses	Votants	Abstenció	Vots			
				nuls	en blanc	a candidatures	vàlids
3.794	6	2.651 69,87%	1.143 30,13%	57 2,15%	19 0,72%	2.575 97,13%	2.594 97,85%

PSC-PSOE | Partit dels Socialistes de Catalunya-PSOE
 Vots: 1.131 | 43,60%
 Regidors: 6

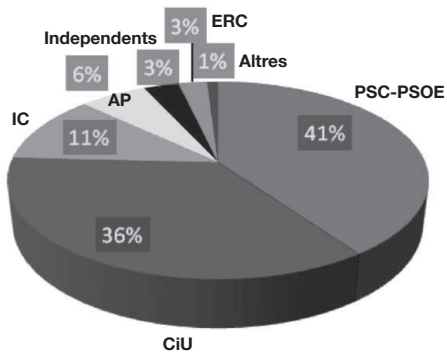
CiU | Convergència i Unió
 Vots: 645 | 24,87%
 Regidors: 3

IC | Iniciativa per Catalunya
 Vots: 380 | 14,65%
 Regidors: 2

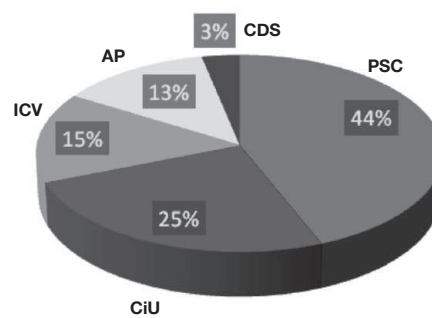
A.P. | Alianza Popular
 Vots: 335 | 12,91%
 Regidors: 2

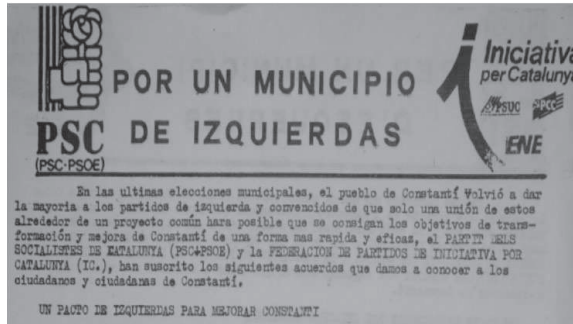
C.D.S. | Centre Democràtic i Social
 Vots: 84 | 3,24%

Mitjana Catalunya

% de vots a Constantí

Extracte d'un butlletí informatiu del PSC conjunt amb Iniciativa per Catalunya/ Arxiu Històric

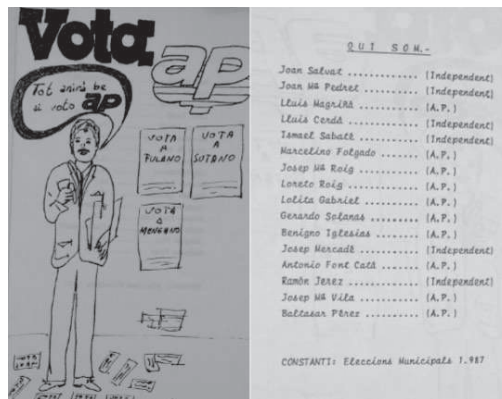
Programa electoral de CiU/ Arxiu Històric

En aquestes eleccions es preveia un augment de la candidatura socialista degut entre d'altres factors a la fragmentació dels partits de l'esquerra. Es van produir intents però no es pogué aconseguir acostar la gent d'Esquerra Republicana que s'havien presentat feia quatre anys sota el nom d'Agrupament de l'Esquerra Catalana. Pel contrari, s'unificaren les candidatures comunistes del PSUC i del PCC sota el nom d'Iniciativa per Catalunya, encapçalada per Francisco Fernández Marín.

Extracte del programa electoral d'Iniciativa / Arxiu Històric

Extracte del programa electoral d'Alianza Popular / Arxiu Històric

Per part Socialista, el cap de llista era per primer cop Josep Maria Maceira Barbosa, que ja havia estat alcalde els dos darrers anys de la legislatura anterior.

Ens trobem uns resultats electorals gairebé iguals als de 1983, excepte per la desaparició de l'Agrupament de l'Esquerra Catalana i el seu regidor, que acaba caient en mans d'Alianza Popular. Tot i que tant PSC com CiU augmenten 200 i 100 vots respectivament, la distribució de regidors electes no varia i Josep M. Maceira pot repetir com alcalde amb el suport del seu propi partit i de la coalició d'esquerres Iniciativa per Catalunya, provinent de l'antic PSUC.

En aquesta legislatura, i no passa desapercebut en els ambients polítics de la vila, es produí el primer cas de transfuguisme a Constantí ja que un dels regidors d'Iniciativa, Fermín Recio, trencà amb els altres sis regidors de l'oposició i s'alià amb els regidors socialistes del govern a canvi de la cartera d'urbanisme. Abans, recordem-ho, es donà un pacte governamental entre socialistes i comunistes.

Veiem com a Constantí i amb respecte a la mitjana catalana, es produeix una pèrdua de Convergència, de vot nacionalista, i un augment tant socialista, com d'Iniciativa –cosa bastant lògica en un ambient industrial– però també una dada per damunt de la mitjana, com són els vots d'Alianza Popular.

Eleccions Municipals 1987	
Partit	Nom del Regidor /a
	Josep M. Maceira Barbosa - Alcalde
	Josep M. Solé Barrufet
	Francisco Sillero Padilla
	Francisco Cano Mendaño
	Margarita Vives Morgades
	Cristóbal Ramírez Vilches (Substituit per Antonio Collado Castro el 14.4.1988)
	Juli Gens Rivalt
	Ignasi Garreta Estrada (Substituit per Enric Martínez Torrents el 15.12.1988)
	Jaume Vilanova Cabayol
	Francisco Fernández Marín
	Fermín Recio Cordero
	Joan Salvat Porta
	Joan M. Pedret Torrents

2.4 Eleccions Municipals 1991

Cens	Meses	Votants	Abstenció	Vots			
				nuls	en blanc	a candidatures	vàlids
4.022	6	2.311 57,46%	1.711 42,54%	8 0,35%	22 0,95%	2.281 98,70%	2.303 99,65%

PSC-PSOE | Partit dels Socialistes de Catalunya-PSOE
 Vots: 875 | 37,99%
 Regidors: 6

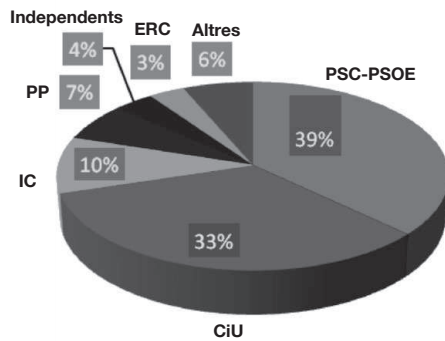
CiU | Convergència i Unió
 Vots: 578 | 25,10%
 Regidors: 3

IC | Iniciativa per Catalunya
 Vots: 412 | 17,89%
 Regidors: 2

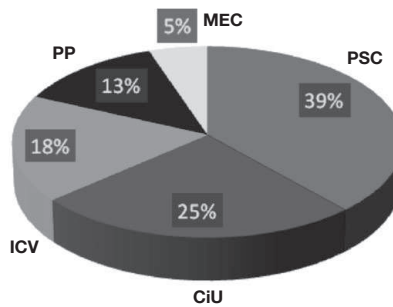
PP | Partit Popular
 Vots: 297 | 12,90%
 Regidors: 2

A.V-M.E.C. | Alternativa Verda-Moviment Ecologista Catalunya
 Vots: 119 | 5,17%

Mitjana Catalunya

% de vots a Constantí

Una vegada més, PSC i CiU repeteixen resultats amb 6 i 3 regidors, respectivament. Cal destacar la davallada de votants socialistes, concretament en 250 vots. Això, però, no és un impediment per repetir alcaldia i, d'aquesta manera, Josep M. Maceira és reescollit alcalde de Constantí, però el 25 de març del 93, l'alcaldia passarà a les mans de Josep Bergadà Español i Maceira es dedicaria exclusivament a l'àrea d'urbanisme. A les files socialistes ja hi trobem la persona que no havia permès a la legislatura anterior la moció de censura.

Iniciativa per Catalunya és manté guanyant 20 vots respecte a les anteriors municipals i Alianza Popular, que canvia el nom per Partit Popular, tan sols perd una trentena de votants.

Des de l'Ajuntament es reparteix una nova publicació propagandística a la població. En aquest número zero teniem en portada la incineradora que anys més tard es construiria al Polígon de Constantí. Aquí podeu veure el número 1, extra en color, just un mes abans de les eleccions municipals de 1995, incloent / recordant a la població totes les actuacions portades a terme des de la Casa de la Vila.

Aquesta revista, "Constantí Municipal d'informació" havia vist la llum l'abril de 1994 i fins a aquest número especial es venia realitzant en blanc i negre i n'havien sortit 4 números, un cada trimestre, oferint els mateixos articles en català i castellà.

Comparant les dades de Constantí amb les de Catalunya, observem que els resultats del PSC són els mateixos, que a la nostra vila Iniciativa gairebé dobla els resultats nacionals, i el Partit Popular i Convergència augmenten i disminueixen cadascú un 8% respectivament.

Candidatura

JOSEP MARIA MACEIRA I BARBOSA
 34 anys. Casat. Dos fills. Nascut a Les Borges Blanques.
 Llicenciat en Matemàtiques.
 Viu al carrer Barcelona i treballa al Port de Tarragona.
 És alcalde de Constantí des del 1986, així com Diputat Provincial.
 Membre de la Junta del Sindicat Agrícola i del Consell Nacional del PSC.

Per Constantí Bona feina Vota Maceira.

PSC PSC-PSOE

Extracte del programa electoral del PSC-PSOE/
 Pròpia.

Extra número 1 • abril 1995

CONSTANTÍ Municipal d'informació

Editor: Ajuntament de Constantí Coordinació i redacció: Gabinet de premsa DLT T-564/94

ACTUACIONS DE LAJUNTAMENT D'ENÇÀ DE 1991

Eleccions Municipals 1991	
Partit	Nom del Regidor /a
	Josep-Maria Maceira Barbosa – Alcalde (1991-1993)
	Josep Bergadà Español - Alcalde (25.3.93-2007)
	Francisco Sillero Padilla (Substituit per Rafael Crespillo Vargas el 8.10.1992)
	Margarita Vives Morgades (Substituída per Antonia Rodríguez Guindo el 19.3.1992)
	Fermín Recio Cordero
	Juan-Esteban Fariñas Vargas
	Isidre Grau Massó
	Jaume Vilanova Cabayol
	Antoni Molné Aulès
	Francisco Fernández Marín (Substituit per Germán Pérez Lara el 14.7.1994)
	Fernanda Muñoz Agudo
	Joan Salvat Porta
	Julio Belmonte Pérez

2.5 Eleccions Municipals 1995

Cens	Meses	Votants	Abstenció	Vots			
				nuls	en blanc	a candidatures	vàlids
4.070	6	2.594 63,73%	1.476 36,27%	7 0,27%	28 1,08%	2.559 98,65%	2.587 99,73%

PSC (PSC-PSOE) | Partit dels Socialistes de Catalunya-PSOE

Vots: 1.187 | 45,88%

Regidors: 7

CIU | Convergència i Unió

Vots: 511 | 19,75%

Regidors: 3

PP | Partit Popular

Vots: 438 | 16,93%

Regidors: 2

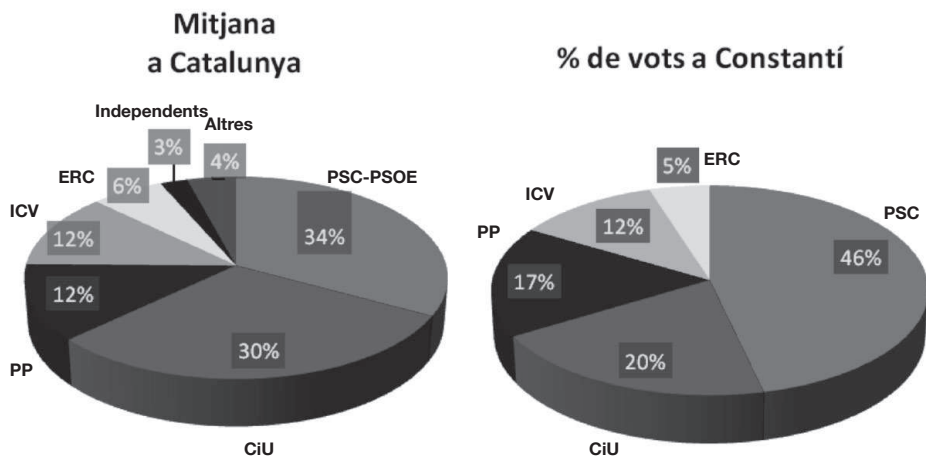
IC (1) | Iniciativa per Constantí

Vots: 297 | 11,48%

Regidors: 1

ERC | Esquerra Republicana de Catalunya

Vots: 126 | 4,87%

Extracte del programa electoral en llengua catalana del PSC / *Arxiu Històric*.

Fotografia i nom dels set primers en la llista del PSC / *Arxiu Històric*.

Un mes abans de les eleccions es produïa, com hem vist, un efecte propagandístic i els resultats acompanyen.

El PSC, ja amb Josep Bergadà com a alcaldable, i podem tornar a dir que és el tercer cop que una persona important del Sindicat Agrícola estaria després al capdavant de la candidatura socialista, aconsegueix un regidor més, i d'aquesta manera en suma 7. Per primera vegada aconsegueix la majoria absoluta a l'Ajuntament de Constantí. Aquest setè regidor és el que perd Iniciativa per Catalunya, disminuint en més d'un centenar de vots. CiU baixa lleugerament i el PP guanya 150 vots, no hi ha variació en la distribució de regidors d'aquests partits.

En aquesta legislatura, al 1996 es produeix un canvi en l'executiu central després de la victòria del PP i l'arribada al poder de José María Aznar. Els resultats a Constantí d'aquestes eleccions és el que reflectim en el quadre següent i en ell comparem els resultats a la nostra vila en tres eleccions generals consecutives, 1993, 1996 i 2000. Com pot comprovar-se, la majoria absoluta socialista a les municipals es repetia i el PP, que guanyà les eleccions generals a nivell d'Espanya, aquí es manté al voltant del 20%.

	El. Generals 1993		El. Generals 1996		El. Generals 2000	
Cens	3.857		4.107		4.057	
Vots	2.887	74,85%	3075	74,87%	2477	61.05%
CiU	570	19.93%	601	19.61%	493	20.02
ERC	141	4.93%	112	3.65%	104	4.22%
ICV/EUA	286	10%	256	8.35%	53 78	131 2.15% 3.17%
PPC	548	19.16%	640	20.88%	632	25.67%
PSC	1206	42.17%	1417	46.23%	1053	42.77%

A les eleccions municipals, pel que fa a ERC i Iniciativa per Catalunya tenen resultat quasi bé idèntic entre l'obtingut a Constantí i a nivell nacional. El PP i el PSC obtenen un resultat molt superior a Constantí mentre que els convergents perden un 33%, tot i així mantenen els tres regidors.

Eleccions Municipals 1995	
Partit	Nom del Regidor /a
	Josep Bergadà Español - Alcalde
	Juan Esteban Fariñas Vargas
	Luis Ribas Grau
	Antonia Rodríguez Guindo (Substituïda per Cristóbal Ramírez Iglesias el 9.5.1996)
	Manuel de la Cruz Garvín
	Fermín Recio Cordero
	Santiago Martí Gavalda
	Jaume Vilanova Cabayol
	Antoni Cerdà Massó
	Maria Lluisa Torrents Adserias
	Joan Salvat Porta
	Julio Belmonte Pérez
	Germán Pérez Lara

2.6 Eleccions Municipals 1999

Cens	Meses	Votants	Abstenció	Vots			
				nuls	en blanc	a candidatures	vàlids
4.039	6	2.344 58,03%	1.695 41,97%	26 1,11%	26 1,11%	2.292 97,78%	2.318 98,89%

PSCPMC | PSC Progrés Municipal de Catalunya
 Vots: 1.243 | 53,99%
 Regidors: 8

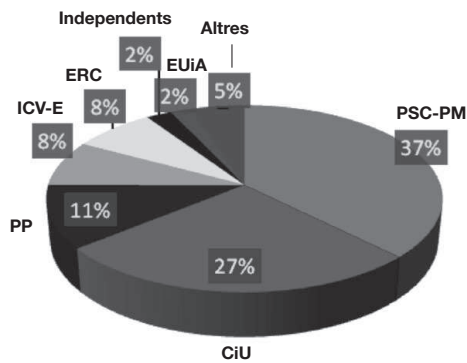
CIU | Convergència i Unió
 Vots: 449 | 19,50%
 Regidors: 3

PP | Partido Popular
 Vots: 286 | 12,42%
 Regidors: 1

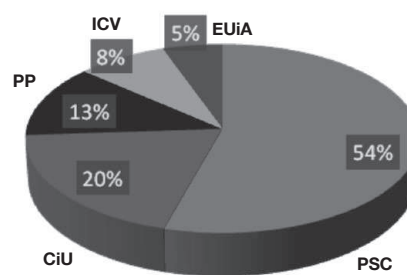
IC-V-EPM | Inic. per Catalunya-Verds-Ent. pel Prog. Munic.
 Vots: 173 | 7,51%
 Regidors: 1

EUiA | Esquerra Unida i Alternativa
 Vots: 125 | 5,43%

Mitjana Catalunya

% de vots a Constantí

L'efecte propagandístic continua i el PSC no aconsegueix només mantenir la majoria absoluta, sinó que l'augmenta i aconsegueix un 54% dels vots i 8 regidors, estarà en el seu millor moment. CiU segueix a la baixa però manté els 3 regidors mentre que PP i ICV amb davallades prou importants, aconsegueixen un regidor respectivament.

L'explicació d'aquesta xifra espectacular de vots per part socialista és a causa de la creació de la incineradora, oberta des del 1998 i que no només va donar molts llocs de treball als constantinencs mentre durà la seva construcció i un cop posada en funcionament, sinó que va suposar l'aportació de molts equipaments per al poble, gràcies a l'estreta col·laboració entre diferents institucions i organismes (Unió Europea, Generalitat, Ajuntament..) així com de la mateixa empresa incineradora. Edificis com el del poliesportiu, la biblioteca,

La incineradora de residuos especiales ya está saturada

CONSTANTÍ

La principal instalación de Cataluña para tratar residuos industriales tóxicos y peligrosos ya tiene licencia y trabaja a su máxima potencia

IGNASI SOLER

CONSTANTÍ. - La incineradora de residuos industriales especiales, tóxicos y peligrosos, del polígono industrial de Constantí, ya trabaja a su máxima potencia. El año pasado eliminó 33.000 toneladas de residuos de las industrias de la zona, prácticamente su capacidad máxima teórica, que es de 35.000 toneladas/año. La delegada de Medi Ambient en Tarragona, Maria Jesús Vila, destacó ayer durante una visita a la planta la transparencia y el control ambiental de funcionamiento, que se puede consultar desde monitores públicos en la población.

La instalación, única en su tipo en toda España, funciona desde agosto de 1998, pero no ha solucionado el problema de los residuos especiales en Cataluña, que el año pasado tuvo que exportar a instalaciones de otros países de Europa 25.000 toneladas de residuos de este tipo para su tratamiento. La Generalitat tiene planteado el reto de encontrar nuevas fórmulas para reducir y eliminar los residuos especiales. Una opción teórica sería la de ampliar la incineradora de Constantí, o construir una nueva en otro emplazamiento. Sin embargo, aún no se ha hecho ningún planteamiento formal al respecto.

A pesar de su importancia, la incineradora sigue siendo una infraestructura sin inaugurar. La licencia de funcionamiento definitiva se otorgó el año pasado, después de más de dos años y medio de funcionamiento

Un grupo de alumnos del IES Jaime Huguet de Valls visitó ayer la incineradora de Constantí

■ EL DATO

Constantí busca duplicar su población

El Ayuntamiento de Constantí está revisando sus normas urbanísticas y en los próximos meses creará suelo urbano para acoger hasta dos mil nuevas viviendas. Con ello se pretende romper la dinámica de estancamiento de la población, que está estabilizada desde hace casi 20 años en 5.100 habitantes. Las nuevas viviendas podrían acoger una población similar a la ya existente. La operación más avanzada es la del Incasòl, que ha presentado un proyecto para construir hasta 591 viviendas. Esta planificación prevé orientar el crecimiento del centro urbano en dirección a Tarragona y la integración definitiva del barrio de Centelles. El concejal de Urbanismo de Constantí, Fermín Recto, considera que la población tiene una oportunidad de crecer por sus buenas comunicaciones y los precios competitivos de la vivienda

to "en pruebas". El alcalde de Constantí, Josep Bergadà, siempre sostuvo que "cuanto más tiempo esté en pruebas, mejor". Mientras la licencia definitiva de la incineradora se retrasaba, el municipio iba inaugurando las instalaciones con que la Generalitat compensó su responsabilidad industrial: la variante de la carretera Tarragona-Reus, una área básica de salud, un polideportivo, un instituto de educación secundaria, la renovación del barrio de Centelles, una planta de selección de residuos, la remodelación de la calle Major y a finales de este año, la terminación de la nueva carretera a La Selva del Camp. ■

Extracte de La Vanguardia a 6 de febrer del 2002 / Hemeroteca CX

CONSTANTÍ

Núm. 8. *Partit dels Socialistes de Catalunya - Progrés Municipal de Catalunya (PSC (PSC-PSOE) - PMC)*

1. José Bergada Español
2. Luis Ribas Grau
3. Isabel Pastor Argentés — Independent
4. Fermin Recio Cordero
5. Manuel de la Cruz Garvín
6. Santiago Martí Gavaldá
7. Cristóbal Ramírez Iglesias — Independent
8. Tomasa Molina Troyano — Independent
9. Manuel Martín Pozo
10. Ana Cristina Plaza López — Independent
11. Juan Esteban Farinas Vargas
12. Maitias Martorell Ferrán
13. Rafael Crespillo Vargas

Suplents:

- José M.ª Melich Valles
Josep M. Maceira Barbosa
Josep Fortuny Cusidó

Núm. 27. *Iniciativa per Catalunya - Verds Entesa pel Progrés Municipal (IC-V) (EPM)*

1. Eduardo Muñoz Agudo
2. Luz María Fernández Fernández
3. José María Roca Pellicer
4. Miguel Rodríguez López
5. Fernanda Muñoz Agudo
6. Esther Guerrero Sorribas
7. Fernando Marín Ramos
8. Dionisio Oller Rubio
9. María Josefa Pastor Jurado
10. Pascual Motos Marín
11. Ramon Garcia Rubio
12. Antonio Quiroga Berrocal
13. Miguel Rufino Puyo Utrilla

Suplents:

1. María Macarena Oller Rubio
2. José Cuevas Díaz
3. Francisca Santaella Pedrosa

Núm. 37. *Esquerra Unida i Alternativa (EUiA)*

1. Germán Pérez Lara
2. Antonio Fernández López
3. M.ª Prudencia Contreras García
4. Juan Ramón López Ruiz
5. Julio Hernández Núñez
6. Adela González Campos
7. José Jiménez Maldonado
8. Emilia González Moya
9. M.ª José Pérez Fernández
10. Salvador Claverías Martínez
11. Gerardo Palma López
12. Isabel Jiménez Ramírez
13. Manuel Vega Luque

Suplents:

1. Modesto Márquez Rubio
2. Francisco Vilchez García
3. Ana Fernández López

Núm. 47. *Convergència i Unió (CIU)*

1. Jaume Vilanova Cabayol — CDC
2. Josep Maria Salvat Porta — UDC
3. Carme Cárdenas Cáceres — CDC
4. Manuel Aguirre Parra — Ind.
5. Jordi Font Solé — Ind.
6. Antoni Curull Cerón — UDC
7. Josep Pere Ollé Ferré — CDC
8. Josep Maria Plana Vallés — Ind.
9. Joan Pedret Gabriel — CDC
10. Joan Carles Roig Bofarull — UDC
11. Feliu Martí Aulés — Ind.
12. Antoni Molné Aulés — CDC
13. Maria Luisa Torrents Adserias — Ind.

Suplents:

1. Pau Rosell Torrents — UDC
2. Marc Casadó Torrents — Ind.

Núm. 50. *Partido Popular (PP)*

1. Joan Salvat Porta
2. Julio Belmonte Pérez
3. Francisco José Ruiz Rubio — Independiente
4. Joan Maria Pedret Torrents
5. Ramón Jerez Nicolás
6. Lluís Maria Cerdà Roig
7. Antonio Ciudad Cerezo
8. Salvador Soria Calderon — Independiente
9. Gerard Solanas Magrinhà
10. Josep Lluís Magrinhà Solé
11. Josep M. Vila Civit
12. José Ruiz González — Independiente
13. Concepción Curull Munt

Suplents:

14. Antonio Ruiz Ortiz
15. Manuela Aguilera Rodríguez
16. Montserrat Bosch Sierra

Butlletí oficial de la Província de Tarragona de 12 de maig de 1999, on es proclamen les candidatures que es presentaran a les eleccions de 13 de juny del mateix any / *BOPT*

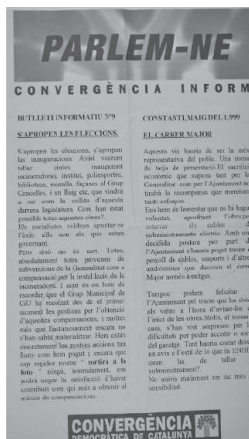
l'ampliació del CAP, l'institut... (com encara recorda l'aparellador municipal, J. R. Queralt: "va venir Maceira i em va dir, hem de fer una carta als reis, ben llarga, ben llarga, ...") Aquests equipaments van veure avançada/accelerada la seva arribada a la nostra vila gràcies a l'acceptació, no unànime, per tenir aquesta indústria al nostre terme. En aquella època fins i tot es parlava -com demostra un recull periodístic del moment- de la redacció del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal que havia de duplicar, per segona vegada, la població municipal.

En aquesta legislatura una nova publicació municipal apareix a les bústies dels constantinencs i constantinenques sota el nom de "Constantí Municipal", en aquesta foto de l'esquerra del número tres d'abril del 2000 hi veiem el poliesportiu i l'institut a l'avinguda Onze de Setembre.

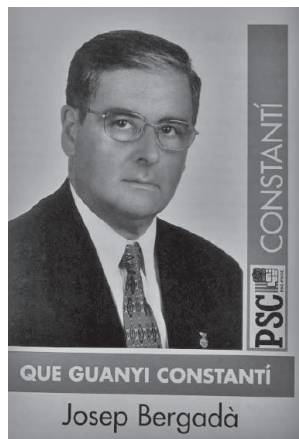
Si comparem els resultats de la nostra vila amb la mitjana de Catalunya podem observar que el PSC obté valors molt superiors mentre que els resultats Convergents són significativament menors a Constantí. Populars i iniciativa tenen un resultats similars. ERC no es presenta a la nostra vila i a Catalunya treu un 8%. Els vots republicans de Constantí deuen repartir-se entre PSC, ICV i EUiA. Aquest últim partit treu a Constantí uns resultats superiors als de la mitjana catalana, encara que restés a pocs vots d'aconseguir un regidor.

Portada de la publicació municipal de l'Ajuntament / cedida

Extracte del programa electoral de CiU / Arxiu Històric

Extracte del programa electoral del PSC / Arxiu Històric

Extracte del programa electoral del PP / Arxiu Històric

Eleccions Municipals 1999	
Partit	Nom del Regidor /a
	José Bergadà Español - Alcalde
	Lluís Ribas Grau
	Isabel Pastor Argenté
	Fermín Recio Cordero
	Manuel de la Cruz Garvín
	Santiago Martí Gavalrà
	Cristobal Ramírez Iglesias
	Tomasa Molina Troyano
	Jaume Vilanova Cabayol (Substituit per Manuel Aguirre Parra el 12.4.2000)
	Josep Maria Salvat Porta
	Carme Cárdenas Cáceres
	Joan Salvat Porta (Substituit per Francisco José Ruiz Rubio l'11.1.2001)
	Eduardo Muñoz Agudo (Substituit per Luz M. Fernández Fernández el 15.4.2003)

2.7 Eleccions Municipals 2003

Cens	Meses	Votants	Abstenció	Vots			
				nuls	en blanc	a candidatures	vàlids
4.108	6	2.343 57,04%	1.765 42,96%	8 0,34%	40 1,71%	2.295 97,95%	2.335 99,66%

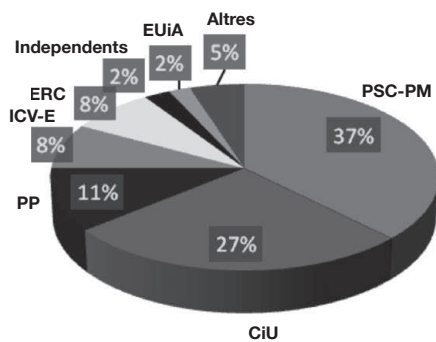
PSC-PM | Partit Socialistes de Catalunya-Progrés Municipal
 Vots: 974 | 41,71%
 Regidors: 6

CIU | Convergència i Unió
 Vots: 572 | 24,50%
 Regidors: 3

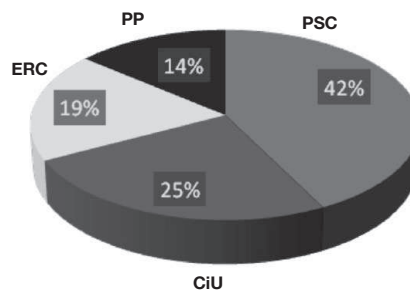
ERC-AM | Esquerra Republicana de Catalunya-Acord Municipal
 Vots: 428 | 18,33%
 Regidors: 2

PP | Partit Popular de Catalunya
 Vots: 321 | 13,75%
 Regidors: 2

Mitjana de Catalunya

% de vots a Constantí

En aquestes eleccions trobem dos fets nous. El primer, la no participació d'Iniciativa en aquestes eleccions. Per una altra part, la irrupció de vell nou en l'escenari polític d'Esquerra Republicana amb una candidatura encapçalada per en Lluís Rafel Solé. Els altres candidats repeteixen en cadascuna de les candidatures i que són respectivament Josep M. Salvat per part Convergent, Francisco Ruiz pels Populars i Josep Bergadà per part Socialista.

Extracte del programa electoral d'ERC / cedida

Es comentà el retorn de la candidatura d'ERC com a estratègia lligada a sectors propers a la parròquia. Sabaté comenta que *"és una idea que van llançar els socialistes i el que aleshores era el president del Sindicat"*. Plana afegeix, *"Esquerra s'havia presentat amb l'AEDI al 1979, va treure un regidor Pep Amill el 1983, no va treure representació al 1995 i es presentava davant l'electorat al 2003. Eren, políticament, una força temuda."*

L'alcalde fou Josep Bergadà Español amb el vot dels sis regidors socialistes si bé nou mesos després de les eleccions entraven a formar part del govern els dos regidors d'Esquerra.

Plana, en la seva entrevista, deixa caure unes possibles causes de la davallada de 300 vots socia-

Extracte del programa electoral del PSC / pròpia

listes, “alguns dels problemes ja venien del 1999, quan s’apartà al que aleshores era el número dos de l’ajuntament perquè ja estava massa vist. Si bé al 2002 ja eren insuportables, tant dins del grup de regidors de l’ajuntament i les relacions d’aquests amb l’executiva no eren massa bones. Hi havia regidors, un que després va ser alcalde, que volien millorar la seva posició i un altre amb molts més anys en el càrrec no el deixava prosperar. Es creà un sector crític que no volgué formar part de la darrera candidatura de Pep Anton. Contínues dimissions d’executives, creació d’una gestora, ... i, repeteixo, total separació amb els regidors escollits el 2003.”

Era l’època en la que a Catalunya governava el tripartit amb el Molt Honorable Pasqual Maragall com a president. El pacte amb Esquerra era el que calia en la teoria, si bé en la pràctica i amb anterioritat s’havia parlat i s’estigué molt a prop d’arribar a pactar amb CIU. I si no es parlà amb el PP fou en contra de la idea de molts dels membres de l’equip de govern.

Des de Convergència i Unió, Franquès ens “reconeix les converses amb els socialistes però en un moment determinat s’optà per no pactar.”

Imatge de l’acte públic de la signatura del pacte de govern ERC-PSC, al Saló de Plens de l’Ajuntament, i portada del document de govern, amb Lluís R. Solé, Josep Bergada (Alcalde) i Lluís / Pròpia

El pacte amb Esquerra durà un parell d’anys i s’acabà la legislatura amb un pacte no escrit entre PSC i Partit Popular que en tot moment garantí la governabilitat del municipi, fins i tot quan el PSC governava amb ERC. Fruit d’aquest compromís a la legislatura següent el pacte PSC-PP estava fet encara que no fos necessari i encara que fos en contra de les mateixes veus que havien fet possible el pacte amb esquerra la legislatura anterior, però d’això en parlarem en el seu moment.

Sabaté, des d’ERC comenta, “ells tenien una forma d’actuar diferent a nosaltres. Feien coses com si tinguessin majoria absoluta, com la que havien tingut els darrers 12 anys. Alguns regidors socialistes no tenien consciència de govern de pacte, cosa que potser és lògica amb 23 anys de govern d’un mateix partit, 22 anys dels quals repartits entre dos alcaldes, regidors que ho havien estat durant tres o més legislatures; algú es pensava que l’Ajuntament era casa seva. Potser quan els hi havia fet falta pactar amb ICV aquests no els havien posat condicions, però amb nosaltres va ser diferent.”

Plana també analitza els possibles pactes que es van produir després de les eleccions de 2003, “CiU, o algú que amb CiU mai havia governat entrà en la negociació i aquesta es trencà. L’equip de govern PSC, que manava en minoria, decideix pactar amb el PP i alguns donem un cop de puny damunt la taula. Exigim intentar el pacte amb ERC, encara que fos en contra del propòsit dels regidors. Al final s’arribà al pacte PSC-ERC però això no vol dir que els problemes s’acabessin i tot i governar plegats calia arribar a acords puntuals amb el PP. Es trenca definitivament el pacte i s’acabà la legislatura amb un pacte no escrit amb el PP.”

Al 2004 fou la tornada al poder del PSOE a Madrid de mans d’en Rodríguez Zapatero. Alguns, però, recordaran aquell 14 de març de 2004 pels fets ocorreguts en una de les meses electorals de l’Institut de Constantí. Es produí una picabaralla digna d’una altra època entre dos membres de l’equip de govern socialista i el President d’una de les taules. A un sol dels regidors se l’apartà de les seves carteres, l’altre en sortí reforçat.

	El. Generals 2000		El. Generals 2004		El. Generals 2007	
Cens	4.057		4070		3.949	
Vots	2477	61,05%	2786	68,45%	2583	65,41%
CiU	493	20,02	451	16,25%	379	14,74%
ERC	104	4,22%	421	15,17%	237	9,22%
ICV/EUA	53	2,15%	109	3,93%	64	2,49%
	78	3,17%				
PPC	632	25,67%	528	19,03%	522	20,30%
PSC	1053	42,77%	1.206	43,46%	1.289	50,14%

En aquest seguiment dels resultats de les eleccions generals a Constantí l’any 2004 en la comparativa anterior i posterior, podem observar la lenta caiguda en els resultat de CiU i de ICV, els magnífics resultats al 2004 però que no tenen continuïtat per part d’ERC, la caiguda del 6,5% dels vots del PP i l’augment de vots per part socialista.

Aquesta era la legislatura de l’elaboració del POUM, de la qual en parlàvem amb anterioritat. La cartera d’urbanisme –a banda de l’alcalde que ha de saber i tocar totes les carteres perquè, recordem-ho, l’alcalde fa cessió de les àrees als diferents regidors– estava repartida entre ERC,

Extracte del programa electoral de CiU / cedida

CONSTANTÍ

18. PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA-PROGRÉS MUNICIPAL

1. JOSÉ BERGADA ESPAÑOL
2. MARIA ISABEL PASTOR ARGENTE
3. MANUEL DE LA CRUZ GARVÍN
4. LUIS RIBAS GRAU
5. TOMASA MOLINA TROYANO
6. FERMÍN RECIO CORDERO
7. GREGORIO GARCÍA GARCÍA
8. MARÍA DEL PILAR GALERA DENGRA
9. EMILIO CABALLERO LÓPEZ
10. ENCARNACIÓN HERNÁNDEZ FERNÁNDEZ
11. ANA CRISTINA PLAZA LÓPEZ
12. SANTIAGO MARTÍ GAVALDA
13. MARÍA CASCON VILALTA

SUPLENTS/ES

1. MANUEL MARTÍN POZO
2. RAFAEL CRESPILO VARGAS
3. JOSEP PERE PLANA ESPAÑOL
4. FRANCISCO GIBERT COLL
5. JUAN ROIG ALASA

22. ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

1. LLUIS RAFEL FERRÉ SOLÉ.
2. ANTONIA MARTORELL MALVENDA.
3. JOSEP MARIA SABATÉ SANS
4. MÀRC ALEXANDRE ANGUERA PINO.
5. LLUIS FONT SOLÉ.
6. ANTONI XAVIER REINOSO ANDREU
7. XAVIER FERRÉ TOMÁS
8. MERTXELL VIVES MARTORELL
9. ALBERT VIVES ROIG
10. JOSEP ANTON REMOLA VALLVERDÚ
11. MACIÀ MARTORELL MALVENDA.
12. GEMMA VIDAL MISLATA
13. JOSEP RAMÓN PLANA SOLÉ.

SUPLENTS/ES

1. JOSEP AMILL PAGANI.
2. MONTSERRAT PAMIES FERRE.
3. JOAN REIG SOLÉ

39. CONVERGENCIA I UNIÓ (C.I.U.)

1. JOSE MARIA SALVAT PORTA
2. CARMEN CÁRDENAS CÁCERES
3. DOMINGO CASTILLA PAU
4. JOSE MARIA FRANQUÉS MARTÍ
5. PAU ROSELL TORRENS
6. MARIA CARMEN FRANQUÉS MARTÍ
7. JUAN CARLOS ROIG BOFARULL
8. JOSEPA GRAU PAPIOL
9. MARIA MERCEDES BELART LLURBA
10. MANUEL ALBA IBÁÑEZ
11. ANTONIO CURULL CERÓN
12. MARIA MONTSERRAT PALAU GRAS
13. JAIME VILANOVA CABAYOL

SUPLENTS/ES

1. JOSE FELIX MARTÍ AULES
2. MARIA LLUISA TORRENTS ADSERIES
3. ANTONIO MOLNÉ AULES

47. PARTIDO POPULAR

1. FRANCISCO JOSÉ RUIZ RUBIO
2. EMILIO GONZÁLEZ GÓMEZ
3. BENJAMÍN CASTEL IBÁÑEZ
4. ROSA MARÍA MARTURET RAZQUÍN
5. JOSE LUIS FERNÁNDEZ GONZÁLEZ
6. MARÍA DOLORES CASTIÑEIRA ALONSO - INDEPENDIENTE
7. MARÍA ELIAZAR MAGRE SÁNCHEZ
8. EMILIO JAVIER RIU MÉNDEZ DE VIGO
9. JUAN SALVÓ GURRERA
10. FLORENCIA SÁNCHEZ MERINO
11. TOMAS COLL FELIU
12. MERCEDES MORCILLO MARIMÓN
13. JOSE MARIA ESPAÑOL RAS

Butlletí oficial de la Província de Tarragona de 29 d'abril de 2003 on es proclamen les candidatures que es presentaran a les eleccions de 28 de maig del mateix any / *BOPT*

planejament, i el PSC que seguia portant urbanisme. Molta gent pintant, escrivint... Això no podia acabar bé i, així és com va acabar.

Els resultats constantinencs, comparant-los amb els de Catalunya, comencen a ser més semblants deixant de banda el partit republicà que, mentre a Constantí aconseguia un 19% dels sufragis, a Catalunya només arribava al 8%.

Eleccions Municipals 2003	
Partit	Nom del regidor /a
	José Bergadà Español - alcalde
	Isabel Pastor Argenté
	Manuel de la Cruz Garvín
	Lluís Ribas Grau
	Tomasa Molina Troyano
	Fermín Recio Cordero
	Josep Maria Salvat Porta
	Carmen Cárdenas Cáceres
	Domingo Castilla Palau
	Lluís Rafel Ferré Solé
	Antònia Martorell Maluenda
	Fco. José Ruiz Rubio
	Benjamín Castell Ibáñez

2.8 Eleccions Municipals 2007

Cens	Meses	Votants	Abstenció	Vots			
				nuls	en blanc	A candidatures	Vàlids
4.051	7	2.324 57,37%	1.727 42,63%	11 0,47%	32 1,38%	2.281 98,15%	2.313 99,53%

PSC-PM | PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA - PM
 Vots: 982 | 42,46%
 Regidors: 6

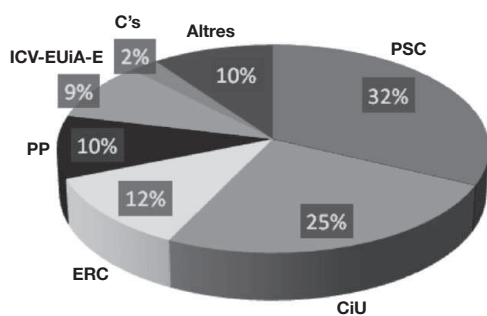
ESQUERRA-AM | ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA - AM
 Vots: 518 | 22,40%
 Regidors: 3

CIU | CONVERGÈNCIA I UNIÓ
 Vots: 486 | 21,01%
 Regidors: 3

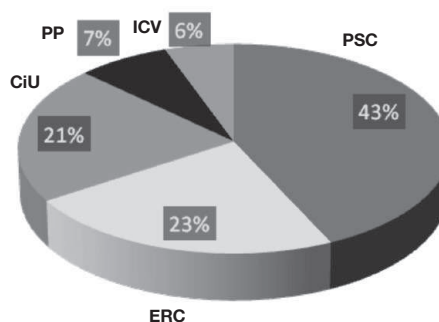
PP | PARTIDO POPULAR / PARTIT POPULAR
 Vots: 169 | 7,31%
 Regidors: 1

ICV-EUIA-EPM | INICIATIVA PER CATALUNYA - VERDS - EUiA - EPM
 Vots: 126 | 5,45%

Mitjana de Catalunya

% de vots a Constantí

En aquestes eleccions es produeix una renovació important de les candidatures que afecta tant a possibles regidors com alcaldables, de forma que l'únic cap de llista que repeteix és en Francisco Ruiz per part del Partit Popular, i encapçalen per primer cop les respectives candidatures en Josep M. Franquès per part de Convergència, Josep M. Sabaté per part d'Esquerra, Alex Caburrasi per part d'Iniciativa i Cristóbal Ramírez per part Socialista.

Després de les eleccions, de l'anterior legislatura només continuen després de les eleccions dos regidors, els altres onze s'estrenen en el càrrec.

Amb els vots a favor del PSC i del PP surt escollit alcalde el socialista Cristóbal Ramírez.

Segons Plana, en aquell moment regidor socialista, *"el pacte fou anterior a les eleccions, encara que no hagués estat necessari, encara que tinguéssim majoria per a governar... es parlà després amb CiU, però es trencà al demanar-nos la sortida del govern per part del PP"*.

Sabaté ens comenta, *"En aquesta legislatura i arran dels fets de la legislatura anterior ni ells volien pactar amb nosaltres ni nosaltres amb ells. En les tres setmanes que van entre les eleccions i la presa de possessió que es quan s'escull l'alcalde, Ramírez va dir públicament almenys en dues ocasions, jo pactaré amb tothom menys amb ERC i, fins i*

Acte electoral d'ICV amb el candidat Alex Caburrasi, amb Antonia Garcia i Daniel Pi/ Cessió

tot, hi ha qui diu que tenia el pacte tancat amb el PP tot i no ser-li necessari per al govern. Això és una errada política que amb el temps pot passar factura”.

Encara no a meitat de legislatura, agost de 2008, el regidor Josep Plana abandonà el grup socialista i passà a ser regidor no adscrit. El novembre del mateix any donada la impossibilitat del fins llavors alcalde Cristóbal Ramírez Iglesias per formar una majoria estable, i la negativa dels partits de l'oposició per pactar amb ell, la moció de censura estava cantada i és portà a terme el 17 de desembre de 2008, de forma que passava a ser alcalde el republicà Josep M. Sabaté i Sans. Com escrigué algú setanta anys després Constantí tornaria a tenir un alcalde d'ERC.

El candidat d'ERC penjant un cartell durant la campanya / Flickr
ERC Constantí

Sobre la moció de censura, què va passar? Aquí tothom hi diu la seva. Analitzem-ho.

Ramírez, en aquell moment alcalde de Constantí ens comenta, *“ens ho esperàvem. Feia molts mesos que se n'estava parlant. Va ser una cosa no ràpida, des del començament del mandat del 2007, quan portàvem 6 mesos al govern vaig notar com la persona que finalment va fer la moció tenia contactes amb gent de l'oposició i companys del partit. Se sentia a dir... Una “mort” lenta, que s'esperava. ... Segurament alguna cosa no vam fer bé. Si tot va bé, no et surt un trànsfuga dins del partit. Vaig intentar parlar amb els altres partits per tal d'intentar frenar la moció. La proposta, un govern de consens que inclogués a tots els partits i tan sols deixés fora a Pep Plana.”*

Pep Plana, regidor no adscrit, intenta resumir el que va succeir, *“les relacions a partir de que Ramírez fou escollit alcaldable es van refredar –la seva mà dreta– i un cop dins l'ajuntament es va rodejar de càrrecs*

JA TENIM NOU ALCALDE

Benvolguts ciutadans:
Es un honor encapçalat aquesta llista com a alcaldable al meu doble i dur a terme una de les tasques més estimulants i agrades com és lluitar pel benestar dels seus veïns.

No cal dir que hi ha molt a fer, ho sabem, però també sabem que sense la seva col·laboració i el teu civisme aquest equip que et presento no reeixirà res de tot el que aquí et presentem.

De bon segur que les persones que hi veuràs no són les millors, ni de bon tros, però sí són les més generoses i compromeses amb el canvi que et proposem.

Us vull demanar un favor, que aneu a votar, que participeu en aquestes eleccions i si en qualsevol moment ens desviem del nostre camí, aviseu-nos, us escoltarem sempre.

Josep Maria Franques i Martí

COMPROMIS AMB TU!

ciu
convergència i unió

ELECCIONS MUNICIPALS 27 DE MAIG DE 2007 - CONSTANTÍ

Extracte del programa electoral de CiU / cedida

de confiança, gerents,... una sèrie de gent que decidia per nosaltres. El grup es trencà molt més aviat del que la gent es creu, juliol del 2007... la fractura no feia més que eixamplar-se... i trencar-se, quan vam arribar a temes com l'empresa municipal, les reunions a Madrid per fer un barri de Constantí a les Gavarres..."

Sabaté, que fou alcalde després de la moció, comenta "Potser degut al pacte amb el PP o potser per l'organització que va fer l'alcaldia del govern municipal, amb tres càrrecs de confiança, l'alcalde i una regidora alliberats, i el director d'un dels col·legis el situen com a director del Consorci del Camp, van fer que hi hagués una mica d'enrenou en el grup socialista, alguns regidors i no tant sols Plana van fer sentir la seva veu crítica, finalment hi va haver una ruptura que tan sols la va dur a terme un regidor, malgrat que n'eren més. Fins i tot, Ramírez un dia ens va cridar a tots per unir-nos i deixar sol a Plana, no tenia sentit."

Franquès, un altre dels actors protagonistes, declarà: "La moció és un dret democràtic que està estipulat en el regim electoral, i si està és per fer-lo servir, que pot no ser entès per la militància d'un partit, però això no vol dir que no sigui legal ni que no es pugui realitzar... El poc respecte de Cristóbal envers Plana que va demostrar en un ple i veient-lo empaitar-lo amb la policia per allà va demostrar la seva validesa com a autoritat, això em va fer decidir del tot".

També comenten la moció de censura, García, regidora d'Iniciativa, "Ningú et dirà que hi està d'acord. No és una cosa que es vegi bé... També cal destacar que la majoria de la població no tenia la suficient informació del perquè de la moció, i aleshores, no es

Sabaté (ERC) ja és alcalde de Constantí

La moció de censura aprovada amb els vots d'ERC, CIU i de l'exregidor del PSC, Josep Plana, contra l'alcalde Cristóbal Ramírez posa fi a 26 anys de govern socialista.

Joane Aparicio | Constantí
japaricio@aquí.cat

Sabaté va assumir ahir l'alcaldia de Constantí en un ple que va atènciar nombrosa expectació. [AON]

LES OPINIONS

Entrem amb il·lusió i volem oferir un govern obert a tothom i transparent, i que sigui la gent, a les urnes qui decideixi si ho hem fet bé.
Josep Maria Sabaté (ERC)

La dreta catalanista del nostre poble consuma avui una traïció històrica a l'electorat a l'expulsar del govern a l'equip legítimament escollit a les urnes
Cristóbal Ramírez (PSC)

Volem canviar la forma de fer política des de l'ajuntament de Constantí incrementant la participació ciutadana que fins ara ha estat ben poca
Josep Maria Franquès (CIU)

Aquesta és una moció oportunista, votada per un trànsfuga, que no respon a cap criteri de millora i que deixa al capdavant a un 'estrany tripartit'
Francisco Ruiz (PP)

Aquesta moció de censura és un acte legítim, valent, atrevit i compromès amb la gent de Constantí, de qui hem rebut molt de suport en aquests dies.
Josep Pere Plana, regidor no adscrit

Edició del diari gratuït *Aquí* del 18 de desembre de 2008.

comprenia perquè es feia.” O el regidor del PP, González Klawitter, “Estic en contra del transfuguisme polític. Crec que la moció de censura és un instrument que només s’ha de fer servir en casos d’extrema gravetat. També penso que el PSC ha d’entonar el mea culpa ja que s’ha de fer mirar quina cosa ha fallat perquè surti un trànsfuga a “casa seva”. Alguna cosa ha fallat.”

Per acabar l’anàlisi de la moció recollim el comentari dels presidents de Casino i Sindicat. Diu Nicolau, “Si hagués portat manant Esquerra tants anys, també potser me n’hagués alegrat. De la moció me’n vaig alegrar moltíssim, va reviscolar tota la vida política. El poble, després d’això, ja no serà el mateix”. I Coll apunta, “Era necessària, s’havia de fer. Es va notar un canvi d’abans a després.”

Es produïa, doncs, el segon cas de transfuguisme a l’Ajuntament de Constantí després del ja comentat anteriorment la legislatura 1987 a 1991 i l’Ajuntament de Constantí començava una nova època.

El 13 de desembre del 2009 Constantí passava a ser el primer poble de la comarca en realitzar la consulta sobre la independència. Cal incidir que en aquesta consulta, en una única mesa electoral situada al *hall* de la Casa de la Vila, podien votar els majors de 16 anys i totes les persones empadronades, estiguessin o no inscrites al cens electoral. La consulta sobre la independència fou organitzada per la societat civil constantinenca si bé obtingué el suport dels set membres de l’equip de govern de l’Ajuntament.

Electors votant durant la jornada del 13D / pròpia

13 12 2009	Cens	5267	Votants	689	13,8%
		vots	tant per cent %		
	SI	619	89,84%		
	NO	56	8,13%		
	En blanc o nuls	14	2,03%		

Sobre la implicació del govern local i les institucions en el 13D, recollim les següents valoracions:

Coll, des del Sindicat, indica “El dret a decidir, i perquè no? És un dret inexpugnable, que no ens el pot treure ningú. Havíem de fer un pas endavant. Vam veure l’acte realitzat a

Arenys de Munt i ens ho vam plantejar Pep Batllori, Marc Anguera i jo, i vam anar a parlar-ho amb el Casino. Amb la realitat social constantinenca són més que bons. No hi havia publicitat ni promoció, el dia no va acompanyar, és immillorable.”

Nicolau comenta: *“Quan vam saber lo d’Arenys, al moment des del Casino vam inscriure Constantí a la Plataforma pel dret a decidir. Després ens vam posar d’acord amb tota la gent i el Sindicat”.*

Sabaté ens diu, *“Ho vaig viure amb molta emoció, vam ser l’únic poble de la comarca i del Camp de Tarragona i va venir molta gent, llàstima que va ploure tot el dia. Va ser molt maco. Casino i Sindicat, com no pot ser d’una altra manera, es van entendre i van treballar plegats, i s’hi van afegir el Centre d’Estudis, la Penya Barcelonista, els Grallers, i les altres entitats històriques s’hi van afegir després, tant fa, entre tots es va fer i va sortir bé i això és l’important... L’ajuntament, els tres grups del govern, en un moment en que des del Ministeri del Interior amenaçaven i prohibien la cessió d’espais públics, no ens vam arronsar i vam cedir l’entrada de l’ajuntament per poder-hi fer la consulta, les urnes i el mobiliari municipals. Per un cop vaig veure unitat i això m’omple de satisfacció, gent de dalt, de baix, un grup de 24 magrebins votant entre aplaudiments dels que en aquell moment estaven presents a la votació... molt emocionat”.*

Comenta Franquès, *“Es el futur del poble, o treballem plegats o... Va ser exemplar inclús la participació d’un poble poc catalanista, poc participatiu i a sobre va ploure. Va ser emocionat, vaig gaudir, i vam tenir una bona col·laboració.”*

Per Plana, *“Un referèndum, una consulta, unes eleccions són una festa per als que ens creiem demòcrates. Altres, demòcrates de tota la vida, s’abstenen, no saben no contesten. Va ser una autèntica festa i poder ser el primer poble del camp, una autèntica joia. Haver pogut participar, donar suport des del Ple de l’Ajuntament, haver cedit l’espai municipal quan es rebien pressions des de Madrid, un luxe, una satisfacció personal.”*

La manifestació “Som una nació. Nosaltres decidim” (també anomenada del 10-J) va ser una demostració col·lectiva en contra de la resolució del recurs d’inconstitucionalitat efectuat pel Tribunal Constitucional sobre el text de l’Estatut de Catalunya, realitzada a Barcelona el 10 de juliol del 2010 sota el lema “Som una nació. Nosaltres decidim” amb el suport de la majoria dels partits polítics representats al Parlament de Catalunya (excepte pel PPC i C’s), així com també dels sindicats i prop de 1.600 entitats. La manifestació, la més multitudinària de la història de Catalunya, la qual va aplegar entre 1,1 milió de persones -segons la Guàrdia Urbana- i 1,5 -segons Òmnium Cultural-, entre elles més de cent veïns i veïnes de la nostra vila, va ser un clam per la independència i el dret del poble de Catalunya a decidir el seu futur.

Integrants de Constantí decideix el 10 de Juliol a Barcelona / cedida

Circumscripció electoral: Constançí

1. PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA-PROGRÉS MUNICIPAL (PSC-PM)

Ordre	Nom i cognoms
1	Cristóbal Ramírez Iglesias
2	Dolors Fortuny Golorans (Independent)
3	Josep Pere Plana Espanyol
4	Tomasà Molina Troyano
5	Ana Cristina Plaza López
6	Mercè Belart Ullba (Independent)
7	Juan Carlos Rodríguez Suárez
8	José Oscar Sánchez Ibarra
9	Rosario Pérez Segovia (Independent)
10	Ana Maria Sánchez Herreros
11	Josefina Bové Serrano (Independent)
12	Fermin Recio Cordero
13	Josep Bergadà Español

Suplents:

1	Angel Luis Miguel Rodríguez (Independent)
2	Maria Mercedes Bautista Martínez (Independent)
3	Angel Alcañiz Lucerán (Independent)
4	Carmen Alba Pérez
5	Bachir Azzouz el Madani

2. INICIATIVA PER CATALUNYA VERDS- ESQUERRA UNIDA I ALTERNATIVA ENTESA PER PROGRÉS MUNICIPAL (ICV-EUiA-EPM)

Ordre	Nom i cognoms
1	Alejandro Caburasi Acebo
2	Antonio Garcia Bascuñana
3	Miguel Rodriguez López
4	Patricia Del Caño Moreno
5	Luz Maria Fernández Fernández
6	Ruben Gras Fernández
7	Mónica Martín Fernández
8	Gabriel González Díaz
9	Ana Fernandez Sotillo
10	Rafael Manuel Fernández Marin
11	Luis Carlés Escobedo
12	Mari Carmen Aymar Ferran
13	Maria Isabel Pagán Martínez

Suplents:

1	Fernando Manuel Pérez Niño
---	----------------------------

5. CONVERGÈNCIA I UNIÓ (CIU)

Ordre	Nom i cognoms
1	Josep M ^e Franquès Martí
2	Joa Font Grau
3	Miguel Àngel Ariz Piazeulo
4	Macarena Cardoso Solera
5	M ^e del Pilar Vilches Tomás
6	Josep Maria Salvat Porta
7	José Mauricio Blanco
8	Angeles Rodríguez Macias
9	Marcel Torrents Roig
10	Josepa Grau Papiol
11	José Gutiérrez Expósito
12	M ^e Lluisa Torrents Adseries
13	Inmaculada Buyó Martí

Suplents:

1	Antoni Molné i Aulès
2	Maria Montserrat Palau Gras
3	Joa Carlos Roig Bofarull
4	M ^e . del Carme Franquès Martí

3. ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA-ACORD MUNICIPAL (ESQUERRA-AM)

Ordre	Nom i cognoms
1	Josep Maria Sabatè i Sans
2	Silvia Puerto i Ullé
3	Marc Alexandre Anguera i Pino
4	Salvador Solé i Gil
5	Antònia Martorell i Maluenda
6	Joa Reig i Solé
7	Verónica San Martín i Soriano
8	Lluís Font i Solé
9	Daniel Rodríguez i Martorell
10	Maria Teresa Ferran i Marquès
11	Meribell Vives i Martorell
12	Maria Carmen Fiestras i López
13	Lluís Rafel Ferré i Solé

Suplents:

1	Rosa Maria Sánchez i Jiménez
2	Albert Vives i Raig
3	Antoni Xavier Reinoso i Andreu
4	Maria del Mar Anguera i Pino
5	Josep Oriol Nicolau i Tell
6	Sergi Salvat i Girona
7	Maria Carme Martorell i Sales
8	Abel Rodríguez i Garrote
9	Juana Rodríguez i Maté
10	Josep Anton Remolà i Vallverdú

4. PARTIDO POPULAR (P.P.)

Ordre	Nom i cognoms
1	Francisco Ruiz Rubio
2	Manuel Cremades Ripoll
3	Gualdi González Fernández
4	Jose Luis Magriña Solé
5	Maria Dolores Pérez Hervás
6	Antonio Toro Expósito
7	Montserrat Gil Soriano
8	Vicenta Pérez Sagues
9	Neus Llauradó Torné
10	Bartolomé Pérez Hervás
11	Conchita Cunill Munt
12	Francisco Bueno Casado
13	Rosa M ^e Moro Rodríguez

Suplents:

1	Alberto Manzano Paz
2	Julia Solé Torrida
3	José González Ariza

Butlletí oficial de la Província de Tarragona de l'1 de maig de 2007 on es proclamen les candidatures que es presentaran a les eleccions de 27 de maig del mateix any / BOP

A finals del 2010, 28 de novembre, eleccions al Parlament de Catalunya es produeix la recuperació de la presidència de la Generalitat per part de Convergència i Unió, presidència que recau en el Molt Honorable Artur Mas i Gavarró. A Constantí CiU guanya per primer cop en unes eleccions. Des d'aquell llunyà 20 de març de 1980 en unes eleccions al Parlament de Catalunya en les que guanyà la candidatura del PSUC, a Constantí el PSC havia guanyat totes i cadascuna de les eleccions des de feia 30 anys.

Eleccions Municipals 2007	
Partit	Regidor /a
	Cristóbal Ramírez Iglesias Alcalde (inici legislatura fins 17-12-2008)
	Dolors Fortuny Golorons
	Tomasa Molina Troyano
	Ana Cristina Plaza López
	Mercè Belart Llorba
	Josep M. Sabaté Sans Alcalde (17-12-2008 – final de legislatura)
	Sílvia Puerto Lleixà
	Marc Anguera Pino
	Josep M. Franquès Martí
	Joan Font Grau
	Miguel Àngel Ariz Piazuelo
	F. J. Ruiz Rubio
No adscrit	Josep Pere Plana Español (encara que es va presentar a la candidatura socialista, a partir del setembre de 2008, va passar a ser regidor no adscrit)

2.9 Eleccions Municipals 2011

Cens	Meses	Votants	Abstenció	Vots			
				nuls	en blanc	A candidatures	Vàlids
4060	7	2.270 55,34%	1.832 44,66%	30 1,32%	48 2,14%	2.192	

PSC-PM | PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA-PROGRÉS MUNICIPAL
 Vots: 757 | 33,79%
 Regidors: 5

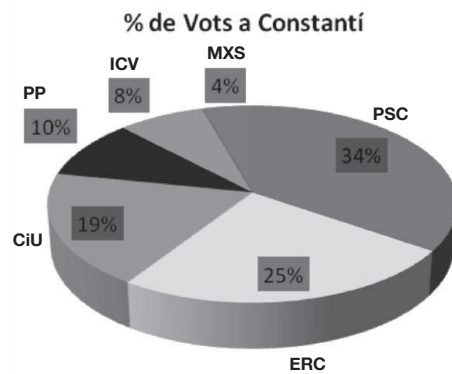
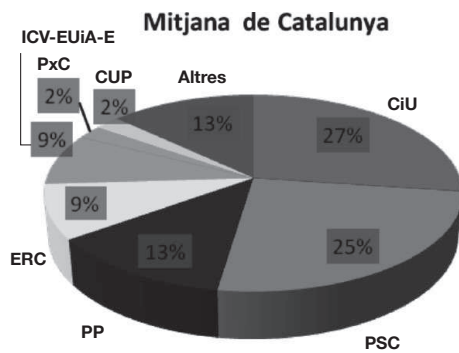
Esquerra-AM | ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA-ACORD MUNICIPAL
 Vots: 543 | 24,24%
 Regidors: 3

CIU | CONVERGÈNCIA I UNIÓ
 Vots: 413 | 18,44%
 Regidors: 3

PP | PARTIT POPULAR
 Vots: 213 | 9,51%
 Regidors: 1

ICV-EUIA-E | INICIATIVA PER CATALUNYA VERDS-ESQUERRA UNIDA I ALTERNATIVA-ENTESA
 Vots: 169 | 7,54%
 Regidors: 1

MxS | MOVIMENT PEL SOCIALISME
 Vots: 97 | 4,33%

Passada la moció ens retrobem de vell nou davant les eleccions amb poques novetats i els mateixos caps de llista tant a Convergència i Unió, Josep M. Franquès Martí, com a Esquerra, Josep M. Sabaté Sans, com al capdavant de la llista Socialista, Cristóbal Ramírez Iglesias. Iniciativa i el Partit Popular canvien els caps de cartell de les darreres eleccions, Alex Caburrasi Acebo i Francisco Ruiz Rubio cedeixen el lloc a Antonia Garcia Bascuñana i a Roberto González Klavitter, respectivament. Apareix a l'escenari la candidatura de Moviment pel Socialisme, majoritàriament formada per militants escindits del PSC, encapçalada per Josep Plana i Espanyol.

Acte electoral d'ERC / Flickr ERC Constantí.

Després de la moció de censura i la pèrdua de l'alcaldia per part del PSC, que l'havia mantingut ininterrompudament des del 1983, les eleccions del maig del 2011 van arribar immerses entre grans expectatives del PSC per recuperar l'alcaldia, i tant per CiU, ERC i MxS -un nou partit creat per Pep Plana, ex regidor del PSC i també participi en la moció de censura-, de mantenir prou nombre de regidors per continuar l'acció de govern.

Els resultats van ser molt apretats i, tot i que MxS no va aconseguir representació, sí que ho va fer Iniciativa per Catalunya i, d'aquesta manera, es va arribar a un pacte segons el qual ERC tindria l'alcaldia els 2 primers anys i CiU els 2 últims, amb el suport de l'única regidora d'ICV-EUiA, sumant així majoria absoluta. El PSC, per la seva part, amb 5 regidors va caure al mínim de vots del partit al poble en unes municipals, 757.

Abans de les eleccions, encara, hi van haver intents per a formar una candidatura conjunta entre els partits que formaven el govern la legislatura anterior i Plana, amb la possibilitat d'obrir el pacte a d'altres formacions. Podem veure les diferents inquietuds davant aquesta possibilitat.

Per Pep Plana, un dels impulsors, encara que fos per simple aritmètica matemàtica i amb la intenció de prosseguir la feina iniciada, "Era la nostra, la meva, aposta, però no pogué portar-se a terme i no perquè no hi estiguéssim

Acte electoral de Moviment pel Socialisme / pròpia.

d'acord els tres en teoria primers espases i, dic en teoria perquè com deia un dels companys hauríem tret majoria absoluta i tant era ser el tercer que el setè o potser que el vuitè.”

Sabaté ens confessa, “Jo hi estava d'acord perquè lògicament hauríem arrasat, però no ens vam entendre. Sempre hi vaig estar d'acord per pur pragmatisme, però sé que les bases d'ERC i de CiU no volien.”

Per Franquès, “Era possible si ens haguéssim posat ma a l'obra per a definir millor el projecte, donat el coneixement que teníem de la situació, vam dir, possiblement els votants no ho haguessin entès, perquè haurien dit perquè no ho heu fet abans? Hi ha necessitat? Podeu treballar junts després? Es sabut per tothom que no tenim el mateix tarannà. El resultat hagués estat millor clar, per què no es perdrien vots.”

Per a Antonia Garcia, “No estàvem preparats per poder crear un grup mixt per una candidatura conjunta. És una cosa que s'ha de treballar, i molt: punts comuns, línia comuna. Si de cara a les properes municipals d'aquí 4 anys es volgués crear realment una candidatura conjunta s'hauria de començar a treballar des de ja.”

Pancarta electoral de CiU / Facebook CiU Constantí

Pancarta electoral del Partit Popular penjada durant el maig del 2011 / pròpia.

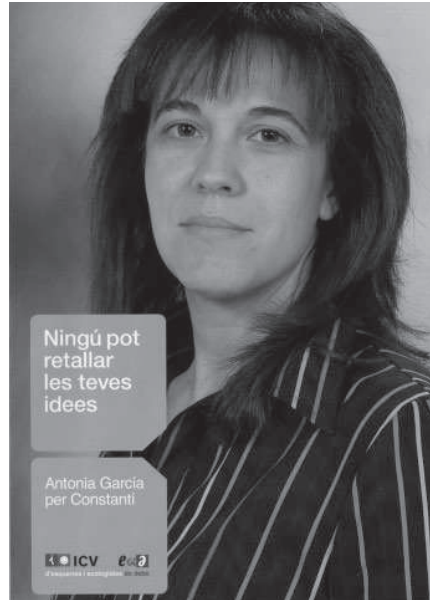
Des de les entitats culturals els comentaris en aquesta ocasió els aporta Nicolau, des del Casino, *“Jo n’era partidari, però no d’entrada però analitzant-ho fredament, ho considerava interessant que es presentés una candidatura conjunta. De totes maneres, m’ha sorprès el resultat que ha permès l’alternança en el poder i l’entrada d’un partit d’esquerres a l’Ajuntament, Iniciativa per Catalunya. El que em feia por era la reacció de la gent. A vegades, el frontisme mobilitza el contrari. Per això no em vaig decidir d’entrada. Crec que s’haguessin tret més vots (ERC, CiU, ICV, MxS) amb una candidatura conjunta. Però també cal dir que no és fàcil governar. S’ha d’estar preparat. Sabatè ho tindrà difícil. I Franquès encara ho tindrà més difícil. El que interessa a fi de comptes és que governis bé. En una candidatura cal gent molt bona i gent disposada a treballar.”*

Aquesta candidatura conjunta no es presentà, per uns problemes o altres, com diu Coll *“la idea en sí era molt bona, però hi havia massa interessos, es van posar els noms davant de les idees. Tot-hom només estava pendent del número. Era una idea molt prematura, però crec que amb les noves generacions és possible.”*

D’aquesta forma es presenten sis candidatures a les eleccions amb una màxima fragmentació dels partits d’esquerres. Aquesta fragmentació és vista de diferent forma pels protagonistes.

Per Plana, *“Els resultats no foren els que esperàvem. El resultat de la negociació i el pacte posterior és el que volíem i pel que vam treballar. Que ens hagués agradat ser-hi? Indiscutiblement però per damunt de les persones hi ha objectius. Objectiu complert.”*

Des del PSC, Ramírez apunta, *“tornar a guanyar ja va ser un gran èxit després de la moció de censura i que-*

Cartell electoral d'ICV-EUiA / Facebook ICV Constantí.

Butlletí de l'Agrupació local del PSC / cedida.

dar fora del govern No és el mateix presentar-se a unes eleccions des del govern que des de l'oposició. Pel que fa als pactes, des del dia següent a les eleccions hi van haver reunions. En un primer moment, semblava possible un pacte amb CiU, però el PSC, un partit d'esquerres, volia un pacte amb ERC. Un pacte que no va poder ser possible, ja que probablement ERC volia mantenir l'alcaldia que en aquells moments tenia. Amb ICV també vam parlar, però no sumàvem suficients regidors per arribar a la majoria. Realment em va sorprendre que Iniciativa pactés amb CiU".

Per Franquès, "Ens va passar factura que fos l'alcaldia Sabaté, hi va haver una davallada de vots, vam tindre 3 regidors però per poc no em vam perdre un. El resultat no va ser massa positiu"

Sabaté no deixa cap dubte, sembla el pacte dels socialistes amb el PP la legislatura anterior, "Vam estar a vuit vots de treure el quart, que li havíem ofert a Plana per a ser-hi i segur que hauria sortit. Però les coses van com van i els resultats van ser prou bons per al nostre partit al nostre poble."

El PSC tot i ser la candidatura amb més vots no aconsegueix el suport de cap força política més i resta a l'oposició, mentre que es produeix un pacte entre Convergència, Esquerra i Iniciativa que dona l'alcaldia a Josep Maria Sabaté els primers dos anys de legislatura i a Josep Maria Franquès els dos darrers.

En aquesta legislatura tornà a produir-se una forta renovació de regidors sent nous 6 dels 13 electes, tres al govern i tres a les files de l'oposició. Si en l'anterior legislatura parlàvem que només restaven dos regidors de la que la precedia, ara aquests dos regidors també han acabat la seva funció pública i, d'aquesta manera, cap dels tretze regidors d'abril del 2007 segueixen el juny de 2011.

Aquestes eleccions també seran recordades per no haver-hi quasi publicitat electoral als carrers, bé només als balcons, com veiem recollit en aquest article del diari Més Tarragona del 10 de maig de 2011.

Sis mesos després de les eleccions municipals un altre cop tenim eleccions però en aquest cas generals, al Congrés del Diputats d'Espanya, amb els següents resultats que demostren, entre altres coses, ...

	El. Parlament 28 11 2010		El. Municipals 22 05 2011		El. Generals 20 11 2011	
Cens	3983		4083		4064	
Vots	1953	49,03%	2271	55,62%	2412	59,35%
CiU	591	30,50%	413	18,42%	455	19,34%
ERC	194	10,01%	543	24,23%	195	8,29%
ICV	105	05,42%	169	07,54%	130	5,52%
PPC	338	17,44%	213	09,50%	706	30,01%
PSC	436	22,50%	757	33,78%	714	30,35%

... la fidelitat del vot de Convergència i Unió, que s'ha mantingut estable a la nostra vila en totes i cadascuna de les votacions, al voltant del 19% i tres regidors, encara que arriba a punts màxims quan es tracta de les eleccions al parlament de Catalunya. El resultat magnífic d'Esquerra a les municipals gràcies a l'efecte Sabatè –igual com passa en altres poblacions amb alcaldes republicans com la Secuita, Montblanc– el que demostra

POLÍTICA

Cap farola de Constantí té banderoles electorals des de dissabte passat

Així ho va decidir la Junta Electoral a petició del partit Moviment pel Socialisme

ANTONI RAMOS
Les faroles de Constantí no tenen banderoles de publicitat electoral des de dissabte passat, quan les que hi havia penjades van ser retirades en compliment de la decisió de la Junta Electoral de la Zona de Tarragona a petició del partit Moviment pel Socialisme (MxC). El cap de llista de la formació, Pep Plana, va explicar a *DIARI MÉS* que «el primer repartiment d'espais fet per l'Ajuntament era equitatiu entre les sis formacions polítiques que es presenten a les eleccions, tot i que una queixa presentada pel PSC va fer que es fes un sorteig d'espais situats en faroles per als partits que havien concorregut a les eleccions del 2007, deixant fora del repartiment el nostre partit».

Per aquest motiu, MxC va presentar un escrit davant la Junta Electoral demanant que «s'acomplís el repartiment publicat el 13 d'abril en el *BOPT*, que no més especifica vuit plafons de diverses mides, sense referir-se a les faroles». La Junta Electoral va donar la raó a Moviment pel Socialisme, instant els partits polítics i l'Ajuntament de Constantí a retirar els cartells abans de les dues del migdia de dissabte. Algunes de les pancartes van ser eliminades per les pròpies formacions, mentre que d'altres se'n va encarregar la brigada municipal, amb càrrec als respectius partits. Així, i des de dissabte al migdia, a Constantí no llueix gairebé cap cartell electoral, com si no s'estigués en campanya electoral.

Acte davant de l'Ajuntament de Constantí el 12 de setembre de 2011, contra la interlocutòria del TSJC que defineix que el català deixi de ser l'única llengua vehicular en l'ensenyament. / *Cedida.*

que a les municipals una gran majoria de la població vota més les persones que no pas els partits.

En aquest punt, fem un parèntesi i recollim una reflexió de Nicolau sobre el resultat d'ERC a les municipals.- Nicolau ens comenta *"Però ho dubtes? Esquerra s'ha mantingut per Sabaté, això indiscutiblement. Abans de les eleccions era més pessimista, per la situació d'Esquerra."*

La fidelitat del vot d'Iniciativa a totes les eleccions amb un resultat al voltant del 6% que els atorga 1 regidor. La inestabilitat del vot del PP que tocà mínims baixant del 10% a les municipals, lluny d'aconseguir el segon regidor, però que estigué a 8 vots de guanyar per primer cop unes eleccions a Constantí en les darreres eleccions generals del 20 de novembre de 2011, moment en el què el PP de mà de Mariano Rajoy tornava a la Moncloa. El PSC, tot i tornar a guanyar per una escassa diferència de 8 vots les eleccions, segueix amb la seva pèrdua de vots i deixa de ser aquell bastió del cinturó roig que en altres temps havia estat.

La jornada electoral del 22 de Maig del 2011 va transcórrer sense incidents al poble.

A continuació, fotografies pròpies del dia de les eleccions municipals: col·legis, pa-peretes i cartells informatius.

Cartell anunciant el districte i la secció corresponent / Pròpia

Pancarta penjada davant del col·legi electoral anunciant el districte i la secció corresponent / Pròpia

Electors votant / Pròpia.

Les sis paperetes disponibles i els sobres on dipositar-les / Pròpia

Cartell anunciant el districte i la secció corresponent
/ Pròpia.

Electors exercint el dret a vot / Pròpia.

Paperetes electorals/ Pròpia.

En l'actualitat, a Constantí hi ha tres districtes electorals formant un total de set meses distribuïts alhora en dos districtes.

I al 2015 què? Quines són les vostres previsions polítiques de cara al futur?

Al Consell de Ministres de 13/07/2012, <http://www.lamoncloa.gob.es/ConsejodeMinistros/> esdevingut després del "rescat" d'Espanya per part de la Unió Europea, es recull, entre d'altres mesures, la disminució del 30% de regidors en els diferents ajuntaments de l'Estat.

Aquest fet provocaria que l'Ajuntament de Constantí veïés reduït el nombre de regidors de 13 a 9, i d'aquesta manera i seguint com a forma de repartiment d'escons la llei d'Hondt, perdrien l'acta tres membres de l'actual equip de govern, els números tres de les candidatures d'ERC i de CiU i l'única representant d'Iniciativa. De l'oposició el PP mantindria el seu regidor, mentre que els socialistes perdrien el cinquè escó. Això podria provocar, són especulacions, canvis en el govern.

Si revisem els vots obtinguts a les eleccions de 22 de maig de 2011 i ordenant els partits segons el nombre de vots, per a un ajuntament de 13 regidors la distribució d'escons és,

PSC	757	378,5	252,33	189,25	151,4	126,16
ERC	543	271,5	181	135,75		
CiU	413	206,5	137,66			
PP	213	106,5				
ICV	169	84,5				
MxS	94					

En canvi, si en nostre ajuntament tingués 9 regidors, el repartiment seria

PSC	757	378,5	252,33	189,25	151,4	126,16
ERC	543	271,5	181	135,75		
CiU	413	206,5	137,66	137,66		
PP	213	106,5				
ICV	169	84,5				
MxS	94					

Donat que aquesta mesura es portarà a terme en les properes eleccions municipals cal fer molts números i estratègies per encarar unes eleccions on, amb un ajuntament de nou regidors, -i tenint com a base de repartiment la llei d'Hont- s'està afavorint clarament a les candidatures majoritàries. Potser la idea d'una candidatura unitària tornarà a prendre força, com ja ens ha declarat un dels seus instigadors en les darreres eleccions, però com que els llibres d'història parlen del present i del passat, això ho haurà de recollir un Estudi de Constantí que s'escriu d'aquí a 25 anys més.

En els seus propòsits de cara el futur i pel que fa a la situació política constantinenc, Sabaté comenta *"Que hi hagi un govern progressista, que canviï una mica el tarannà del PSC, que s'acabi l'atur, que puguem sortir d'aquest pou d'incertesa econòmica que fa trontollar tant els ajuntaments."* en la mateixa línia que Plana *"suposo que els que han/hem enfonsat al PSC i l'han/hem convertit en el que és, algun dia marxaran/marxarem tots cap a casa i hi ha haurà una nova generació catalanista i d'esquerres que, amb els pactes que calgui, pugui tornar a poder governar."* Per García, *"En un futur M'agradaria que les grans diferències entre partits d'esquerres no existissin, però és complicat. Quan els problemes polítics passen a personals sortint de l'àmbit que pertoquen entrant en una qüestió humana és complicat. M'agradaria una candidatura conjunta en un futur."* Pel que fa a Ramírez, es desprèn de les seves declaracions que existeix una impossibilitat del PSC a l'hora de d'arribar a pactes amb altres partits i vol recuperar la majoria absoluta, *"recuperant l'electorat perdut, podem tornar a governar, però també ens hem de guanyar la confiança de la gent jove que comença a votar."* Per Coll, *"a nivell local, tot són guerra de noms i de persones, m'agradaria que fos només per ideals, s'hauria de tatxar qui firma"*.

La unió de forces que algunes persones del món polític constantinenc volien portar a terme de cara a les municipals no arribà a bon port, però els mateixos protagonistes sí que han treballat i encara treballen conjuntament i Constantí fou i torna a ser capdavanter,

el 13 de desembre de 2009 amb la consulta sobre la independència i també ara fa pocs dies el 28 de gener de 2012, segons cartell de l'esquerra i fotografies de la part inferior.

Cartell anunciant l'acte de presentació de Constantí per la Independència / *cedida*.

El dia 28 de gener del 2012, l'alcalde Josep M. Sabaté i el regidor Josep M. Franquès adherint-se a l'Assemblea Nacional Catalana, a Constantí, en presència de Josep M. Nicolau, president del Casino, i la presidenta del Centre d'Estudis, Carme Fiestras. A la foto inferior, moment dels parlaments, amb Pere Pugès i els presidents de Sindicat, Josep Maria Coll, i del Casino / *Cedides*.

Circumscripció electoral: Constantí
Candidatura número: 1

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA-ACORD MUNICIPAL
(Esquerra - AM)

Orden	Nombre y apellidos
1.	Sr. Josep Maria Sabaté i Sans
2.	Sra. Sílvia Puerto i Lleixà
3.	Sr. Daniel Rodríguez i Martorell
4.	Sr. Salvador Solé i Gil
5.	Sra. Antònia Martorell i Maluenda
6.	Sr. Joan Reig i Solé
7.	Sra. Maria del Carme Gibert Alasà
8.	Sr. Lluís Rafel Ferré i Solé
9.	Sra. Maria Font i Ferran
10.	Sr. Narcís Cadena i Masip
11.	Sra. Magdalena Pino i Fortuny
12.	Sra. Rosa Maria Sánchez i Jiménez
13.	Sr. Josep Oriol Nicolau i Tell
Suplentes:	
1.	Sra. Montserrat Buyó i Martí
2.	Sr. Xavier Ferré i Tomás
3.	Sr. Marc Alexandre Anguera i Pino
4.	Sra. Juana Rodríguez i Mañe
5.	Sr. Lluís Font i Solé

Candidatura número: 2
CONVERGÈNCIA I UNIÓ (CIU)

Orden	Nombre y apellidos
1.	Sr. Josep Maria Franquès Martí
2.	Sra. Mireia Montes Ribera
3.	Sr. Miquel Àngel Àriz Piazuelo
4.	Sr. Agustí Sebastian Queralt Bergodà
5.	Sra. M ^l Isabel Borrena Bravo
6.	Sr. Josep Maria Salvat Sabaté
7.	Sra. Ester Riscos Ortiz
8.	Sr. Fco. Javier Ortiz Montano
9.	Sra. Lorena Garcia Amador
10.	Sr. Eugenio Rodríguez Àvila
11.	Sra. Ester Ramirez Tello
12.	Sr. Joan Font Grau
13.	Sra. Josepa Grau Papicó
Suplentes:	
1.	Sr. Joan Carles Roig Bojarull
2.	Sra. M. Àngeles Rodríguez Macias
3.	Sr. Manuel Alba Ibañez
4.	Sra. M. Lluïsa Torrents Adseries
5.	Sr. Antonio Molné Aulès
6.	Sra. M. del Carme Franquès Martí
7.	Sr. Jaume Vilanova Cabayal

Candidatura número: 6
INICIATIVA PER CATALUNYA VERDS-ESQUERRA UNIDA I ALTERNATIVA-ENTESA (ICV-EUIA-E)

Orden	Nombre y apellidos
1.	Sra. Antonia Garcia Bascuñana
2.	Sra. Luz Maria Fernández Fernández
3.	Sr. Ruben Gras Fernández
4.	Sr. Miguel Rodríguez López
5.	Sr. Daniel Servent Manllau
6.	Sr. Sergio Álvarez Caceres
7.	Sra. Maria Carme Aymat Ferran
8.	Sr. Rafael Manuel Fernández Marín
9.	Sr. Gabriel Fernández Rodríguez
10.	Sra. Concepción Hernández Sánchez
11.	Sra. Judit Alguero Ulop
12.	Sr. Manuel González Sentís
13.	Sra. Maria Salome Ulop Fortuño
Suplentes:	
1.	Sr. Juan Marcelino González Soto

Candidatura número: 3
PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA-PROGRÉS MUNICIPAL (PSC-PM)

Orden	Nombre y apellidos
1.	Sr. Cristóbal Ramírez Iglesias
2.	Sra. Isabel Pastor Argente
3.	Sr. Vicenç Maceira Barbosa
4.	Sra. Dolars Fortuny Galarons
5.	Sr. Óscar Sánchez Ibarra
6.	Sr. Ismael Perroni Gallardo
7.	Sra. Ana Maria Sánchez Herreros
8.	Sr. Alfonso Riscos Agudo
9.	Sra. Nancy Tejada Ortega
10.	Sra. Meritxell Cano Bravo
11.	Sr. Victor Paz Robaina
12.	Sra. Concepción López de la Torre
13.	Sra. Rosario Pérez Segovia
Suplentes:	
1.	Sr. Fermín Recio Cordero
2.	Sra. Tomasa Molina Troyano
3.	Sra. Mercè Belart Llurba

Candidatura número: 4
PARTIT POPULAR (P.P.)

Orden	Nombre y apellidos
1.	Sr. Roberto Gonzalez Klawitter
2.	Sra. Maria Montserrat Hernandez Ochoa
3.	Sra. Maria Dolores Avila Sanchez
4.	Sr. Francisco Jose Ruiz Rubio
5.	Sr. Antonio Fernandez Sanchez
6.	Sr. Alejandro Rodriguez Cardoso
7.	Sra. Rosario Ana Aranda Hernandez
8.	Sra. Maria Llorens Plana
9.	Sra. Maria Dolores Ruiz Lopez
10.	Sr. Cristian Mata Morale
11.	Sra. Manuela Velazquez Espinol
12.	Sr. Cesareo Marcos Hernandez
13.	Sra. Foustina Fernandez Campos

Candidatura número: 5
MOVIMENT PEL SOCIALISME (MxS)

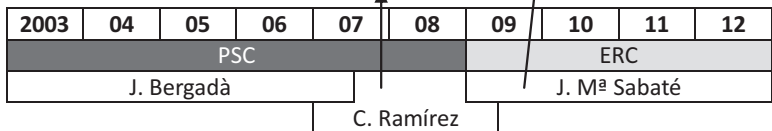
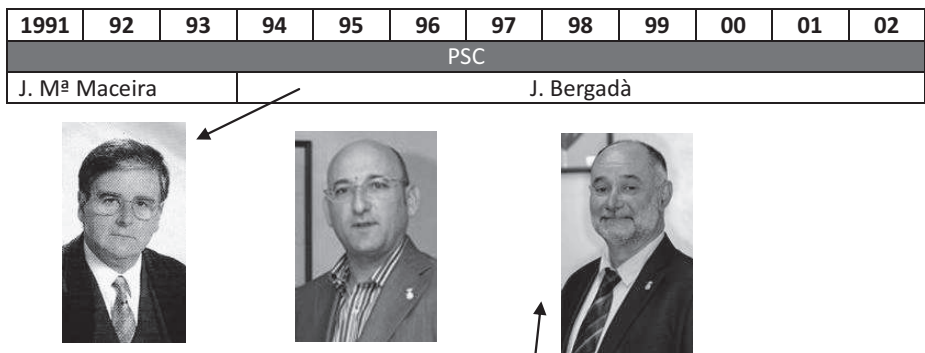
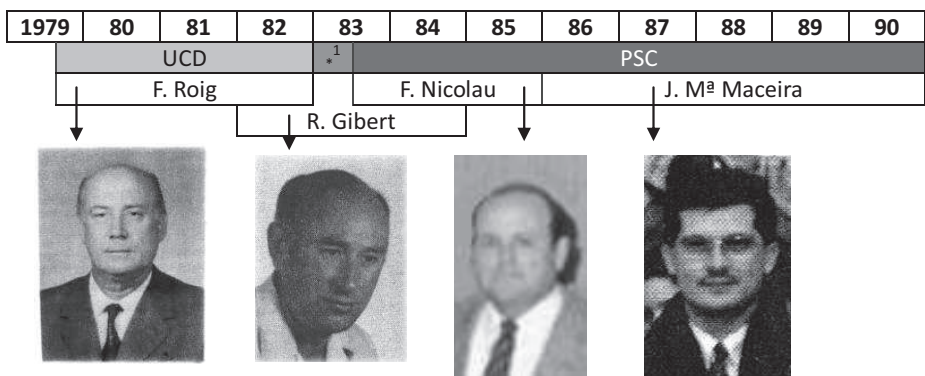
Orden	Nombre y apellidos
1.	Sr. Josep Pere Plana Espanyol
2.	Sr. Juan Esteban Fariñas Vargas
3.	Sra. Rebeca Fuentes Moreno
4.	Sr. Eduardo Elias Arias Formatger
5.	Sra. Gemma Plana Sabaté
6.	Sr. Manuel Marín Pozo
7.	Sra. Carmen Alba Pérez
8.	Sra. Rosa Maria Arjona Dominguez
9.	Sr. Pascual Romero Domingo
10.	Sra. Dolores Alba Pérez
11.	Sr. Jairo Peñalver Llano
12.	Sra. Isabel Perez Hernandez
13.	Sr. Angel Campobadal Sole
Suplentes:	
1.	Sra. Margarita Tova Bel
2.	Sr. Miquel Gonzalez Mendoza

Eleccions Municipals 2011	
Partits	Regidor/a
	Cristóbal Ramírez Iglesias
	Isabel Pastor Argenté
	Vicenç Maceira Barbosa
	Dolors Fortuny Golorons
	Oscar Sánchez Ibarra
	Josep M. Sabaté Sans - Alcalde
	Sílvia Puerto Lleixà
	Daniel Rodríguez Martorell
	Josep M. Franquès Martí
	Mireia Montes Ribera
	Miguel Angel Ariz Piazuelo
	Roberto González Klawitter
	Antonia García Bascuñana

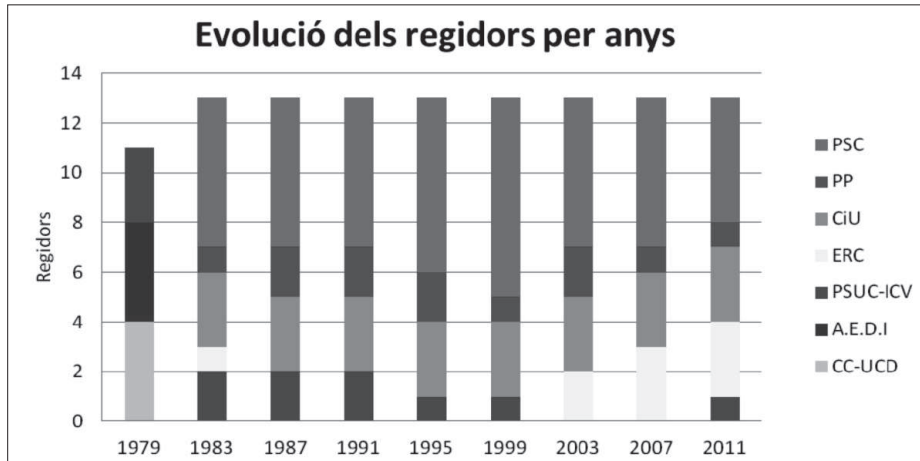
3. ALTRES ANÀLISIS ELECTORALS

3.1 Alcaldes i lectura general dels resultats

En els següents eixos cronològics hi trobem representats mitjançant quatre colors, un per cada partit que ha ostentat l'alcaldia de Constantí, els diferents batlles i partits pels quals es presentaven i van ser escollits. Primerament, l'alcaldia va romandre en Centristes de Catalunya durant tres anys, seguits per un any d'alcaldia per als independents d'AEDI, un llarg cicle de vint-i-cinc anys socialistes amb fins quatre alcaldes diferents i en l'actualitat (2012) i des de la moció de censura del desembre del 2008, un alcalde d'Esquerra Republicana de Catalunya.

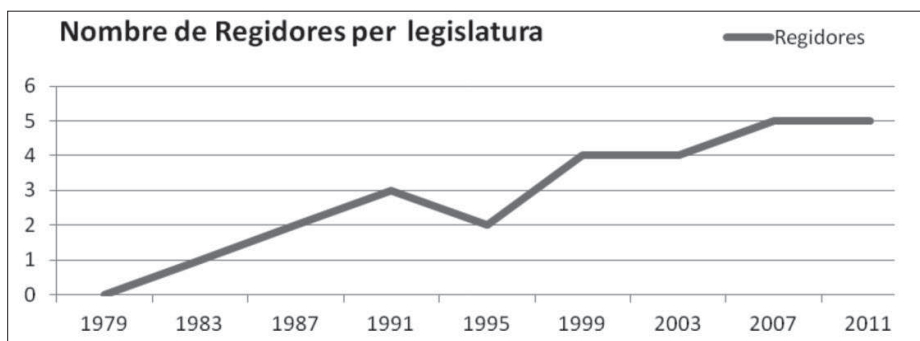
1. AEDI: Agrupació Electoral Democràtica Independent

En la gràfica anterior, podem observar amb claredat una tònica dominant del Partit Socialista de Catalunya al llarg de gairebé tots els anys, ja sigui sota el paraigües de les sigles municipalistes PSC-PM (Progrés Municipal) o bé lligat amb el PSOE, exceptuant l'any 1979 en què el partit no va presentar llista al poble. Com a curiositat, veiem que els nacionalistes de Convergència i Unió, des del 1983 que es presenten per primera vegada fins a l'actualitat no varien en nombre de regidors, i es mantenen sempre amb tres. El Partit Popular -o bé Alianza Popular els anys 1983 i 1987- manté a partir del 1983 sempre representació a l'Ajuntament, ja sigui amb un o dos regidors depenent de l'any, mentre que pel que fa a ERC i ICV podem deduir que partint d'un electorat amb possiblement ideologies similars o bé properes, es produeix un intercanvi de vots entre ambdues formacions, ja que en els anys que un partit aconsegueix representació, l'altre no ho fa, exceptuant els anys 1983 i 2011.

3.2 Presència femenina a l'Ajuntament

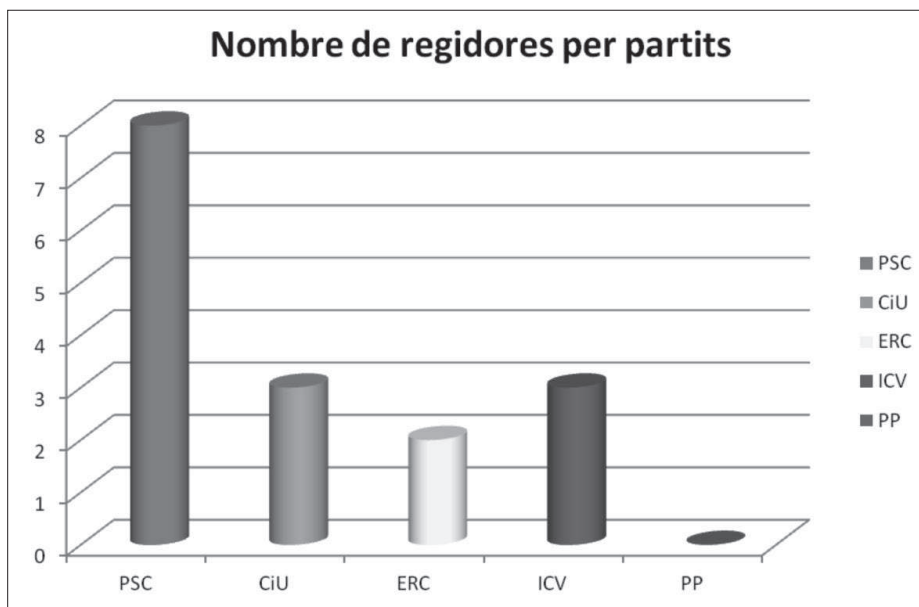
A continuació, i com a dada significativa respecte a la paritat política, hem elaborat una recopilació de regidores electes al municipi al llarg dels següents períodes:

Nom de la Regidora	Període	Partit Polític
Montserrat Duch Plana	1983-1987	PSC
Margarita Vives Morgades	1987-1991 / 1991-1992	PSC
Fernanda Muñoz Agudo	1991-1995	ICV
Antonia Rodríguez Guindo	1992-1995 / 1995-1996	PSC
M. Lluïsa Torrents Adserias	1995-1999	CiU
M. Isabel Pastor Argenté	1999-2003 / 2003-2007 / 2011-...	PSC
Tomasa Molina Troyano	1999-2003 / 2003-2007 / 2007-2011	PSC
Carme Cárdenas Cáceres	1999-2003 / 2003-2007	CiU
Luz M. Fernández Fernández	2003-2003	ICV-EUiA
Antònia Martorell Maluenda	2003-2007	ERC
Dolors Fortuny Golorons	2007-2011 / 2011-...	PSC
Cristina Plaza López	2007-2011	PSC
Mercè Belart Llurba	2007-2011	PSC
Sílvia Puerto Lleixà	2007-2011 / 2011-...	ERC
Antonia García Bascuñana	2011-...	ICV-EUiA-E
Mireia Montes Ribera	2011-...	CiU

En la gràfica de la pàgina anterior, podem observar com al llarg dels anys la presència de la dona dins l'Ajuntament ha anat augmentant notablement. En l'actualitat (2011) hi ha cinc regidores respecte un total de tretze, representant un 38% del consistori. També cal tenir en compte l'aplicació per primera vegada l'any 2007 de la Llei de Paritat Política, (Llei Orgànica 3/2007 de igualtat efectiva entre homes i dones, i la Instrucció 5/2007 de paritat en les llistes electorals) obligant així als partits a mantenir una paritat electoral, de manera que entre els 5 primers llocs a la llista, ha d'haver-hi tres homes i dues dones o dos homes i tres dones, repetint-se això mateix entre els llocs sis i deu de les llistes. Dels llocs onze al tretze, hi ha d'haver dos homes i una dona o bé un home i dues dones.

Fent el desglossament per partits, és el Partit Socialista qui encapçala amb diferència la presència femenina, fet atribuïble principalment a dos factors: primerament, al fet que hagi estat, a excepció del 1979 que no es presentà, la força guanyadora en totes les eleccions municipals al poble, amb un pic màxim de vuit regidors (1999) i un mínim de cinc (2011). Això comporta que les dones pertanyents a les seves llistes tenen moltes més possibilitats d'entrar com a regidores gràcies al suport electoral que el partit rep per part dels veïns de la nostra vila. El segon factor seria la indubtablement vessant d'esquerres del PSC, tenint com un dels seus principis identitaris la igualtat entre persones, sigui quin sigui el seu sexe, encara que no és respectà la paritat fins al 2003. Seguint al PSC, a una distància considerable, trobem CiU i ICV amb tres regidores i ERC amb dues.

Com veiem en el llistat dels alcaldes del segle XX i XXI en el quadre següent, la presència femenina a l'alcaldia ha estat nul·la.

Alcaldes de Constantí al segle XX i XXI	
Francesc Roig Plana	07-02-1900
Lluís Español Plana	01-07-1900
Josep Bofarull Solanes	27-11-1901
Ramón Ferré Maduell	01-01-1905
Josep Domingo Ferré	-
Antoni Massó Grau	23-11-1911
Josep Ferré Brunet	01-01-1914
Pau Rosell Recasens	11-07-1915
Feliu Martorell Folch	11-06-1916
Josep Bofarull Solanes	25-01-1917
Feliu Rivalt Solé	01-01-1918
Andreu A. Sanahuja Papiol	01-04-1920
Martí Gavaldà Teixell	01-04-1922
Jaume Vallvé Vidal	17-03-1923
Josep Gasol Gabiol	01-10-1923
Pere Martorell Ferraté	07-01-1924
Pau Moragas Rovell	18-03-1926
Marc Ribas de Gimbernat	04-05-1926
Agustí Solé Solé	14-08-1928

Pere Martorell Ferraté	26-02-1930
Lluís Ferré Brunet	10-02-1931
Lluís Ferré Ravell	14-04-1931
Josep Español Güell	25-05-1933
Joan Fortuny Magriñà	01-02-1934
Josep Solé Solé	09-10-1934
Joan Fortuny Magriñà	17-02-1936
Macià Martorell Martí	18-10-1938
Tomàs Gavalrà Roselló	23-01-1939
Josep Ras Solé	22-07-1939
Josep Torrens Grau	21-09-1944
Francesc Pedret Pascual	11-03-1946
Josep Torrens Grau	21-02-1947
Ramón Solé Grau	06-02-1949
Josep Torrens Grau	08-10-1954
Rafel Magriñà Fortuny	06-02-1955
Josep Curull Estil·les	14-10-1966
Francesc Roig Gasol	22-08-1974
Rafel Gibert Coll	10-03-1983
Feliu Nicolau Rivalt	23-05-1983
Josep M. Maceira Barbosa	14-03-1986
Josep Bergadà Español	25-03-1993
Cristóbal Ramirez Iglesias	16-06-2007
Josep M ^a Sabaté i Sans	17-12-2008

4. BIBLIOGRAFIA I WEBGRAFIA

Web	Observacions
http://ca.wikipedia.org/wiki/Constantí	Enciclopèdia en línia, informació de Constantí
http://www.idescat.cat/emex/?id=430477	Estadístiques oficials de població
http://www.congreso.es/portal/page/portal/JuntaElectoralCentral/JuntaElectoralCentral/DocJEC/Instrucciones/Instruc120	Instrucció 5/2007 de 12 d'abril sobre la paritat a llistes
http://www.boe.es/aeboe/consultas/bases_datos/doc.php?id=BOE-A-2007-6115	Llei orgànica 3/2007 de 22 de març de paritat efectiva entre homes i dones
http://www.boe.es/aeboe/consultas/bases_datos/doc.php?id=BOE-A-1985-11672	Llei orgànica 5 1985 de 19 de juny del regim electoral general
http://www20.gencat.cat/docs/Adjudat/Documents/ARXIUS/lo5_1985lreg.pdf	Article en el que es basen les eleccions municipals

http://www20.gencat.cat/portal/site/governacio	Resultats electorals: entrar a "eleccions" i després a "dades electorals de totes les convocatòries"
http://www.boe.es	Butlletí Oficial de l'Estat
https://www.diputaciodelatarragona.cat/ebop/	Butlletí Oficial de la Província de Tarragona
http://www.lacanonja.cat/ftp/01_Canonja_AVAN_memo.pdf	POUM de La Canonja: dades de població del poble
http://usuaris.tinet.cat/jxa/canonja/--%20eleccions/eleccions.html	Resultats electorals a La Canonja (1983-2007)
http://www.lacanonja.cat/bd/provisionals_municipals_2011.pdf	Resultats electorals a La Canonja (2011)
http://ddd.uab.cat/pub/cartellsjvinyals/1979/cartelljvinyals_411.jpg	Logotip d'UCD
http://blocs.mesvilaweb.cat/node/view/id/209394	Logotip del PSUC
http://www.sitges.cat/jsp/eleccions/resultats.jsp?CitaElectoral=14	Logotips del PSC, CiU i del PP
http://glamboy69.wordpress.com/tag/erc/	Logotips antics d'ERC i de CiU
http://montoro.cuadernosciudadanos.net/PartidoPopularMontoro/	Logotip antic del Partit Popular
http://www.seeklogo.com/esquerra-republicana-de-catalunya-erc-logo-49402.html	Logotip antic d'ERC
http://blog.summa.es/2008/01/nuevo-logo-para-el-partido-popular/	Logotips del PP(variats)
http://ddd.uab.es/search?sc=1&p=Vota+Converg%C3%A8ncia+i+Uni%C3%B3&ln=en&f=title	Logotips de CiU(variats)
http://seeklogo.com/partido-popular-logo-106374.html	Logotip del Partit Popular
http://multimedia.uoc.edu/~grf/index.php/Partido_Popular	Logotip d'Aliança Popular
http://ddd.uab.cat/pub/cartellsjvinyals/1980/cartelljvinyals_1268.jpg	Logotip Nacionalistes d'Esquerra
http://ddd.uab.cat/pub/cartellscedoc/1989/cartellcedoc_2863.jpg	Logotip d'Iniciativa perCatalunya
http://ddd.uab.cat/pub/cartellscedoc/1989/cartellcedoc_3749.jpg	Logotip PSC-PSOE
http://ddd.uab.es/search?f=title&p=AP%20en%20coalici%C3%B3n%20con%20PDP%20y%20Uni%C3%B3n%20Liberal&sc=1&ln=ca	Logotip Aliança Popular

http://www.ciu.cat/media/59755.pdf	Programa electoral de CiU 2011
http://www.flickr.com/photos/sabate2011/5717967923/in/photostream	Diverses fotografies d'ERC: 2007-2011
http://www.facebook.com	Fotografia d'una pancarta electoral de CiU (Al perfil de CiU Constantí)
http://mdc.cbuc.cat/cdm4/item_viewer.php?CISOROOT=/josepvinyal&CISOPTR=416&CISOBOX=1&REC=9	Propaganda electoral Centristes de Catalunya
http://populares-constantí.blogspot.com/	Fotografia Roberto González

Títol del llibre	Autor o autor	Editorial	Edició	Any
<i>Viure de la terra, història i memòria del Sindicat Agrícola</i>	Montserrat Duch Plana, Josep Franquès Sans	Silva	Primera	Maig 2006
<i>Constantí</i>	Montserrat Duch Plana, Anna M. Giné	Cossetània	Primera	Gener 2001
<i>Estudis de Constantí núm. 2</i>	Montserrat Duch Plana	Centre d'Estudis de Cosntantí	Primera	1986

5. CONCLUSIONS

Cal intentar conèixer la història i situar-nos en el seu context per tal d'intentar saber la situació dels seus personatges i els seus actes, i tot i així ens serà complicat jutjar-los.

En aquest estudi hem intentat donar resposta a preguntes com ara:

Perquè a Constantí després de la restauració de la democràcia seguia governant el darrer alcalde franquista?

Com un poble agrícola esdevingué una ciutat dormitori de la urbs tarragonina i a diferència dels pobles veïns governava un partit no nacionalista?

Com aquest partit no nacionalista arrelà al Sindicat i arplegà el vot catalanista?

Com arran de la crisi dins el govern socialista es portà a terme una moció de censura i entren al govern forces catalanistes?

La història posarà cadascú al seu lloc; nosaltres hem intentat recollir com a espectadors / observadors de la manera més objectiva possible. Finalitzada la lectura cadascú podrà crear la seva pròpia opinió i conclusió del que ha passat, del que no ha passat... en els darrers 33 anys de democràcia local i del que passarà en un futur més o menys proper.

ANNEXOS

ANNEX 1: ENTREVISTA ALS CANDIDATS DE LA LEGISLATURA 2011-2015

Entrevista a Josep Maria Franquès, CIU

1. Des de quan està implicat en temes polítics?

De participació en llistes des del 1997. Vaig donar la cara per primera vegada al 2007 i al 2003 anava com a número 4. Em declaro independent, no prenc posició ni amb Convergència ni amb Unió. M'ha escollit l'assemblea..

2. A part de la vostra militància política, a quines associacions pertany?

De fora de Constantí pertanyo a Òmnium Cultural i de la nostra vila al Centre d'Esports Constantí, a la Parròquia, voldria ser del Club de Lectura, però no hi puc dedicar temps, i de l'Associació d'Animals. No estic massa actiu.

3. La relació amb aquestes entitats des que ets al govern, és la mateixa d'abans o ha canviat?

Hi ha més implicació, la ciutadania vol una resposta a les peticions i se li ha de donar. Per a mi, si l'Ajuntament dóna diners al poble es fan activitats, però si l'Ajuntament no dóna diners no es fan activitats, i el que no vull, sota cap concepte, és donar diners a una entitat, la que sigui, per tal que realitzi'n activitats fora de la vila, sense que en surtin beneficiats els vilatans.

4. A les eleccions de 1979, com vas viure la majoria d'UCD? Creus que pel poble hauria estat millor amb un pacte AEDI -PSUC?

Volien trencar amb l'època anterior.

5. A partir de 1983, com influeix el grup ADIGSA en el panorama polític-social del poble? Com seria si no existís?

Al 1974 ja es volia fer. ADIGSA va ser un pes psicològic encara no assolit, encara ho patim. Es van crear dos pobles. Va influir negativament, no es pot doblar la població en tant poc temps i, a sobre, amb gent diferent, amb diferent cultura. Va ser una imposició. Després hem crescut lentament i sense acabar d'integrar-los... no tenen comunitat d'escala, llavors no hi ha interlocutor, s'ha de treballar la convivència.

La propietat dels patis interiors és propietat dels veïns i la llum, neteja, policia... ho paga l'ajuntament.

Com seria si no existís? Penso que s'hagués mantingut la integració del poble, l'evolució seria semblant a la dels pobles del voltant. No hem sabut unir-nos i veure l'entorn.

6. Que ha influït més en les majories socialistes, la rivalitat Casino - Sindicat o el grup ADIGSA?

ADIGSA ha influït, si veiessis els resultats per districtes, allà no hi ha vot catalanista i el PSC local se'n va aprofitar. Casino/sindicat... i tant!!! Un diu blanc l'altre diu negre. La ideologia del Casino, si així es pot dir, venia d'una dictadura. Cap dels dos tenia clar quin

era el projecte de Constantí i es van dedicar a buscar les diferències amb l'altre. Ara s'han adonat que o bé treballen plegats o...

7. Abans del pacte ERC - PSC, al 2003, s'estigué apunt d'arribar a un pacte CIU - PSC, què ens en pots dir?

Vaig participar una mica en el primer contacte. Jo no estava a l'Ajuntament, encara que anava de número 4 a la candidatura, i hi va haver una mica d'entesa, però es va escollir que no ens volíem presentar amb el Bergadà. No es va arribar a una entesa, vam dir no toca, i no es va voler tirar endavant, encara que, personalment, jo estava pel pacte.

8. Que en pensa de la moció de censura? Com ho va viure? Des de l'estiu fins el 17/D fou molt temps o poc? S'ho rumià molt?

És un dret democràtic que està estipulat en el regim electoral i si hi està és per fer-lo servir, que pot no ser entès per la militància d'un partit, però això no vol dir que no sigui legal ni que no es pugui realitzar... Es portava molt de temps fent les coses d'una manera i l'Ajuntament necessitava un canvi d'aires. Els últims 12 anys hi havia molt de pressupost i es podia aprofitar més... Al Muncat hi ha els pressupostos que ho demostren.

Hem malbarat els diners que hem tingut i ara tenim despeses disparades, tenim més de 90 treballadors i no hi ha entrades per permisos d'obres.

No tenia sentit repartir l'alcaldia en els tres anys curts. Em van dir que havia estat generós però com que ERC tenia més vots va governar Sabaté. La negociació era senzilla.

El poc respecte del Cristóbal envers Plana que va demostrar en un ple i veient-lo empaïtar-lo amb la policia per allà va demostrar la seva validesa com a autoritat, això em va fer decidir del tot.

b) Com una esperança de canvi i viure l'oportunitat de demostrar que es podien fer d'una altra manera. Sóc partidari de les coalicions i puc dir que em fan més por els del meu partit que els altres. Ho passarem malament però fou una decisió en clau interna dels militants.

c) Es va obrir un període de coneixement mutu, de persones i de partits.

d) M'ho vaig pensar molt, era un canvi important, teníem el suport de la militància i si no ho tingués clar hagués renunciat i el següent hagués fet la moció.

9. Pot no contestar-me, si ERC no hagués aconseguit l'alcaldia, hi hauria hagut moció de censura? I si l'hagués exigit en Pep Plana?

A la primera no contesto,

b) La militància no ho hauria entès

10. Com ha evolucionat el poble a partir de la moció de censura?

La crisi és un factor de distorsió que no permet saber a la ciutadania què hauríem fet nosaltres amb les possibilitats que van tenir els socialistes... Cal més gestió, s'ha d'estructurar millor l'Ajuntament, hem millorat en projectes, transparència i claredat... això ho hauria de dir la ciutadania i, a més a més, no hi ha diners.

11. Que pensa respecte la figura del Cristóbal? I de Pep Plana?

Cristóbal no va entendre el problema, com crear una empresa municipal pels serveis... la seva actitud.

I a Pep el vaig entendre, el procés de comunicació va ser lent, però vam veure el tarannà. En aquells moments hi havia grans propostes urbanístiques a nivell local i ell ho va compartir i ho vam poder aturar o almenys dir-hi la nostra.

12. Com va veure la implicació de sindicat i casino en el 13D? Personalment com vas viure el 13D?

Es el futur del poble, o treballem plegats o ... Va ser exemplar fins i tot la participació d'un poble poc catalanista, poc participatiu i a sobre va ploure. Va ser emocionat, vaig gaudir i vam tenir una bona col·laboració.

13. El debat que varen organitzar al Casino, que et semblà? Creu que s'hauria de fer també al Sindicat?

El debat va anar prou bé, però es va demostrar que hi havia qui -el PSC- tenia una concepció diferent de la resta, no val tot. S'ha de pensar bé quan es pensa en un equipament, la necessitat que cobrim, el manteniment que suposa. Per exemple, la piscina coberta, quina necessitat té? Si a algú li recomana el metge, surt més barato portar-lo a la Pobla. No hi ha massa demanda i el manteniment és caríssim. Tot i amb això sé que Plana intenta aconseguir que la construcció fos gratuïta pel municipi, però pagant res. A nosaltres el teatre no ens va costar res. M'agradaria gastar diners en un pla d'integració de les Vivendes. L'equip de govern érem, i som, un grup consolidat.

14. A les eleccions del 2011, era possible una candidatura conjunta? Vistos els resultats hauria estat millor o pitjor?

Era possible si ens haguéssim posat ma a l'obra per a definir millor el projecte, donat el coneixement que teníem de la situació, vam dir, possiblement els votants no ho haguessin entès, perquè haurien dit perquè no ho heu fet abans? Hi ha necessitat? Podeu treballar junts després? Es sabut per tothom que no tenim el mateix tarannà.

El resultat hagués estat millor, es clar, per què no es perdrien vots.

15. A com valeres els resultats? Són els que esperaves, volies o que t'haurien agradat?

Ens va passar factura que fos l'alcalde Sabaté, hi va haver una davallada de vots, van tindre 3 regidores però per poc no em vam perdre un. El resultat no va ser massa positiu.

16. Que preveus, i que t'agradaria que passes en un futur?

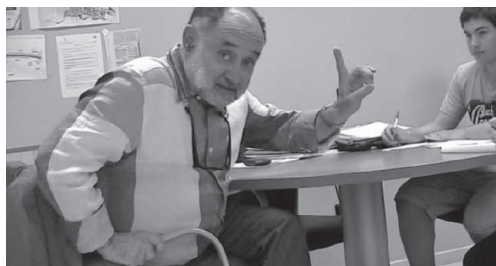
Que els partits polítics prioritzem primer el servei a les persones, segon entendre que Constantí encara té bastant de potencial tenim oportunitats i estem al bell mig del camp de Tarragona.

Caldria canviar les lleis de forma que es suprimeixin algunes autoritats que estan al damunt nostre i que només ens passen la pilota i nosaltres som els qui ho patim.

Entrevista a Josep Maria Sabaté, ERC

1. Des de quan està implicat en temes polítics?

Tota la vida he estat amb temes relacionats amb Catalunya, temes d'esquerres i progressistes, abans ja havia participat amb manifestacions, anant a penjar senyeres, etc., però al 1983 em presento per primera vegada en una llista, d'ERC junt amb Nacionalistes d'Esquerres, encapçalada pel bon amic Josep Amill.

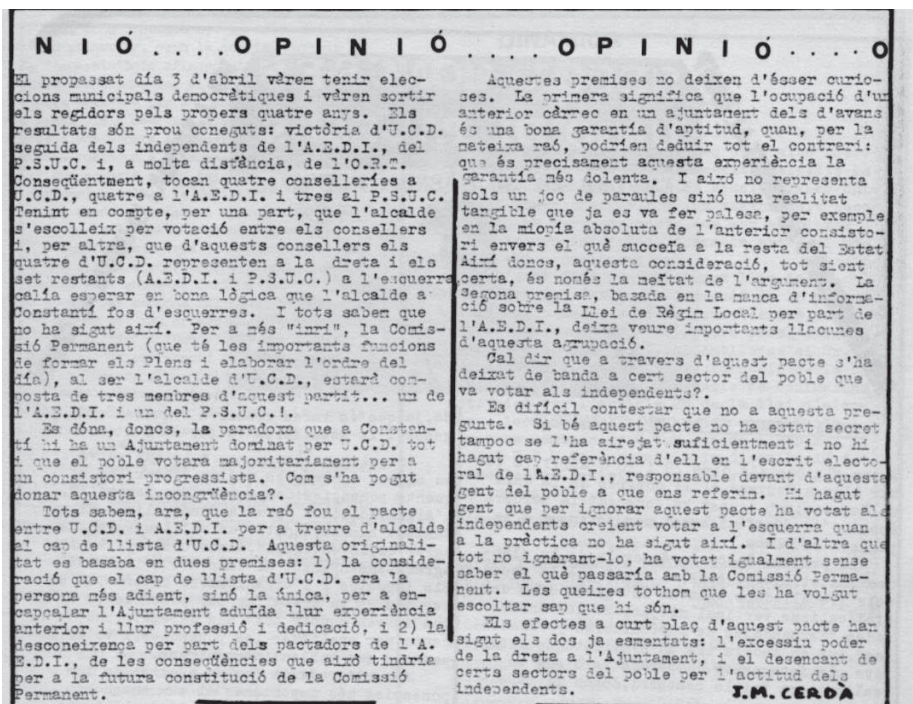

2. A part de la vostra militància política, a quines associacions pertany?

Al Centre d'Estudis, que fa 28 anys que en sóc soci fundador, als Grallers de Constantí, també vaig pertànyer a l'Associació Sardanista. No em declaro ni del Casino ni del Sindicat, vaig als dos llocs. De jove vaig estar a la llar parroquial, un grup de joves lligats a la parròquia que fèiem esplai, també recordo la meua etapa d'escolà, o estaves aquí o estaves a la O.J.E. Després vaig formar part de l'Ateneu Llentisclell, amb els que formàvem un grup pseudo-libertari on vam crear la primera ràdio de Constantí, que no era municipal. Després l'Ateneu canvià de seu i es traslladà al local dels baixos del Sindicat i allí tocaren per primer cop Els Pets, d'això ja va fer més de 25 anys. També formo part d'Amnistia Internacional, Creu Roja, C.C.O.O., Òmnium Cultural i de la Societat Arqueològica Tarraconense.

3. A les eleccions de 1979, com vas viure la majoria d'UCD? Creus que pel poble hauria estat millor un pacte AEDI - PSUC?

A les eleccions del 1979 la UCD no va treure la majoria i d'aquí ve el problema, si la UCD representava les dretes, no van guanyar les dretes i en canvi van manar les dretes. Es va fer un frau a la ciutadania. Hi ha un article d'opinió al butlletí informatiu Constantí signat per J. M. Cerdà on queda totalment reflectit (imatge adjunta). El pacte natural era AEDI i PSUC però malgrat no ser entès per molta gent es realitzà el pacte AEDI - UCD. La societat té molt poca memòria política perquè si no fos així la gent no faria moltes coses de les que fa, ni diria moltes coses de les que diu.

4. A partir de 1983, com influeix el grup ADIGSA en el panorama polític - social del poble? Com seria si no existís?

Amb l'augment de població al poble es registrà un canvi radical, no es feu vivenda protegida, es van fer unes vivendes socials, pisos perquè tothom tingués un sostre, molt ben fet. I a Constantí vam passar de 3000 a 6000 habitants, això ja no em sembla tant bé. És el mateix que havia passat a Camp Clar i al barri de Sant Josep Obrer de Reus, però a Reus i Tarragona tenen un pes demogràfic molt més important per absorbir els nousvinguts. En èpoques de crisi com la que patim en aquests moments Constantí se'n ressent. La majoria dels habitants d'aquella zona son de classe obrera i es dediquen a la construcció i ara pateixen l'atur. El barri, majoritàriament ha estat votant del PSC-PSOE durant molt de temps i últimament també al PP. En les últimes eleccions generals en les dues taules del districte va guanyar per primer cop en democràcia el PP.

5. Què ha influït més en les majories socialistes, la rivalitat Casino - Sindicat, o el grup ADIGSA?

El Grup Adigsa, sense dubtar-ho, amb el seu vot favorable al PSOE, tot i que el Sindicat també hi va ajudar prou doncs donava suport al PSC. Encara que el Sindicat se suposa que era la casa comuna de les esquerres i es presentessin PSC, ICV i ERC, des del Sindicat només s'afavoria al PSC, fins i tot l'any 1983 es van instal·lar uns altaveus al balcó de la societat, en suport al partit socialista. A ERC o NE érem gent molt jove i no ens tenien en compte. Sembla que el Sindicat sempre posava el cap de llista socialista, encara que últimament ja no tenen tanta influència.

6. I al 1983 el relleu Feliu Nicolau - Maceira?

No m'agradà gens el relleu. Al Feliu el van fer anar davant i després el van pressionar perquè plegués. Em va saber molt de greu, personalment. Van posar una persona de número 1 que es veia que no s'entendria amb alguns dels seus regidors, com així va ser, i no va marxar perquè fos vell, li agafés alguna cosa ni res d'això, va marxar perquè el van pressionar per tal que marxés. Potser la seva forma de manar era com la d'altres temps i venien líders de Tarragona amb altres idees, entremig hi va haver la polèmica de l'aigua del pou Soler Bas, a la zona de l'escola d'enologia, que encara avui i des del 1984 porta aigua a Bonavista, i Constantí no en treu cap benefici.

Finalment sembla que la gent del seu entorn que el va animar a presentar-se com alcalde no li va donar suport i va plegar.

7. Al 2003, i després d'una època sense presentar-se ERC a les municipals, torna amb força, hi ha qui diu que al voltant del centre parroquial (Dani, Sílvia ...) Que me'n pot dir?

Al 2003 no anaven a les llistes ni el Dani ni la Sílvia, suposo que us referiu a les eleccions de 2007. Aquesta fou una idea que van llançar els socialistes i el que aleshores era el president del Sindicat, i encara van dir més, que la llista d'ERC l'havia muntat el capellà. És cert que a la llista hi havia la Sílvia Puerto, que col·laborava activament amb l'Esplai Parroquial, que és una feina molt altruista, social i progressista, però també formava part de la llista l'Antònia Martorell, néta d'un dels morts a Mauthausen. Deien que jo també era mà dreta del rector.

La gent opina de coses sense saber res. Un dels problemes d'aquest poble es que hem de lluitar contra la incultura, que no vol dir falta de coneixement general sinó d'opinar de coses locals que no se saben. Tothom discuteix de tot sense tenir ni idea del problema

de base. També durant aquesta campanya del 2007 Convergència va fer córrer que ja teníem un pacte amb els socialistes, cosa totalment incerta.

8. El pacte ERC - PSC al 2003, en època del tripartit, què en penses? Per què es va trencar? Té alguna cosa a veure, amb què el PSC de Constantí, sigui més PSOE que PSC?

En un principi van manar els socialistes amb minoria. Després de nou mesos es lliga un pacte ERC- PSC, però a Constantí la veu d'esquerres la portaven els nostres regidors i es trencà perquè ells tenien una forma d'actuar diferent a nosaltres. Feien coses com si tinguessin majoria absoluta, com la que havien tingut els darrers 12 anys. Alguns regidors socialistes no tenien consciència de govern de pacte, cosa que potser és lògica amb 23 anys de govern d'un mateix partit, 22 anys dels quals repartits entre dos alcaldes, regidors que ho havien estat durant tres o més legislatures; algú es pensava que l'Ajuntament era casa seva. Potser quan els hi havia fet falta pactar amb ICV aquests no els havien posat condicions, però amb nosaltres va ser diferent.

Parlant de pactes en el 2007, a Barcelona hi havia tripartit (PSC-ERC-ICV), a Tarragona també, a Reus igualment, a Madrid posem que també, i a Constantí van i el PSC pacta amb el PP, potser perquè el PP demanava menys coses, per no dir res. S'han de guardar les formes, en política "Tot no s'hi val".

Sense dubtar-ho un segon, puc dir que el PSC a Constantí és PSOE en vots i en representació o no són socialistes almenys tots, amb regidors que havien estat en llistes de Convergència o altres més propers al PP que al propi PSC.

9. Aquest trencament quines conseqüències té per la legislatura del 2007, quan ja sou regidor?

En aquesta legislatura del 2007 i arran dels fets del trencament de la legislatura anterior, ni ells volien pactar amb nosaltres, ni nosaltres amb ells. En les tres setmanes que van entre les eleccions i la presa de possessió que es quan s'escull l'alcalde, Ramírez va dir per la premsa, almenys en dues ocasions, jo pactaré amb tothom menys amb ERC i, fins i tot, hi ha qui diu que tenia el pacte tancat amb el PP abans de les eleccions. Això és una errada política que amb el temps pot passar factura. Que va fer l'ala progressista del poble que havia donat suport al PSC? No obrir la boca. No va demostrar, un cop més, el tarannà d'esquerres.

10. Què en pensa de la moció de censura? Com ho va viure? Des de l'estiu fins el 17/D fou molt temps o poc? S'ho rumià molt?

M'agradaria recalcar abans de contestar la pregunta que ningú tenia majoria absoluta, per tant tothom podia ser alcalde. Depenia dels pactes, tal com he dit al PSC li va fer falta el PP per a poder governar.

Potser degut al pacte amb el PP o potser per l'organització que va fer l'alcaldia del govern municipal, amb tres càrrecs de confiança, l'alcalde i una regidora alliberats, i el director d'un dels col·legis el situen com a director del Consorci del Camp, van fer que hi hagués una mica d'enrenou en el grup socialista, alguns regidors i no tant sols Plana van fer sentir la seva veu crítica, finalment hi va haver una ruptura que tan sols la va dur a terme un regidor, malgrat que n'eren més.

Fins i tot, Ramírez un dia ens va cridar a tots per unir-nos i deixar sol a Plana, no tenia sentit.

La moció es prepara bé i a consciència, vam buscar un sol càrrec de confiança, per tal que ens coordinés a tots. Hi va haver pressions des de dirigents de Tarragona i de

Barcelona, per part dels dos partits, per tal que la moció no es portés a terme, però les seccions locals vam fer el que havíem de fer, sense córrer, sense presses. Vam aterrar a l'Ajuntament, sense tenir cap cultura de govern, però com que érem gent preparada vam poder arranjar un munt de coses que en quatre dies se'ns venien a sobre. El Nadal, el sopar i festa de Cap d'Any, els Reis, la festa major d'hivern, i ja estàvem en plena crisi. Vam aterrar, vam arrencar i vam seguir. Al cap de dos anys i mig, alguns dels que van empènyer més per fer la moció, de Convergència, i fer-la ja, fa quatre dies que no volien que es fes el pacte ERC - CiU - ICV, estaven en contra meva i de pactar amb ERC. Hi ha gent que canvia molt de parer.

11. Pot no contestar-me, si ERC no hagués aconseguit l'alcaldia, hi hauria hagut moció de censura? I si l'hagués exigit en Pep Plana?

Quedaven dos anys i mig i el que no podíem fer era partir-los en tres alcaldes. Ens vam posar d'acord i Plana i Franqués van decidir que els encapçales jo. Va ser una legislatura molt fructífera i va reafirmar encara més les nostres relacions.

Vull afegir que si al 2011 el Moviment pel Socialisme (MxS) hagués sortit hauria pactat segur amb nosaltres.

12. Com ha evolucionat el poble a partir de la moció de censura?

Encara no es veu el canvi, el que si que ha canviat es que coses que en els darrers trenta anys no s'havien demanat ara es demanen. Ara s'adona la gent que no tenim sala de vetlles, cine teatre... moltes coses que ens fan falta, coses que nosaltres voldríem fer i que faríem si tinguéssim les entrades d'un milió d'euros en permisos d'obres, o si es tornessin a vendre parcel·les com s'ha fet en altres èpoques. Ningú havia vist mai com estava la plaça Verdaguer? ningú de l'Ajuntament havia vist com estava el mas Ventura, el parc de l'Escorxador, el parc de l'alcalde Macià? Encara que hem entrat en mal moment, poques coses es poden fer si no hi ha diners, malgrat tot hem anat tirant, no hem tancat cap servei públic ni hem despatxat cap treballador fix. En els temps que corren tant sols això ja és un èxit i una mostra de bona gestió.

13. Com va veure la implicació de sindicat i casino en el 13D? Personalment com vas viure el 13D? Constantí va ser el primer poble del Tarragonès en realitzar la consulta sobre la independència. Els resultats van ser els esperats? Com ho valores tot plegat?

Ho vaig viure amb molta emoció, vam ser l'únic poble de la comarca i del Camp de Tarragona i va venir molta gent, llàstima que va ploure tot el dia. Va ser molt maco. Casino i Sindicat, com no pot ser d'una altra manera, es van entendre i van treballar plegats, i s'hi van afegir el Centre d'Estudis, la Penya Barcelonista, els Grallers, i les altres entitats històriques s'hi van afegir després, tant fa, entre tots es va fer i va sortir bé i això és l'important... L'ajuntament, els tres grups del govern, en un moment en que des del Ministeri del Interior amenaçaven i prohibien la cessió d'espais públics, no ens vam arronsar i vam cedir l'entrada de l'ajuntament per poder-hi fer la consulta, les urnes i el mobiliari municipals. Per un cop vaig veure unitat i això m'omple de satisfacció, gent de dalt, de baix, un grup de 24 magrebins votant entre aplaudiments dels que en aquell moment estaven presents a la votació... molt emocionant. Es va votar pel dret a decidir, això és molt important. Els resultats eren els esperats però hi vaig trobar a faltar la participació de la gent jove. La joventut d'avui en dia potser perquè els polítics no els solucionen els seus problemes passa de participar. Va ser un dia festiu. Queda per a la història local i algú ho haurà d'escriure algun dia.

14. A les eleccions del 2011, era possible una candidatura conjunta? Vistos els resultats hauria estat millor o pitjor?

Jo hi estava d'acord perquè lògicament hauríem arrasat, però no ens vam entendre. Sempre hi vaig estar d'acord per pur pragmatisme, però se que les bases d'ERC i de CiU no volien.

15. Com valores els resultats? Són els que esperaves, volies o que t'haurien agradat

Vam estar a vuit vots de treure el quart, que li havíem ofert a Plana per a ser-hi i segur que hauria sortit. Però les coses van com van i els resultats van ser prou bons per al nostre partit al nostre poble.

16. Què preveus, i què t'agradaria que passés en un futur?

Que hi hagi un govern progressista, que canviï una mica el tarannà del PSC, que s'acabi l'atur, que puguem sortir d'aquest pou d'incertesa econòmica que fa trontollar tant els ajuntaments.

Entrevista a Antonia García, ICV

1. Des de quan està implicada en temes polítics?

Des de sempre. Quan era estudiant en un institut de Tarragona formava part del Sindicat d'Estudiants i he militat tota la vida al sindicat Comissions Obreres. Pel que fa a nivell polític en sí, fa aproximadament 8 anys que hi estic ficada.

2. A quines associacions pertany?

A So de Pau, una entitat que lluita des del sindicalisme pel dret dels treballadors, uns salaris i unes condicions de treball dignes per als països d'Amèrica del Sud, on encara hi ha moltes mancances. També estic a l'Ampa del CEIP Bergadà i, com ja he comentat anteriorment, a CCOO.

3. La relació amb aquestes entitats des d'ençà que és al govern, és la mateixa que abans o ha canviat?

No ha variat en absolut. Jo sóc ciutadana, no regidora. Penso que la pertinença a aquestes associacions em permet conèixer les inquietuds de la "base" de la població.

4. Com ha vist, com a presidenta de l'AMPA del CEIP Bergadà, l'agressió a la mestra de l'escola Centcelles el passat mes d'octubre del 2011? Què pensa que s'hauria de fer? Creu que la crisi econòmica hi té alguna cosa a veure?

És una situació lamentable, a la qual no s'hauria d'haver arribat mai. No penso que la crisi hi tingui massa cosa a veure, sinó més aviat per tema de valors de la societat. No s'han treballat i ara en veiem els resultats i, per tant, les mancances. Tot i això, és un fet puntual que feia 8 o 9 anys que no passava. És un signe de que passa alguna cosa i que s'ha de treballar, possiblement, mitjançant una mediació Col·legi - Pares.

5. A partir de 1983, com influeix el grup ADIGSA en el panorama polític social del poble? Com seria si no existís?

Influeix totalment. La majoria de les persones que hi habiten són gent treballadora, gent d'esquerres. Això comporta un canvi radical del mapa polític del poble.

Si no existís no es pot arribar a plantejar, no en trauríem res, la qüestió és que hi és. I també hi és el canvi polític, social, demogràfic.. Un canvi que no s'ha treballat.

6. Què ha influït més en les majories socialistes, la rivalitat Casino - Sindicat, o el grup ADIGSA?

Sense cap mena de dubte, el grup ADIGSA.

7. Què en pensa de la moció de censura? Com ho va viure?

Ningú no et dirà que hi estigui d'acord. No és una cosa que es vegi bé... El partit que guanya unes eleccions ha de ser el que ha de formar govern. També cal destacar que la majoria de la població no tenia la suficient informació del perquè de la moció, i aleshores, no es comprenia perquè es feia. Penso que ha estat una cosa seriosa que ha quedat en anècdota.

8. Pot no contestar-me, si ERC no hagués aconseguit l'alcaldia, hi hauria hagut moció de censura? I si l'hagués exigit en Pep Plana?

No ho sé, això és una qüestió que millor s'hauria de preguntar als "implicats". No conec les condicions del pacte que es va produir en aquell moment.

9. Creu que la moció de censura ha beneficiat o ha perjudicat el seu partit?

L'ha perjudicat. A rel de la moció de censura es formà un nou partit d'esquerres (Moviment pel Socialisme - MxS) i, per tant, el vot d'esquerres es dividia entre MxS, ERC, PSC, ICV.

10. Com va viure el 13D, dia en què es va celebrar la consulta sobre la Independència a Constantí? Què en pensa de la forta implicació tant del Sindicat com del Casino?

Com un dia qualsevol de votació normal. Una cosa important i seriosa, una decisió i una oportunitat d'opinar. Respecte a la implicació de les dues entitats, penso que cadascú té la seva ideologia i la seva forma d'actuar.

11. Com valora els resultats?

Crec que van ser els resultats esperats.

12. Què et va semblar el debat que es va organitzar el passat mes de Maig al Casino? Creu que s'hauria d'organitzar al Sindicat?

L'important és realment que es faci, que cadascú pugui exposar el seu programa electoral i la gent pugui dir la seva.

13. A les eleccions del 2011 hauria estat possible una candidatura conjunta (ERC-CiU-MxS-ICV/EUiA). Vistos els resultats hauria estat millor o pitjor?

No estàvem preparats per poder crear un grup mixt per una candidatura conjunta. És una cosa que s'ha de treballar, i molt: punts comuns, línia comuna. Si de cara a les properes municipals d'aquí 4 anys es volgués crear realment una candidatura conjunta s'hauria de començar a treballar des de ja.

14. Com valora els resultats? Són els que s'esperava?

Crec que van ser uns resultats esperats, que gairebé sabia tothom. Potser el fet que MxS no aconseguís el seu primer regidor per una desena de vots va ser una decepció.

15. De quina manera creu que s'ha de tractar el tema de la integració dels nouvinguts al poble? Creu que el nou govern està impulsant una manera diferent de fer política que els anteriors del PSC?

Penso que no s'ha de fer una política especial per als nouvinguts. La idea és que Constantí, com a societat plural, amb diferents llengües, cultures i religions les ha de tenir

a totes elles en compte a l'hora d'actuar. Des del nou govern municipal, entenem com a nouvingut qualsevol ciutadà que arriba al municipi, i mitjançant l'escola d'adults que organitza jornades cada cert temps, s'ajuda a integrar-los més fàcilment.

16. Què preveu i què li agradaria que passés en un futur?

En un futur m'agradaria que les grans diferències entre partits d'esquerres no existissin, però és complicat. Quan els problemes polítics passen a personals sortint de l'àmbit que pertocquen entrant en una qüestió humana és complicat. M'agradaria una candidatura conjunta en un futur.

17. Una última pregunta: El 23 de Maig tot estava molt obert. Quina va ser la primera fórmula que et va passar pel cap a l'hora de formar una majoria suficient a l'Ajuntament?

He de reconèixer que la primera opció per ICV-EUiA va ser romandre a l'oposició, i no pactar amb ningú, treballant i donant idees, sempre des de l'oposició. Més endavant, vam tenir la possibilitat de formar un tripartit d'esquerres (PSC+ERC+ICV), idea que no va acabar de prosperar.

Entrevista a Pep Plana, MxS

1. Des de quan està implicat en temes polítics?

Durant tota la vida, sempre ho he viscut molt de prop. Els efectes de la guerra i la postguerra han influït molt en la meua família i en mi mateix. Ser nét d'alcalde republicà que morí a l'exili abans que caigués el dictador marca bastant. Recordo com si fos ara un míting del PSUC a les Escoles Velles, any 79, jo tenia 14 anys, aquella sala de gom a gom. Em vaig afiliar al PSUC poc després i em vaig presentar a la candidatura d'Iniciativa per Catalunya que uniria en una única candidatura a PSUC i PCC, els eurocomunistes i els comunistes autèntics, pro-soviètics. Al 1999, poc després de la decisió de Pasqual Maragall de presentar-se a les eleccions del parlament vaig afiliar-me al PSC on vaig militar fins al 2008 i on vaig tenir diversos càrrecs organitzatius a nivell local. A finals del 2008 vaig deixar la militància encara que suposo que d'això en parlarem més tard. En aquest moment no tinc afiliació política.

2. A part de la vostra militància política, a quines associacions pertany?

Des del 1996 sóc membre de la Colla Jove dels Xiquets de Tarragona. Soc soci del Sindicat Agrícola i de la Penya Barcelonista de Constantí i darrerament col·laboro amb el Centre d'Estudis. A nivell d'esports vaig ser soci fundador del Club Natació Constantí. A nivell sindical he estat membre del comitè d'empresa per la candidatura d'UGT.

3. A les eleccions de 1979, com vas viure la majoria d'UCD? Creus que pel poble hauria estat millor un pacte AEDI-PSUC?

Al llibre "Viure de la terra", Pep del Bar ens parla dels partits d'esquerres, PSUC i AEDI, i dels partits de dretes, UCD, amb uns resultats determinats. Després, o abans de les eleccions, un pacte dels regidors d'AEDI amb els d'UCD amb un únic punt de negociació i que no era altra que el retorn de la propietat del Sindicat. Hi ha pacte, hi ha alcalde

d'UCD –Constantí un dels pocs llocs on el darrer alcalde franquista ho continua sent després de les eleccions democràtiques– però la propietat del Sindicat segueix en mans de l'Ajuntament fins la següent legislatura. Per a mi fou un frau a les expectatives de la gent d'esquerres. Recordo una conversa on algú em va confessar “aquesta casa, el Sindicat, no ha estat mai comunista”.

4. A partir de 1983, com influeix el grup ADIGSA en el panorama polític-social del poble? Com seria si no existís?

Quan una població dobla els seus habitants, per lògica, es produeix una modificació de les tendències. Si, a més a més, l'augment només és una direcció és produeix un canvi al centre de gravetat. Al 1979 la vida es feia al carrer Major, l'eix de gravetat era a la Plaça; quan es van habitar les 600 Vivendes es doblà la població i aquests nous habitants de la nostra vila en la seva majoria eren -i encara ho són- votants de partits espanyolistes. A partir del 1983 el centre de gravetat de les decisions locals ja no era un de sol, sinó varis.

5. Que ha influït més en les majories socialistes, la rivalitat Casino-Sindicat o el grup ADIGSA?

Quan hi ha una baralla, una disputa, entre dos el qui en surt guanyant normalment és un tercer. Mentre existeixi una separació ideològica o personal entre Casino i Sindicat, i viceversa, mentre la societat catalanista no estigui unida ja sigui d'una manera o d'una altra qui en surt beneficiat és la branca espanyolista. Si des del Sindicat, com a nucli d'esquerres, encara s'ha promogut la separació entre les branques esquerranes apostant només pel PSC (relació Sindicat - jutge - alcalde socialista) aleshores és quan tenim els dos factors que ens expliquen les majories socialistes.

6. I al 1983 el relleu Feliu Nicolau - Maceira?

Vist des de fora, suposo que els socialistes necessitaven una persona gran, madura políticament parlant, per poder agafar els vots del Sindicat com argumentava fa un moment. Un cop guanyades les eleccions potser calia donar pas a la persona jove, tapada, que se suposa amb el temps hauria de ser la continuació. Si aquest tempo fou el que estava previst no ho sé, si Feliu marxà de motu propi o rebé pressions ho desconec.

Al 2003, i després d'una època sense presentar-se ERC a les municipals, torna amb força, hi ha qui diu que al voltant del Centre Parroquial (Dani, Sílvia...). Que me'n pot dir?

Esquerra s'havia presentat amb l'AEDI al 1979, va treure un regidor, Pep Amill, el 1983, no va treure representació al 1995 i es presentava davant l'electorat al 2003. Eren, políticament, una força temuda. El PSC venia de la majoria més absoluta, però amb una sèrie de problemes interns i se sabia que hi hauria una pèrdua de vots sobretot de l'ala més catalanista, més propera al Sindicat. No es presentava Iniciativa i els vots comunistes no anirien al PSC. La llista d'ERC no se si va sortir del Casino o del Centre Parroquial –la canalla que hi anava es feien grans i algun dia començarien a votar–, quins eren els poders fàctics que hi havia al darrera però incomodava la presència de la néta de l'alcalde republicà, quan fins feia quatre dies el seu pare era militant socialista. Amb tot, l'explosió d'ERC a Constantí i el seu augment de vots fou considerable a tota Catalunya, podem buscar raons a Constantí però en aquest cas són més globals.

7. Ens pota parlar d'aquests problemes dintre dels socialistes?

Alguns dels problemes ja venien del 1999 quan s'apartà al que aleshores era el número dos de l'Ajuntament perquè ja estava massa vist, si bé al 2002 ja eren insuportables,

tant dins del grup de regidors de l'Ajuntament i les relacions d'aquestos amb l'executiva no eren massa bones. Hi havia regidors, un que després va ser alcalde, que volien millorar la seva posició i un altre amb molts més anys en el càrrec no el deixava prosperar. Es creà un sector crític que no volgué formar part de la darrera candidatura de Pep Anton. Continues dimissions d'executives, creació d'una gestora... i, repeteixo, total separació amb els regidors escollits el 2003.

8. El pacte ERC-PSC al 2003, en època del tripartit, què en penses? Perquè es va trencar? Té alguna cosa a veure, amb que el PSC de Constantí, sigui més PSOE que PSC?

L'equip de govern era majoritàriament pro pacte amb CiU i hi van negociar. ERC eren els representants de no sé ben bé què per als regidors i ni paraula. CiU, o algú que amb CiU mai havia governat, entra en la negociació i aquesta es trenca. L'equip de govern, que manava en minoria, decideix pactar amb el PP i alguns donem un cop de puny damunt la taula. Exigim intentar el pacte amb ERC, encara que fos en contra del propòsit dels regidors. Al final s'arriba al pacte PSC-ERC però això no vol dir que els problemes s'acabessin i tot i governar plegats calia arribar a acords puntuals amb el PP. Es trenca definitivament el pacte i s'acabà la legislatura amb un pacte no escrit amb el PP.

9. Aquest trencament quines conseqüències té per la legislatura del 2007, quan ja sou regidor?

Ja hi havia un pacte, encara que no fos escrit, amb el PP abans de les eleccions i existiria el pacte encara que no fos necessari, encara que els socialistes tinguéssim majoria suficient per a governar en solitari. S'intentaren, encara que no eren necessaris i posant com a base que seria un pacte de tres, el pacte amb CiU però es trencaren les negociacions al demanar els nacionalistes la sortida del govern del regidor del PP, cosa que no era pensable després de l'ajut de la legislatura anterior.

Que en pensa de la moció de censura? Com ho va viure? Des de l'estiu fins el 17/D fou molt temps o poc? S'ho rumià molt?

Un cop s'inicià la legislatura començaren els nostres problemes, no es van iniciar els problemes a l'estiu del 2008 sinó abans. Des d'un L'alcalde actuava com si fos el rei del mambo, cosa que ja havia fet en la elaboració de la candidatura ja que ell sol es reunia amb els possibles regidors que desconeixiem les possibles pretensions de la resta. Primer calia escollir alcaldable i després aquest ja tenia carta blanca.

Encara no feia un mes que era alcalde, juliol/2007, en un ple va haver de tirar enrere una proposta que no pensàvem acceptar part del seu grup, tres dels sis, i que era que un regidora seguiria amb la seva dedicació a temps parcial i seguiria, per tant, cobrant com en la legislatura anterior. Ho arranjà dient al ple que no l'havia entès el secretari.

Després va venir que es rodejà d'un seguit de figures que "haviem de donar" a l'ajuntament el que no donàvem els regidors. Càrrecs de confiança que sabien més que els regidors. Càrrecs de confiança a sou nostre, sense oposició pública -les "entrevistes" les realitzava en solitari l'alcalde o amb el gerent del Consorci i, si posem un càrrec amic de l'un doncs un altre amig de la segona, i endavant. I un del PP, som-hi.

Recordo un dinar abans de Nadal del 2007 prop de Vilallonga quan el grup dissident vam segrestar l'alcalde i abans de tornar a Constantí li vam manifestar de totes les maneres possibles el nostre malestar.

A finals de gener del 2008, ei que encara no arribem a l'estiu, pagant l'ajuntament quatre persones van anar a Madrid a fitur i a una empresa de negocis immobiliaris que volia

invertir al nostre terme. Sense saber-ho els regidors, o alguns, una càrrec va demanar a serveis tècnics el nom dels propietaris de les finques de les gavarres, més enllà de l'autopista. Algú volia fer una ciutat esportiva.

Encara no havia passat carnaval, reunió dels regidors on una regidora sortí, pel tracte rebut de l'alcalde, a llàgrima viva. I només per demanar informació.

Al 16 d'abril en un dinar al morell amb els inversors de Madrid, aquestos demanen a l'alcalde com estan els estatuts de l'empresa municipal, aquella que havia de comprar, requalificar, urbanitzar, ... aquells estatuts que vam portar a ple un parell de cops i que no es van aprovar per il·legals. La resposta del alcalde en castellà perquè eren de Madrid "aquí a la vora hi ha un poble amb aquestos estatuts que l'alcalde quan va pel carrer, com ho diria, li fan reverències. A Constantí l'oposició són més llestos que en aquell poble i inclús un regidor del govern es creu més espavilat". L'alcalde i els seus amics inversors ja havien decidit que l'empresa municipal invertiria en les gavarres? Allò era Jauja.

Al mes de maig del 2008 la relació era tensa i la separació dels sis regidors socialistes era total. En un punt un regidor convergent, les negociacions amb els quals ja estaven trencades, em demanà que fes les gestions per acostar posicions. No vaig fer res. Quinze dies després el mateix regidor em diu que aquell mateix dia o a l'endemà es reunirien els tres regidors nacionalistes amb l'alcalde. Qui ho sabia? Jo i les meves companyes, no. En una llarga conversa li vaig haver d'explicar fil per randa com estava la situació i, el que em preocupava més, que l'alcalde fos capaç de pactar amb CiU i retirar-nos la confiança als tres regidors que no li érem fidels, tornaria a tenir majoria.

I vaig pactar amb la oposició les al·legacions al pla director urbanístic del camp de Tarragona, tornava a sortir el tema de les Gavarres, ... era el principi d'un treball en equip, començava a veure tant jo com la resta que alguna cosa no anava, que jop no m'aillava i si en canvi l'alcalde amb la resta de la corte del faraón.

Vaig començar a rebre pressions de persones que vivien a costa del govern i que ja veien a venir que l'assumpte no anava pel bon camí i potser perillarien els seus contractes. ...Un em deia, i tu estàs defraudant a tota aquesta gent que ha donat la cara per la candidatura, a qui a les senyores de la nostra candidatura que havíem posat a fer el curs de geriatria del consorci?

I va arribar l'estiu i, una de les meves companyes ja tornà amb l'alcalde. Amb l'altra vam anar allà on ella va voler per tal de fer les coses des de dins del partit, sempre i quan al final es fes el que calgués fer per tal que el PSC mantingués l'alcaldia i sense decidir qui seria dels dos l'alcalde.

Arribats a un punt des de Tarragona, finals d'agost, enlloc de venir a Constantí a esbrincar a l'alcalde i dir-li que s'havia equivocat i que havia de prescindir de càrrecs i unir-se a nosaltres, es feu el contrari. Vaig abandonar carteres, carnet, ... M'abandonà la única companya que em seguia, ja estava sol

A finals d'octubre el Ple en que per falta d'una regidora i la meua abstenció es perdé una votació, la famosa concentració al carrer del Castell, la manifestació fins la Plaça Verdaguier, la penjada de cartells, cap mostra d'autocrítica i d'autoreflexió socialista, escrits, reunions de treball nosaltres per tal de lligar carteres i objectius i finalment la moció el 17 de desembre de 2008, per ami festa local, dia en el que un dèspota deixà de governar Constantí i s'iniciava un govern de persones.

10. Pot no contestar-me, si ERC no hagués aconseguit l'alcaldia, hi hauria hagut moció de censura? I si l'hagués exigit vostè?

Em vaig ajuntar amb Sabaté i Franquès i ens vam comprometre els tres, passés el que passés. Sabem com van respondre els convergents. Desconec el que hagueren fet els republicans en cas de no obtenir l'alcaldia, cap on haurien anat, sé que Sabaté malgrat no compartir algunes decisions hagués fet cas del que digués el seu partit, però ni sé ni vull saber que hagués fet el seu partit. Entre els tres ens vam comprometre i, malgrat tot, ho vam respectar i ho tornàrem a fer, una altra cosa són els partits i els equips de regidors de cadascun d'ells.

Jo no vaig demanar mai l'alcaldia. Si ho hagués fet, cosa que alguns em diuen que havia d'haver fet, dirien que vaig fer la moció per a obtenir un benefici propi, em vaig quedar amb les mateixes carteres i si hagués fet falta hauria estat un regidor del govern sense cartera, però mai abandonar i marxar.

11. Com ha evolucionat el poble a partir de la moció de censura?

Em va dir un comerciant local un dia una frase que em va agradar molt. Amb la moció "l'Ajuntament ha canviat d'idioma, cosa important, però també ha canviat de llenguatge, importantíssim", van canviar les maneres i les formes i el tracte amb la ciutadania. Està tot dit.

12. Com va veure la implicació de sindicat i casino en el 13D? Personalment com vas viure el 13D? Constantí va ser el primer poble del Tarragonès en realitzar la consulta sobre la independència. Els resultats van ser els esperats? Com ho valores tot plegat?

Un referèndum, una consulta, unes eleccions són una festa per als que ens creiem demòcrates. Altres, demòcrates de tota la vida, s'abstenen, no saben no contesten. Va ser una autèntica festa i poder ser el primer poble del camp, una autèntica joia. Haver pogut participar, donar suport des del Ple de l'Ajuntament, haver cedit l'espai municipal quan es rebien pressions des de Madrid, un luxe, una satisfacció personal.

14. A les eleccions del 2011, Era possible una candidatura conjunta? Vistos els resultats hauria estat millor o pitjor?

Era la nostra, la meva, aposta però no pugué portar-se a terme i no perquè no hi estiguéssim d'acord els tres en teoria primers espases i, dic en teoria perquè com deia un dels companys hauríem tret majoria absoluta i tant era ser el tercer que el setè o potser que el vuitè. Un altre problema apuntat era com fer el canvi Sabaté, que s'havia pactat que encapçalaria la candidatura, per Franquès que seria alcalde del 2013 a 2015, i com fer-ho seguint sent regidor Sabaté, la resposta és igual que ho van fer Maceira i Bergadà. Per mi hagués estat millor, com també hagués estat si hagués volgut participar de qualsevol de les dues candidatures que m'ho van oferir.

15. Com valores els resultats? Són els que esperaves, volies o que t'haurien agradat

Els resultats no foren els que esperàvem. El resultat de la negociació i el pacte posterior és el que volíem i pel que vam treballar. Que ens hagués agradat ser-hi? Indiscutiblement però per damunt de les persones hi ha objectius. Objectiu complert. A més a més, des del govern, saben que si els puc ajudar en qualsevol cosa em tenen a la seva disposició, com si fos un càrrec de confiança socialista però de franc.

16. Que preveus, i que t'agradaria que passes en un futur?

Suposo que els que han/hem enfonsat al PSC i l'han/hem convertit en el que és, algun dia marxaran/marxarem tots cap a casa i hi ha haurà una nova generació catalanista i d'esquerres que, amb els pactes que calgui, pugui tornar a poder governar. En aquesta mateixa direcció, si la Espanya federal es impossible, si ha guanyat el "café para todos",

Catalunya com a país ha de decidir lliurement el seu futur amb o sense la resta de pobles d'Espanya.

Entrevista a Cristóbal Ramírez, PSC

1. Fa molt temps que es dedica a la política?

Pel que fa a la política en general, des de ben petit que estic hi estic interessat. En això, meua àvia, socialista de tota la vida, hi té força a veure. En política municipal, va ser a les eleccions del 1995 quan vaig estar per primera vegada en unes llistes, concretament al número 8. Recordo que el PSC va treure 7 regidors i no vaig arribar a sortir escollit regidor fins que, un any després de la constitució de

l'Ajuntament, la renúncia d'una companya del partit per motius personals va propiciar la meua entrada al consistori. Vaig estar regidor durant el període 1996-2003 i 2007 fins a l'actualitat. Entre els anys 2003 i 2007, vaig dedicar-me a l'empresa familiar, per, de cara a les municipals del 2007, tornar com a cap de llista del partit i ser alcalde un any i pocs mesos.

2. Com defensa la seva posició política?

Em considero d'esquerres i progressista. Tot el que té a veure amb les esquerres i el progrés sempre ho he tingut a prop.

3. Què pesa més en el seu vot: el partit, el candidat o les idees?

Tot és important. No podem obviar que el partit pesa molt, però també les persones. Sovint els polítics posem per sobre el partit que les persones, i això no hauria de ser així.

4. El seu partit ha guanyat gairebé totes les eleccions a Constantí. A quin factor atribuiria aquest fet? Com valora que el partit dels socialistes mantingui aquest feu al llarg de tants anys?

Sens dubte, a diferents factors. Constantí ha demostrat que al llarg de totes les eleccions la suma dels partits d'esquerres (PSC+ICV+ERC) és clarament majoritària, i per tant, el podem considerar un poble de gent progressista i d'esquerres. El fet que el PSC sigui el partit més votat gairebé tots els anys, es remunta al 1977, quan l'arribada massiva d'immigració bàsicament andalusa i extremeña al poble va provocar que, aquesta gent, bàsicament no catalanistes amb una ideologia propera al PSOE, trobessin en el PSC el seu referent al poble. Valoro positivament, com no pot ser d'altra manera, que el PSC mantingui els seus votants al poble... bàsicament perquè els ciutadans són intel·ligents i saben distingir quan un treball està ben fet, i recompensar-lo amb el seu vot.

5. Com va viure, a títol personal, els temps previs a la Moció de Censura? S'ho esperava?

Sí que ens ho esperàvem. Feia molts mesos que se n'estava parlant. Va ser una cosa no ràpida, des del començament del mandat del 2007, quan portàvem 6 mesos al govern vaig notar com la persona que finalment va fer la moció tenia contactes amb gent de l'oposició i companys del partit. Se sentia a dir.. Una "mort" lenta, que s'esperava.

Personalment ho vaig veure i viure molt malament per mi i sobretot per la meua família. Les justificacions, lligades a la no-realitat o directament mentides, van fer mal i ara tots els partits polítics les neguen. Fins i tot, es va arribar a dir que el PSC s'havia emportat diners de l'Ajuntament.. tot plegat, quan ho viu la família, no agrada.

6. Creu que el partit que vostè representa va actuar malament en algun moment en referència a la moció de censura?

Segurament alguna cosa no vam fer bé. Si tot va bé, no et surt un trànsfuga dins del partit. Vaig intentar parlar amb els altres partits per tal d'intentar frenar la moció. La proposta, un govern de consens que inclogués a tots els partits i tan sols deixés fora a Pep Plana. Després de diverses reunions, vam veure com la opció de deixar fora del govern al PSC, un partit que portava tants anys a l'Ajuntament del poble, era més potent que la del govern de consens proposada per nosaltres.

7. Com eren les seves relacions amb Pep Plana abans de la moció? I després?

Aquí hauríem de concretar. Abans del 2007, ell era primer secretari del PSC a Constantí, i per tant, la relació entre nosaltres dos era molt bona. Però tot plegat va canviar quan, 2 mesos abans de les eleccions del 2007, vaig notar un canvi en la seva actitud.. no sé ben bé per quina raó.. potser gelosia de voler anar de número 2 a la llista.. no ho he acabat de saber mai. Abans érem molt amics i hi havia confiança. Tot plegat, com deia, va canviar sobretot els primers mesos del govern del 2007, quan al veure moviments amb altres forces la relació va empitjorar moltíssim. Vam parlar fins a 3 vegades per saber que passava, però no va aclarar res.

8. A les eleccions del maig del 2011, tot i que el PSC va guanyar amb una àmplia majoria, es va quedar a 2 regidors de la majoria absoluta, i per tant, d'aconseguir l'Alcaldia. Com van viure els resultats? S'esperava poder arribar a algun pacte amb algun dels altres partits per aconseguir, de nou, l'alcaldia? Es presentarà de nou a les eleccions municipals?

Van ser uns moments difícils. A tota Catalunya, en general, els resultats per al PSC no van ser gaire bons. Tot i això, tornar a guanyar ja va ser un gran èxit després de la moció de censura i quedar fora del govern. No és el mateix presentar-se a unes eleccions des del govern que des de l'oposició. Pel que fa als pactes, des del dia següent a les eleccions hi van haver reunions. En un primer moment, semblava possible un pacte amb CiU, però el PSC, un partit d'esquerres, volia un pacte amb ERC.. Un pacte que no va poder ser possible, ja que probablement ERC volia mantenir l'alcaldia que en aquells moments tenia. Amb ICV també vam parlar, però no sumàvem suficients regidors per arribar a la majoria. Realment em va sorprendre que Iniciativa pactés amb CiU, de dretes. Si em presentaré de nou? No em toca decidir a mi ja m'he presentat dues vegades.. Penso que la porta s'hauria d'obrir a altres persones. Quan tens la sensació que el problema és teu.. Ha de decidir la gent de l'agrupació, seria bona l'entrada de gent nova.

9. Tot i la victòria, el PSC ha perdut 225 vots respecte a les municipals del 2007. On creu que han anat a parar aquests vots?

Evidentment, els vots de menys o la pèrdua de vots ve motivada per MxS. S'ha de tenir en compte que mai s'havien presentat 6 partits a Constantí. També el fet que MxS fós un partit amb les sigles Socialista, pot haver decantat alguns votants a votar MxS per simple error.

10. Com valora l'acció del nou equip de govern?

És aviat per fer una valoració del treball efectuat. També hem de pensar que és un moment difícil amb la crisi.. Potser és una mica aviat, però no m'han agradat ni la pujada de sou de l'alcalde ni el fet que 3 regidors, a banda de l'alcalde, estiguin a mitja jornada.

11. Queden 3 anys i escaig per a les noves municipals. Cap a on tirarà el PSC? Recuperació d'electorat perdut o en busca de nou votant?

Les dues coses. Si aconseguim recuperar l'electorat perdut, podrem tornar a governar. Però també ens hem de guanyar la confiança de la gent jove que comença a votar.

12. Em podria dir a quines associacions pertany?

Històricament he estat a moltes: Escola de Música, Club Natació Constantí Ara estic a l'associació cicloturista, que fa sortides cada cap de setmana.

13. Quines figures polítiques de la història recent admira més?

Felipe González. Ha estat dels millors polítics espanyols, i l'he intentat imitar dins les meves possibilitats. L'admiro molt.

Entrevista a Roberto González, PP

1. Fa molt que es dedica a la política?

Oficial i activa no. Des del Juny del 2011 sóc càrrec electe. Abans d'això, havia estat activista per internet (blogs, xarxes socials) També he participat en moviments pro-vida en contra de l'avortament i en un moviment políticsocial en contra de la reforma de l'estatut l'any 2006.

2. Com defensa la seva posició política?

Amb naturalitat, pensant que és una opció amb més recolzament real del que diuen algunes enquestes. Penso que recull molts ciutadans que a Catalunya es senten catalans i espanyols, i que no estan tant interessats amb temes nacionalistes i independentistes sinó que els hi agradaria viure en una societat amb més oportunitats, més lliure, amb més feina i amb més activitat econòmica. Em trobo defensant una posició Liberal.

3. Què pesa més en el seu vot: el partit, el candidat o les idees?

El candidat i el programa electoral que porta darrere.

4. Sempre ha estat al mateix partit polític?

Sí, mai he militat en cap altre partit.

5. Com veus el poble de Constantí, a nivell polític i cultural?

A nivell polític, entenc la política com tot allò que te a veure amb el municipi, bastant actiu. Considero que té una xarxa associativa molt important, amb un patrimoni històric i arqueològic envejable. Hi podem trobar el Casino de Constantí amb el seu Teatre, un Conservatori, Els Pets També el que podríem anomenar "cor" del poble, a nivel cultural, és molt interessant: la seva església com a patrimoni arquitectònic, el seu passat romà i medieval També des de la Guerra Civil hi ha el sindicat agrícola de Constantí, on només entrar, es pot veure en gran fotografies dels Presidents de la Generalitat des de Macià a Tarradellas. A Constantí, la pagesia, també la podem considerar cultura del camp, cultura agrícola.

6. Consideres que pots ser representant d'un poble on no vius?

Sí, ja que hi tinc família. La sogra i la dona són de Constantí, els tiets de la dona, cosins. També a part dels lligams familiars hi tinc molts lligams d'amicat, en un creixement continu, ja que cada vegada conec més gent nova de Constantí. També considero que, Constantí i Tarragona són poblacions Colitanes, i que, per exemple, des de Tarragona arribo més ràpidament a Constantí que a d'altres punts de la ciutat. Jo era l'únic de la llista del Partit Popular que no sóc resident al poble, ja que la resta de candidats eren tots constantinencs i constantinenques.

7. Com ja deu saber, l'anterior govern municipal va constituir-se després d'una moció de censura. Què en pensa?

Estic en contra del transfuguisme polític. Crec que la moció de censura és un instrument que només s'ha de fer servir en casos d'extrema gravetat. També pensó que el PSC ha d'entonar el mea culpa ja que s'ha de fer mirar quina cosa ha fallat perquè surti un trànsfuga a "casa seva". Alguna cosa ha fallat.

8. Pot sonar una mica extrany que en algunes eleccions hi hagués un pacte entre socialistes i populars. Com va ser possible?

En la política local, són més importants les persones que les sigles, i això comporta que totes les combinacions són possibles. Tot allò que seria totalment impensable al Parlament o al Congrés dels Diputats és possible en un municipi per tal d'enriquir-lo a l'hora de formar un bon projecte de municipi.

9. Em podria dir a quines associacions pertany?

A l'Associació d'amics del Camí de Sant Jaume, a l'Associació d'amics de la Verge del Claustre de Tarragona i actualment també sóc patró del Taller d'emprenedors de Tarragona.

10. Quines figures polítiques de la història recent admira més?

Winston Churchill (Primer ministre del Regne Unit 1940-1945), Konrad Adenauer (Canceler de la República Federal Alemanya 1949-1963, considerat un dels pares de l'actual Unió Europea), Franklin D. Roosevelt (President dels Estats Units 1933-1945) i Javier Solana (que ha estat al càrrec de diversos ministeris així com diversos càrrecs a la OTAN i la Unió Europea), el qual he tingut el gust de conèixer personalment.

ANNEX 2:

ENTREVISTA ALS PRESIDENTS DEL CASINO I DEL SINDICAT

Entrevista a Josep Mª Nicolau, president del Casino

1. Des de quan esteu implicat en temes polítics?

El cert, és que mai he tingut la sensació d'estar implicat en política. Una altra cosa és participar o assumir un compromís en moviments socials. En això vaig començar cap als 17 anys. Potser la primera cosa remarcable va ser l'intent d'organitzar una trobada de joves de 60 pobles a Constantí, cap a finals del franquisme, i que finalment ens el van prohibir, a l'any 1973.

2. T'has plantejat mai militar en algun partit?

He participat en campanyes, però mai com a militant. Si més no, mentre sigui president del Casino, crec millor una certa neutralitat, no aliena de compromís.

3. El president del Casino podria explicar-nos quin tipus d'activitat s'hi realitza i quina social hi predomina?

El Casino és una entitat cultural i recreativa. La cafeteria, a la planta baixa compleix la part de relació de punt de trobada d'esbarjo, i la sala de Cultura, al primer pis, l'apartat cultural a la seves diverses facetes: exposicions, xerrades, debats, cultura popular, teatre i, sobretot concerts de tot tipus de música.

Estem inscrits a la Federació d'Ateneus de Catalunya i realment som un ateneu popular, com tants d'altres del país.

Responen a la segona pregunta, el Casino és un reflex del poble, la societat la fa la gent amb els seus defectes i les seves virtuds. A mi em costa molt distingir classes socials en el Constantí d'avui. Si més no som una Societat totalment oberta, no preguntem a ningú d'on vé ni què pensa, ni li demanem que presenti cap aval d'altres socis per poder entrar.

4. Des que es va instaurar el 2009 un nou govern, quina relació té el Casino amb l'Ajuntament?

Ara correcte, com hauria d'haver estat sempre. Som una entitat cultural i lo normal és que col·laborem amb totes les entitats del municipi. La riquesa de la ciutadania s'enriqueix amb una bona xarxa cívica. Quan algú va contra aquestes o en margina, és que tem la participació popular.

Deixa'm afegir que la relació amb l'ajuntament actual és especialment bona en contrast amb la que hi havia abans amb l'ajuntament socialista. Aquest havia mantingut sempre una actitud beligerant amb el Casino, cesurant qualsevol informació a les publicacions municipals i negant-nos la possibilitat d'optar a cap subvenció.

En definitiva, actituds mesquines que responen a mentalitats fatxes, molt reaccionàries.

Les persones que volen dividir una societat sempre ho fan moguts per interessos econòmics particulars.

Amb la mateixa contundència que denuncio aquesta etapa anuncio que per part nostre hem girat full. Creiem amb la força d'un poble quan bandeja les petites misèries humanes que sembre surgeixen.

5. Per què el Casino es va implicar en el 13D?

Potser s'hauria de canviar una mica la pregunta. **Perquè va ser possible realitzar la consulta del 13D a Constantí?** Bàsicament per dues raons, primera perquè hi ha un grup de persones que tenim consciència de formar part d'un col·lectiu i volem decidir lliurament el nostre futur. I segona, perquè existeixen unes entitats capaces d'organitzar aquestes inquietuds.

Anteriorment s'havia impulsat a nivell de país un moviment pel dret a decidir, que va confluïr en una gran manifestació a Barcelona. Ja en aquell moment hi havia dues entitats promotores: les JERC i el Casino. És obvi doncs, que la consulta del 13D per nosaltres és un pas més en la mateixa línia.

Puc afegir que la decisió del Casino és prèn per unanimitat de tots els membres de la Junta.

6. Constantí va ser el primer poble del Tarragonès en realitzar la consulta sobre la independència. Com va sorgir la idea? Els resultats van ser els esperats? Com els valores?

A Constantí hi havia persones i teixit associatiu, però cal remarcar que després de molts anys de fatalisme i falta de il·lusió a nivell local, estem visquent un moment dolç en el que la gent s'atreveix a somniar. Hem trencat amb la vella història de les divisions i hi ha ganes de ser un poble. Estem acostumats a sortir als diaris per ser el segon poble de Catalunya amb la renda per càpita més baixa, o per conflictes socials de tota mena. El 13D vam ser els primers, els pioners, la referència dels pobles de l'entorn.

En un dia plujós, sense mitjans 700 persones es van apropar a les urnes, un 13 % del padró municipal. Ens vam adreçar als vilatans en àrab, romanès, castellà i català, una lliçó de pluralitat i realisme.

7. Com influeix el grup ADIGSA en el panorama polític social del poble? Com seria si no existís?

Evidentment que molt, com és lògic, però Constantí és que és i l'hem de fer entre tots. Jo no sóc partidari de mirar endarrera, no serveix de res. Hem de aconseguir transmetre el sentiment de pertinença a un lloc. El que lamento és la mala política d'integració que s'ha seguit durant anys, una mena de paternalisme interessat que només serveix per segrestar vots.

8. L'any 1979, com va viure la majoria d'UCD?

En el context del moment no em va sorprendre.

9. I al 1983, el sobtat canvi cap al socialisme, i des d'ençà una majoria permanent?

El canvi poblacional a Constantí es reflecteix en el mapa electoral. Constantí ha tingut una particularitat que és la divisió interna que alguns s'han cuidat de mantenir per interessos electorals sense importar-los les influències negatives pel poble.

10. Què pensa de la moció de censura? Com ho va viure?

Indiscutiblement, la moció va representar un canvi significatiu en la vida política, va obrir la possibilitat d'alternança a l'alcaldia. Quan es porten molts anys amb govern d'un mateix color i que s'exercit de manera tan sectària, la possibilitat de canvi és una llum d'esperança.

11. Ha evolucionat la relació entre el Sindicat i el Casino a partir de la moció de censura el 2008? i al 13D?

Jo crec que el gran canvi va ser el gran canvi de la Junta del Sindicat. Abans era impensable una col·laboració. Laes circumstàncies polítiques del 2008 i del 13D van afavorir el treball conjunt amb els mateixos objectius, i per tant van ajudar a normalitzar les relacions.

12. I el poble, com ha evolucionat a partir de la moció de censura?

En certa manera, la moció ens va fer adonar que si teníem voluntat de canviar una cosa, això era possible. Aspirem a tenir un poble normal, en el que ara guanyen uns i potser després manaran uns altres, i que les decisions es prenguin per raons polítiques homologables a ltres pobles, no pas per recels locals.

13. El debat que vàreu organitzar al Casino, què en penses?

Jo crec que és un exemple de maduresa democràtica que ajuda a formar opinió, fomenta la participació dels veïns i la relació entre els candidats i els votants. Era el segon debat que organitzava el Casino. En el primer no vam aconseguir la participació de tots els candidats i per sort, en el segon hi eren tots. Vam demostrar que és possible organitzar un debat amb total equitat dels candidats sense favoritismes. Per nosaltres va ser una gran satisfacció que ens agradaria repetir.

Entrevista a Josep Maria Coll, president del Sindicat

1. Des de quan està implicat en temes polítics?

Des de sempre, però sobretot des de fa 10 anys, quan vaig tornar d'Andorra.

2. És president del Sindicat, podria explicar-nos quin tipus d'activitats s'hi realitzen, i quina classe social hi predomina?

Al Sindicat hi ha hagut dues etapes. La primera a la postguerra, això era la casa d'esquerres. Després de perdre la guerra, l'any 80 es va restaurar, i tot el que dominava es va perdre. Des de llavors, va passar a ser un lloc on es realitzen activitats lúdiques, on s'hi fa poca política.

3. Des de que es va instaura al 2009 un nou govern, quina relació té el Sindicat amb l'ajuntament?

La relació ha passat a ser més directe, més propera, presten més atenció. Quan governava Pep Anton, ja la teníem, però amb Cristóbal s'havia perdut una mica. Ara ja tornem a tindre-la.

4. Constantí va ser el primer poble del Tarragonès en realitzar la consulta sobre la independència, també anomenada la diada del 13D.

a. Per què el Sindicat s'hi va implicar? I perquè no? És un dret inexpugnable, que no ens el pot treure ningú. Havíem de fer un pas endavant.

b. Com va sorgir l'idea? Vam veure l'acte realitzat a Arenys de Munt, i s'ho vam plantejar, Pep Batllori, Marc Anguera i jo, i vam anar a parlar-ho amb el Casino.

c. Els resultats van ser els esperats? Com els valors? En vers a que es basaven? Amb la realitat social, són més que bons. No hi havia publicitat ni promoció, el dia no va acompanyar, és immillorable.

5. Com influeix el grup ADIGSA en el panorama polític social del poble? Com seria si no existís?

Avui en dia és una realitat. No s'ha fet cap tasca d'immigració, la gent no està integrada, hi ha molta divisió, encara hi ha molta feina per fer.

6. Què ha influït més en les majories socialistes, la rivalitat Casino - Sindicat, o el grup ADIGSA?

La rivalitat no es tan forta, a ADIGSA hi ha molta diversitat.

7. Que en pensa de la moció de censura? Com ho va viure?

Era necessària, s'havia de fer. Es va notar un canvi d'abans a després.

8. Ha evolucionat la relació entre el Sindicat i el Casino a partir de la moció de censura realitzada al 2008?

Sí, la relació ha evolucionat cap a positiu, la gent d'avui en dia ja no són fills de la postguerra.

9. I el poble? Com ha evolucionat a partir de la moció de censura?

També positivament. I si no és així, es per la situació global de crisi.

10. Que pensa respecte...

a. la figura de Cristóbal? No va escoltar la gent, i va tenir molta arrogància, a la gent del poble se l'ha de tractar de tu a tu, com un ciutadà més.

b. I de Pep Plana? Va ser valent i temerari al mateix temps.

11. El debat que varen organitzar al Casino, que et semblà? Per què no és fa al Sindicat? Es farà? Bé, bona idea. Va ser una idea del Casino, i s'ha de respectar, si s'arriba a un acord, es farà.

12. Què en penses sobre l'intent de realitzar una candidatura conjunta?

L'idea en sí era molt bona, però hi havia massa interessos, es van posar els noms davant de les idees. Tothom només estava pendent del número. Era una idea molt prematura, però crec que amb les noves generacions és possible.

13. Què preveus, i que t'agradaria que passes en un futur?

Actualment a nivell local, tot són guerra de noms i de persones, m'agradaria que fos només per ideals, s'hauria de taxar qui firma.